சிவமயம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1878-79

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

திருத்தணிகை

சரவணப்பெருமாளையர் அவர்கள்

பிரதிக்கிணங்க

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பெருதானியஸு.

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகளது

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினும் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப் பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய கரு௦-வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண் குலதிலகராயும், குருலிங்க சங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயும், கேடிலியப்பப் பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார். அவராலே அந்தச் சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாத சொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப் பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும் சிலர் சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப்பெரிய சம்பிரதி யுத்தியோகம் கொடுத்துத் தம்மிடத்

தே வைத்துக்கொண்டார். அந்தக் கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமையனாருக்குத் தம்முடைய ஒரோ பேறாகிய சிவசிதம்பரபிள்ளையென்னும் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச் சந்ததி உண்டாக அருள்செய்யும் படிக்கு அந்தத் திரிசிரபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரரைத் தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலே ஓராண்பிள்ளை பிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார் மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார். அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனாருக்கு மிகவும் மனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யு முயற்சியளவிற்கு அதிகமான கீர்வாணம் தமிழ்முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார். உண்மை, அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், இரக்கம் இவை முதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவே வளர்ந்தன. ஓர் அஞ்ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியே இவரது மனமானது தத்துவப்பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப்படி யிருக்கையில் திருமூலநாயனார் மரபிலே எழுந்தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச்சந்தித்து அவரது அதிதிவிர பக்குவத்தைக்

கல்வி வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளினார். அதுமுதலா கத் தாயுமானவர் தமது ஞானாசாரியரிடத்தே மிகுந்த பக்தியுடையவராய் அவ்வுபதேசப் பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து திரிசிரமலைத் தாயுமானமூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டை செய்துகொண்டிருந்தார். பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனார் தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரது லௌகிகத்தொழிலை அரசனது வேண்டுதல்பற்றி அதில் விருப்பமில்லாதவராயிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. அரசனானவன் அவரை முதலிலே ஞானவானென்று அறிந்திலனாகிலும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினும் இவர் யோக்கியரென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ் சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தான். ஆனால் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடல் காப்பிலும் அவனது செய்கை கூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிச்சிலநாள்கள் சென்றன. மேல் அரசன் அவரிடத்தே விளங்கிய அபூர்வமான சில செய்கைகளைக் கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துகொண்டான். உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும் உண்டானதனால் அவரை அழைப்பித்து உப

ந்த ஆதனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணி சுவாமீ அடியேன் இதுவரையிலே உமது மகிமையைக் கண்டுகொள்ளமாட்டாதவனா யிருந்ததனாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்க நான் உம்மை எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாகலின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று வேண்டுதல்செய்தான். அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்றுமுதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மய மதுரமான தமிழ்ச்செம் பாடல்களைப் பாடித் துதிசெய்து கொண்டுவந்தார். இப்படி யிருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்துபோய்விட்டான். அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின்கண்ணே யுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உளமருண்டு அவரைத் தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராக்கவும் தன்னால் விரும்பப்பட்ட தகாதசெய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்தைக் குறிப்பித்தாள். அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவ

ரோசமென்றலே உடனே ஒருபாயவழியினுலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவர் அரசாட்சியினெல்லையைக் கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழுந்தருளினுர். இது செய்தி சிவசிதம்பரபிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனுலே அவரும் சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சந்ததிவிளங்க வேண்டுமென்றும் கருத்தைக் கொண்டு திருக்கல்யாணம் செய்யும்படி முயற்சிசெய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அக்காரியத்திலே சிறிதும் திருவுளமில்லாதிருந்தும் தமையனுரது வேண்டுதலின் மிகுதியினுலே உடன்படவேண்டியதாயிற்று. உடனே பத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்றுவைத்துச் சிவபதம் அடைந்தார். அந்தப்பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப் பிள்ளையென்று பெயர் இடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலந்தோறுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப் பெற்று அஞ்ஞானவிருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்கும் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச்செய்தருளினுர். அருளையரென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடை செய்துகொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவத்திலே கலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே குருவைத் துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின் பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும்படி கனகசபாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகம் செய்தருளினார். இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரத்துக்குக் கிழ்பால் அன்னப்பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவாணசுவாமிகளுடைய அடியார் கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ள எடுத்துக்கட்டி அருணாசலகாயனாரவர்களிடத்திலிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றும் சில புஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற் பதிப்பித்தேனென்றறிக.

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்	௧	சிவன்செயல்	௧௨௧
		தன்னையொருவர்	௧௩௨
பரிபூரணானந்தம்	௯	ஆசையெனும்	௧௩௪
பொருள்வணக்கம்	௧௦	எனக்கெனச்செயல்	௧௪௪
சின்மயானந்தகுரு	௧௪	மண்டலத்தின்	௧௫௦
மௌனகுருவணக்கம்	௨௧	பாயப்புலி	௧௫௩
கருணாகரக்கடவுள்	௨௮	உடல்பொய்யுறவு	௧௬௫
சித்தர்கணம்	௩௫	ஏசற்றவந்நிலை	௧௮௦
ஆனந்தமானபரம்	௪௨	காடுங்கரையும்	௧௮௨
சுகவாரி	௪௮	எடுத்ததேகம்	௧௮௩
எங்குநிறைகின்ற பொருள்	௫௭	முகமெலாம்	௧௮௪
		நிராசை	௧௮௪
சச்சிதானந்தசிவம்	௬௪	தன்னை	௧௮௫
தேசோமயானந்தம்	௭௧	ஆக்கையாய்	௧௮௬
சிற்சுகோதயவிலாசம்	௭௭	கற்புறுசிந்தை	௧௮௭
ஆகாரபுவனம்	௮௫	மலைவளர்காதலி	௧௮௮
தேன்முகம்	௯௪	அகிலாண்டநாயகி	௧௯௨
பன்மாலை	௯௯	பெரியநாயகி	௧௯௪
ஏதுமன்று	௧௦௨	தந்தைதாய்	௧௯௫
பொன்னைமாதரை	௧௦௬	பெற்றவட்கே	௧௯௬
ஆரணம்	௧௨௧	கல்லாலின்	௧௯௮
நோக்கரிய	௧௧௭	பராபரக்கண்ணி	௨௦௪
வம்பனேன்	௧௧௯	பைங்கிளிக்கண்ணி	௨௧௪

பதிகம்.	பக்கம்.
எந்நாட்கண்ணியில்	
தெய்வவணக்கம்	௨௫௩
குருமரபின் வணக்கம்	௨௫௫
அடியார்வணக்கம்	௨௫௬
யாக்கைகளைப் பழித்தல்	௨௫௭
மாதரைப்பழித்தல்	௨௫௮
[illegible]	௨௬0
சான்றாண்மை	௨௬க
அருளியல்பு	௨௬௪
பொருளியல்பு	௨௬௬
ஆனந்தவியல்பு	௨௬அ
அன்புநிலைமை	௨எ0
அன்பர்நெறி	௨எ௨
[illegible]	௨எ௩
நிற்குநிலை	௨எ௫
நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்	௨எஅ
காண்பேனோவென்கண்ணி	௨அ0
ஆகாதோவென்கண்ணி	௨அ[illegible]
இல்லையோவென்கண்ணி	௨அஎ
வேண்டாவோவென்கண்ணி	௨அ[illegible]
நல்லறிவேயென்கண்ணி	௨அ[illegible]
பலவகைக்கண்ணி	௨௯க
நின்றநிலை	௨௯௨
[illegible]	௨௯௩
ஆனந்தக்களிப்பு	௨௯௪
அகவல்	௨௯[illegible]
வண்ணம்	௩0க

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்கு
ளே யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெ
து வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்ததுவே

கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம் (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினா
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சிரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனான்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (உ)

அந்துவிதவத்துவைச் சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
மதியினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
யாதியையநாதியேக
சத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதப்பொருட்
சால்பரகிதமான

சாகுவீதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சிந்த்மறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். (௯)

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமெனவெண்
ணிலோ நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரி
ய பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருட்
  பழுத்தொழுகு தேனருவியே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (க)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
  செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பௌதிகஞ்
  சென்மித்தவாறிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழிய
  மேற்கொண்டசேடமதுவே
மெய்யெனவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
  வேதவேதாந்தஞானம்
விரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
  பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
  பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
  பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (உ)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாலு
  மையவொருசெயலுமில்லை
மாமறையொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணாக
  ரராமெனவிருந்தபெரு

நேரக்கொருகேள்ப மொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன்றுமில்லையமேல
மெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளறுவார்வசனை
நிர்வாகமொன்றபேரும்
பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்கிவராததிரிப்
பொதுதுயிலோமென்ற விரதியருமந்துயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிகளிலுள்ள செயலெல்லாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
மம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுன் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
ல வில்லையெனு நினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனை செய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகணமிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
காமங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநாணிச்சிப்பதோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய லினதுசெய லியாமெ
னுந் தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதெளியநா னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென்றான்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவெனவும் யோசிக்குதேமன
து சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (௫)

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரண முடிவென்பர்சிலர்
குணம் போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
  நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
  நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிடுவர்சிலர்
  பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
  பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
  பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௬)

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலென்
  னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்றா
  யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
  சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச்சதமெனவுமுண்டுண்டு
  தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
  தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
  தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானதுகந்த வினையையேபோவனோ
பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (எ)

வாரிதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்து
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த /
மரபுசமரசமாகவே
நேராயமாயுணர வூக்கமதுதந்ததும்
பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
தீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொ
ரு நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவட வனலிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி

காழமனிலேநிற்க வில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரணாணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கட்டற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௩0)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். (௧)

பாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்தன்னைக் கொடுத்துக்காட்டுந்
நீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச் சிந்தைசெய்வாம். (உ)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத பெரியமோனம்

வருமிடமாய்மன்மாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவி
ழுங்கிக் கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யாவெனத்தறவருற
வை யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்க
ரமலர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவ
த் தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியைமனதவிழநிறைவா
ன துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவா
கச் சிந்தைசெய்வாம். (௫)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரொனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியத்ததற்பரத்தைத்தச
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ள
ம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளைப்பனுதின
மும் வழுத்தல்செய்வாம். (சு)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
யருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னுதபூரணவா
னந்தமாகி
யிருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளி
னையா மிறைஞ்சிநிற்பாம். (எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்ம
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க்காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுட
லுயிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். (அ)

விண்ணுநிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெ
று வெளியாய்ஞானக்

கண்ணாரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடேயானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
தண்ணாருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமான
பெருந் தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகு
ளறி யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பநின்
னருளைக் கருத்தில்வைப்பாம்.

(வேறு.)

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி [ற
மௌனத்தோர்பால்வெளியாய் வயங்காநின்
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்
ணீர் சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்
செய்வாம். (௧௧)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்தெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம்

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்கண்மூழ்கி
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்
தியே சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்று பாவி
னு னந்து விதவாஞ்சையாத
லாம்பிகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி.
யாருமறிவரிதுவின்பந்
நாக்கும்வகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபோறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத் பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௨)

ஒளியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவுஞ்
செய்யனிவிற்றிருக்க

விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்
  விரிக்கிலுனைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினாற்
  கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
  கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
  சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
  ளசரசரபேதமான
யாவையும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்து
  மறை யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாமளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
  சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுன்னைநானணுகவுந்
  தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
  பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரண அகண்டிதாகாரமாய்ப்
  போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௪)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தி
னாகின்றவாக்கைநீர்மே
லெழுகின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
ன்றியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
போக்குநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநின தருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழிதெரியவில்லை
பொந்திலேபேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினெஞ்சது பகீரெனுந்துயிலுறு
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான தங்கமிவையென்கொ
லோ சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

தாரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலா
ங் காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடலை
பெலக்கவினையமுதமூட்டிப்

பெரியபுவனத்திலிடை பேர்க்குவாவுறுகின்ற
 பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டுதன்சுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
 டுடருநறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
 லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சிரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
 களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
 கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
 பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
 பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னொருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
 மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையாம் என்னையாண்டுன்னடிமை
 யானவர்களறிவினாடுந்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழ்வளர்கின்ற
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
பார்த்தலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை
யொன்றோடிரண்டெனுமை

ஒளியெனவும்வெளியெனத் திருவெனவு
மா மொலியெனவுமுணர்வருமது
பேசாதுபார்ப்பதிக யேதுசாதனமுமு
பரமனுபூதிவாய்க்கும்
என்றென்றுணர்த்தியது பாசமலக்கிலே
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சேரவிருக்கவென தருள்வேணுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமா யவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவைப்பாம லறிவிலேனைப்பதறி
லருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தன்னிற்புகுத்தியது னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
சேதனமதுவன்மையேயது வினைபோதவினைச்சூழ
கிடானகாயமேதென்
னிச்சைக்குதவ ஞ் சிறிதுமிலையிதனா
லிச்சையுழல்மலமதிசத்
திகிலறுநின்கொண்டடனி யுணர்த்திடேலினைமாய
வையவேசித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௦)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
புனலையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
சத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
யன்பினொடருந்தியுமுயர்
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்றுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பகக்
கோடாநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிகளத்தினை நிர்த்தாளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
பத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாருக
லங்கையின்விலாழியாக்கிப்

பூசவிருடன்னிழ லெளச்சுளித்தார்த்துமேட்
　பார்த்துப்பாந்தமனதைப்
பாரித்தருகவலமாய்ப் பூரிக்கவுங்குரு
　படர்மன்னமாயைநூறித்
தேகமெபறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
　செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
　திருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதிதன்னையொருஞான
　மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமூலன்
　மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
　மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி யறிவாகவறிவார்க
　ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
　சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்தானந் தமாயிருக்கநீ
　செய்சித்ரமிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்கவரு
　ளியாந்திமொழிவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
　பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

யந்த்ரகுருவேவிந்து சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௨)

அந்தக்கரணங்களவை ராரிந்தமாயைக்கெ
மறிவின்றியிடமில்லையோ
மந்தாரப்புஷ்பமுங் கானலின்னீருமோர்
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்துநிலையையு மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

பின்னையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டி
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்
றியிப் பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்
டன்பின் வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௪)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதினலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
னவிதங்கடேர்ந்து
நானெனக்குளறு படைபுடைபெயர்த்திடவ
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுற
நணுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மந்நிரண்டொன்றென்னுமோர்

மானதவிகற்பமறவென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணை சிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாய்க்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மை
கள் பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
இருளையிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மௌனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமே

போனகமமைந்ததென வக்கர்மதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதல்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமு
ன் மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவிற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை கண்டுநிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீருமன்னை

ருமலமெடுத்துவிரு தானையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதெந்நாண்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வானைபத்தினும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகர்ப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிக ரென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யித்யவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனுடனேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (கூ)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்ற
னைப் பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ந்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுந்தரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வெற்றுணாவுணர்வற்றுன் மத்தவெறியினாற் பே
லவுளறுவேன் முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினு
நற்பெருங்கையுநீ சொன்னவொருவார்த்தையி
னை மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௰)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனே
அற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தமூர்த்தியான

பரதுரியநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுகூலமும்
ஒப்பனையரக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
அருள்தரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (க)

மன்னுதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
ஒன்றின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொன்னூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனி
யாய்ச் சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பன்னருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவருட்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (உ)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

யெங்கணும்வியாபிநீ யென்றுஞ்சொலுமியல்பெ
 ன் றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
 சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்ல குருவானபேருந்
 தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
 னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னுகாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினா
 னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
 கதிக்குவகைபேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
 பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
 பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியாயருள்செய்திருக்கவுஞ்
 சேராமலாராகநான்
சிறுவீடுகட்டியபி னடுசோற்றையுண்டுண்டு
 நெக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
 நன்னிலயமாகவுன்னி

ஒன்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவிழாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக்குரித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (ச)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதா
ன் பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (ரு)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமும்
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
 னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
யான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
 லுன்பூசைசெய்யமுறையோ
வென்னையினியறியாம் பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
மெய்தக்கவேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்கு
 வித்தேயவித்தின்முளையே
யன்னேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
 கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
 தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
 சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
 செப்பிலும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர்சுகாதிமுனிவோர்நா
 சித்தாந்தநித்யரலவோ
மிந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
 ரிருக்காதிவேதமுனிவ

சென்னரிபகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
க்கருவர்கின்னரர்கண் மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
பெருகரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௭)

நன்றுமறியாமனது பலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
அரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனபிஷேகநீ
நின்றறையிலென்னாவி நைவேத்தியம்ப்ராண
னேனுக்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தென்னியமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
உள்ளனதிவூடமே மெள்ளமெளவெளியாய்ச்
கலக்கவருநல்லுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௮)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஆசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுக்கல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துருண்டுடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
படலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளிமை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௪௯)

இக்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொறவருர்பொய்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துந்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தைவொத்தெனப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

இந்த்ரகுலத்திமிரமகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
சங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருநரியபிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧௦)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்ன
வே திகழ்துருவனளவளாவி
யந்ரமிருசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லிரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீ ரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலேயோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧)

பூட்டவிதுறைதந்துவளர் கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்குநிதி யிருபாரிசத்திலும்,
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும்பொன்னாக்குவீ
ரூரகனுமினைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரொன்மனக்கல்லையனலா
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௨)

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றோடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகுபோது
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
சீரிலுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
செறியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே

பூரணவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுங்
குலாங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
றுலாவினேற்றூரணையினன்
மேருவெனவசைபாம னிற்கவல்லீருமது
மேருக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினுலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்
சொல்கேன் பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநிற்றலெக்
காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிட்வட்ட
வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கொடிகொண்ட தலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால

மிசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
மிஜயஜயஜயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபே
தை யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகநூயினை ஞூயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (எ)

கன்மலருடுதனைவுழக் கனியென்னும்வாழ்ற
    கள்டுடைவுமடியெம்த்துக்
கடவுளர்கடந்ததனை வழுக்குருதுபெய்பொத்
    கருத்திதெலழுவின்றமெதல்லா
மெய்ஞ்ஞானதியாமையறி வென்றுமிருப்ருசிய
    லிட்டுதமிழென்றமிழ்றுக்
இன்னல்பகாதுலக மாராமைமேலிட்
    டருத்தலாலித்துமிழைடுய
சொன்னவனிபாவகாவன் முத்திசித்திகளெலா
    நோய்க்குநெறியேபடித்தி
செல்லுமெனவவர்க்கள் சொன்னவவையிற்
    றிறிது நோய்த்குருணாசாக்குனென்வே
பின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டுடி
    னமனம் விகசிப்பதெங்ஙனோ
வெதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
    வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பிறெழுகைகாலில்வள்ளுதிர்படைத்தலா
    த் பொக்கிடையொடுக்குமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறழுதியேயருள்கொண்டு
    பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குகை னத்திவினையாவிழி
    யிசைக்குமேனுக்குமுறலா
விரவுபகலிருளான கனகத்திபட்டாதி
    விதங்கள்த்திடுதலாற்

பற்பலவிதங்கொண்ட புவிகலையிதுவியது
படைத்துப் ப்ரதாபமுறலாற்
பலிவெவ்விலாம்புருஷாம னொடியவான்றெருடர்
செறிய பருமானங்களாரும்
வெம்பிலின்னை புறைகலாற்றவராசசிங்கமென
மிகவோருணைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (கூ)

கல்லாதபேர்களேநல்லவர்கணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொ
ல்லுவேன் சைவஸ்யஞானநீதி
யல்லோருணாக்கிலோகர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
ரிட்டுலோபஜையஞானமுக்கியமென்று
கவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லாரெனுந்தன்வர வந்தராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லகவிபுறிஞர்வரினங்கனேவடமொழியின்
வசனங்களசிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலிவைபமருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென்முக்திகருவிரா
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (க0)

———

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனைகுணக்கேட்டை நீக்குமக்
    குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
சோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன்
    குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனையகந்தையெத்தனைமனக்
    கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினுமறியாமையெத்தனை
    கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விதண்டாகோஷ்டியென்னிலோ
    செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலனமிந்த்ரஜாலம்போன்ற
    தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
வல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
    யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே. (௧)

தெருளாகிமருளாகியுழலுமனமாய்மனஞ்
    சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
    திரமாகிநாலுவிதப்
பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியை
    ம் புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த்தூரஞ்சமீபமாய்ப்
    போக்கொடுவரத்துமாகி

இருளாகியொளியாகிநன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப்பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்களறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
அண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந்தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகிமனதுபுல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணென்றகம்வேறதாம்
சிந்தையறிவாரெமைப்போலவேசந்தைபோல்
பொய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சீறிமூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
தாமென்றுதந்தம்மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும்வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனல்மண்டியே
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்மலையின்முழையிற் கருங்கல்போலசையா
து கண்மூடிநெடிதிருந்துங்
பனியினிடைவைகியுந்தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
யேதற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலேகனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவானவருணாடிநாடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
அண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௪)

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளி
மையும் பெண்ணினுடனாணுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நித்தியமனித்திய மாதியொடனாதியு
நிர்விஷயவிஷயவடிவு
எத்தனையுநீயலதெ னத்தனையுமில்லையெனி
னாக்கருணையன்றியுண்டோ
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (ரு)

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயைவன்
பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
ஆராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (சா)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானானெனக்குளறி நானாவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவழி வெல்லவெளிதோயகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவச
மோவினிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
யானாலுமென்கொடுமை யநியாயமநியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௭)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்
னருள் புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோ
ற் பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறி
யனேன் வினையினேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்

தாயனைய மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணாவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
ஐயனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
அண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவில்லை
யாதினும் அபிமானமென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையோ டிரக்கமே
ன் சென்மத்து நானறிகிலேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
தரிசனங் கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்ம்
மொழி புகன்றிடேன் பிறர்கேட்கவே
போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
பத்தனுக் கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
வவனிமிசை யுண்டோ சொலாய்
அண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (கூ)

எக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலில்லா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டொதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்
தையேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வா
ஞ்சையும் பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்கால மென்பதில்லையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௪0)

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவல்லவர்
கின்பங்கொடுத்தநினை யென்போலநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
யன்னியகருத்தவிழ வுனாகுளழிய டெல்ல
மெய்ந்தபர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேம்பென்னி
னுங் கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனே சொன்னவாறென்
னெனக் கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧)

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தெ
ன்னை யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
ளற்றேனலந்தேனென
வென்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (உ)

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழைபோலிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலு
மாய்ப் புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியா
ய்ச் சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட_
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
அன்பினான்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்கையே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

நாணத்தமறைமொழிவையுள்ளன்பிலாதவென்னை
  யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
  புலைக்குடிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனைமெய்யென்றுநம்பியென்
  புத்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாமலையவோ வுலகநடையையவொரு
  சொப்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
  சோதியேசுகவாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்க
  வும் வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழியிமைத்தங்ஙனே தண்ணருளைநாடுவேன்
  வேறொன்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென் முகம்வாடிநிற்பதுவு
  மையநின்னருளறியுமே
யானாலுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
  யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
  மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வை யாயமுண்டாயினு
  மிறைஞ்சுசுகராதியான
தொன்னீர்மையாளர்க்கு மாளிடம்வகுத்தவரு
  ளையென்றுநம்புகின்றேன்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவினைவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிலை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றைபஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொரு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெறாதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்து
நான் பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியே யென்னன்பேயென்னன்பா
ன வறிவேயென்னறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

மின்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
　வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனானுமுனை
　யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
　யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
　தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
　சோதியேசுகவாரியே. (எ)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
　பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்
　ந்த பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
　சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையந்
　தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காரரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
　காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
　கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
　தொண்டரைக்கூவுமுகிலே

சுத்தநிர்க்குணமான ப்ரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசம்யமோ வொன்றுசொனபடியொன்
று பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்திறை
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்கும்க்கணிறை நேர்மையாய்க்கைக்
கொண்டு போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாய்ப்
போதிப்பதெவரையனே
சாந்தித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதாஞ யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயை தனேயேவிஞலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கூ)

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
வானடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடேவித்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்கும்
திருந்தத்திலோவெளியிலோ

நிகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
    சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
    கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
    கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
    தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (க0)

எந்தநாள்கருணைக் குரித்தாகுநாளெனவு
    மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலை
    வறவு மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
    பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
    பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
    தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகட்பல்கப்பலாய்த்
    திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
    துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கக)

எந்நாளுமுட்டிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சுட
ம தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெல்வனே பிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெமை யடைக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னுகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்
று மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதிலுயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னரு ளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (கஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்

மௌனமொடிருந்ததா னென்போதுடம்பெலா
ம் வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனநினைவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரு
ம் வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெய்யிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொ
டு பொறைபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்ப
கைஞ ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அன்னையனையெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
பலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றை
ப் பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றுநாதா
தி பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா

யென்னையெனைகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (உ)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபணுஞானமாகு
மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ந)

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற்சங்கற்பமொன்றி
லெருடுக்குக்கொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணுதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
வெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
லென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ச)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யாளெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்னருளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறுன்

றெண்ணமெலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ரு)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கிருபைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெ
லாஞ் சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோகமார்க்க
சித்தியோவாவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்றே டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கூ)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
வேயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையரின்னனென்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தா
பகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையா
பிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசு
மோ வேதுளவுசிறிதுபுகலா
பிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (எ)

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரோயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவில்லையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானப்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

இல்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாக்கிலை
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௮)

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவ்புசித்தநாயி
ல் வேண்டுவவெலாமுடித்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினோ
மெப்படிபிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௯)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால

வைத்தெமையயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
பத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத .
பொன்னாட்டும்வைத்தென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெ
றி யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௦)

உன்னிலையுமென்னிலையுமொருநிலையெனக்கிட
ந் துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையி
ற் றுவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனாற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பினொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னாமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே

யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (கo)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணுச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்டவுயிரொவைக்கு
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (க)

சுடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளல்போலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாறும்
அடக்கிறுவெண்ணரம்பாமென்புதசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றனைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீ
ர் மலநீர்புணீரிறைக்கும்
பிடக்குந்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்றசுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தானாகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

பாகத்தினாற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிவூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றான்

முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகங்கின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சித்திரப
மோ வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமை
ச் சுமையாளுமாக்கினாளுந்
தப்புத்திபண்ணியுள கற்புத்திபாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்கு
மீ தருளோவலாதுமருளோ
சமையநெறிகாணாத சாகூநீகூகங்கமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௩)

இனியேனுமெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குமேநெஞ்சமையோ

இன்றிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில்லையே
பனிவாயபடாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாழ்த்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
பலமாய்ப்போதனன்றே
அரியோனுமறியபெசங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனும்
எல்லாமதைவெந்தெநய்தி னெள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேன் னெண்ணமீ
து சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (ரு)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்க
ளொடு முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகைப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநுழைகொண்ட

ஞானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெ
னக் கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியெ
து கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேயில்லையா
லொன்றேயிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளனிலை யெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினுற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (எ)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்

கர்மபந்தத்தினாற் சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளே
வியாபாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுளலக
காப்பாடுமிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினாற்பெறுபேறுதா
னேறாதுபெறுவனென முறையிட்டதாற்பின்னை
ருளறுவதுகருமமன்று
மேயநெறியீதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே, (௮)

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்தினூ
றவென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து

விட்டுநெறிகூட்டிடுதென் மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
கள்ளந்தனிச்சிறிய னாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சிவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௯)

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினும்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநின்னல்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சிவபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧0)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழலைவகிறன்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

காளுருகினுமங்ஙீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
ந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவுவே
சதிபெறுபோதும்வெள்ளை
ட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
லிற்போதும்வேலையமுதம்
க்கைதபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுது
ண்ணும் வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்
ணம் விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
அடியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

நறுமலர்ச்சோலைசெறி நன்னீழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
றுமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினொடுதாக்கி

பருகிவருமமிர்த்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனுச் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகொண்டமோனு
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் கானுறுவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரொன்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலா
ஞ் சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்ததமுமில்லமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறாமைலோபம்
மலைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலும்வகையென்
கொலோ தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௩)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்வீழநேரோ
வறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண் டெஃக்குணிறைசாந்த
வெளி கூடியின்பாதீதமுவ
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனேவல்லனியா

நீடாகவேயாறு வீட்டினினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
நிருதியினைக்கட்டி யோகபரனாகாம
லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
ஆடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௫)

ப்பிரகதன்னருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவெண்மையை யளித்தனையென்மனதற
ப் பேரம்பலக்கடவுளா
நிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
ருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க
ருநிநாளளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினைபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாலுனை
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௬)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
ண்டகோடியையெலாங்கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
போராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுநில்லாது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடைபோது மில்லையான் டனதென்னு
மிருதன்மையிலுமென்னறக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நீவாவுனடைவினை
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற் கொள்ள
லாங் கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தை
யும் வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலா மற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
 மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானென்று
 கைவிடலுண்மைஞானங்
கற்பித்ததன்னருளி னுக்கென்னைகைம்மாறு
 காட்டுவேன்குற்றேவலா
எல்லார்க்குமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயி
 ற் றுருபாசவடிவமான
வந்தகாலனையொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
 தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
 செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே. (௬)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொ
 ழிநற்போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
விங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கை
 மட மின்னார்கள்பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவர்கள் கற்றோர்கள்கல்லார்க
 ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்வே னம்மம்ம வென்பாவமென்கொ
 டுமை யேதென்றெடுத்துமொழிவே

வன்பால்வியந்துருகி யடியர்க்கமரமென்னும்
வடிவிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கo)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநிழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவு
மெ மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்
ன வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கக)

மாகமொடுகெழு கன்னைகாசும்புரிகள்
சுற்றுசோதிதிருத்தியைக்
காலிரண்டுகை வாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடளசாலையை
மோகவாசைசுமுறி யிட்டபெட்டியையு
மேவிருந்தொழுகுகேணியை
பொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
மூடங்கலாரிடைசாக்கினை
பாகவிந்திரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனர்
வினையவெய்யதடி காரணையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவருங்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௪)

குறிகளொடுகுண மேதுமின்றியனை
வொழுகநின்றிடுமிருப்பனைத்
தடையின்றியது வாயிருந்தபடி
பொதுயவானவரைக்குளே
பதிவதேதுமற வறிவிலாமையுடை
மாயிருக்குமெனையருளினு
வளவிலாததநு காணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான்

பிறிவிலாதவணை நின்றிடாதபடி
பலநிறங்கவருமமலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொரு கானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணை நீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுந்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஜீவனொன்றுபல வேடர்கொட்டம
 நடங்கமர்க்கடவன்முட் டியா
படவின்றுமலை யருகினின்றுசரு
 காதிதின்றுபுனிவெயிலினின்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
 கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசைவ பானநன்னெறி
 விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யர்த்தற்குநல
 சாதித்தொழிலடத்திடும்
பத்திபூகமறி வற்றமூகமிவை
 பொருளெனக்கருதுமருளனியான்
தெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
 சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சிந்துகோதயவிலாசமே. (௪)

எமனானவுரு வானநீயருளி
 னல்லனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
 வினையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னுமை
 கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டதல் சனனமீதினு
 ளறியவேண்டுவனவறியலா

மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவி நானுமோநழுவின்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனாதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்
தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினா
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவனை
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
யமிருந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
ய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிருந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௬)

எறிதிரைக்கட லிகர்த்தசெல்வமிக
வல்லலென்றொருவர் பின்செலா
தில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்றகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேனைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
மிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே

எவ்வென்றுனா கொடுத்ததன்பரனம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பரவாது யுருடைக்குடைந்தெழுத்த
பாவையொத்தசைதலின்றியே
இவ்வவன்புருவ மாகியன்பரிராகு
பின்பனிட்டடினிலிருப்பனே
தெரியதற்கரிய பிரமமேயமல
சித்தகோதயவிலாசமே. (௮)

மத்தர்போபரோடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியாரடியிலே
பத்தியாய்த்தொழுது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவத்தனே
பாரதத்தினுமிகுள்ளதோ
சத்சித்தவியல் பாருமோவுனது
விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேனும்வகை நல்லகாதிகளை
சொல்லுமாயையிலுமில்லையெம்
சித்தவிப்பட மயக்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறதோ
தெரியதற்கரிய பிரமமேயமல
சித்தகோதயவிலாசமே. (௯)

பஞ்சமுகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மீமாஞ்சகனொடு மெய்யன்றியும்
பாதகத்தவரும் மாதர்க்கமிடு
படிநருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர் சைவமுத்தியைய
தருபதம்பகவ போக்கியமாய்த்
தனிமிருப்பவட சீபுராணர்
சாகனுதிமுனிவோர்கடந்
சொல்மயமதா திரளன்னைத்தொடு
மோனகுணமதனைத்திமே
சுக்கிர்த்தவரு ளியல்பதாகமுள
சோமசேகரசிற்பாலுமாய்த்
தென்முகத்தின்முகமாயிருந்தகொடு
வெம்முகத்திஹம்வணங்குவோன்
நெரிவதற்கரிய பிரமமெய்மல
சிக்கநோதயவிலாசமே. (௬௦)

ஆகாரபுவனம்.
சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனையின்பாகாரமாக
வங்கனேயொருமொழியால்கண்டாகார
மோகாநுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுகுலைமேயென்னளாவுமுகந்தகட்டுபே
வாகாரும்பழக்கிளைகின்கினிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயக்குமாபோற்

றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (௧)

ஆனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டா
தானந்தவிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டா
ச் சதசத்தரியருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யின்ம்பிரிந்தமான்போனிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (௨)

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
விறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாநிட்டே. (௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணாதரற்றநாணா
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெரியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்

சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. ()

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்த விருத்திக்கேற்
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா [க
துப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பே
ரிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன் [றே
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே.

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வெளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணாதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங் கருணைவிண்ணே.

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளைகருணைநோக்கா
ப் பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளையான்சொலும்விண்ணப்பங்
கேளே. (எ)

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தருஷிகள்கலைவினைவல்லோ
ரொண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரொன்றும். ()

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
தெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய்யெ
ன்ன வொன்றிலேயொன்றெனப்பார்ப்பதொ
வ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (கூ)

இயல்பென்றத் திரியாமலேயமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷைசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வனங்கமெனமொழி
யுயர்மறைச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லுயர்ந்ததுவைதிகசைவமாகுந்தே. (௧௦)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரொல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடுந்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்திராதிபோககலம்பெற்றபேர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். ( )

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானொன்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லையென்றப்பார்த்தபோதங் [னை
கொன்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்
னெச்சமயத்தவர்களுமிங்கிறைஞ்சாநிற்பர்
சன்மார்க்கநெஞ்சமுளோர்க்குத்தானே
கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும். (௧௨)

கண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ளப்படியேயுள்ளதைக்
காட்டிமெய்ந்நூல்சொலும்படியாங்கடவுளைக்
கண்டநேமைபுமகலக்குறைக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவழிவாய்மெய்த்தமாகி
வென்றிவிருப்பொழிவெறுப்புச்சமிபக்தராம்
விலகலறுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவினைவகன்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்களையாதே. ()

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நவேசியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யயிர்க்குயிராயெக்காருமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததெதன்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளொருசத்திவந்து, பதித்ததென்
கொனுனெறும்பான்மையென்கொல. ()

நாளென்றுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
தலித்தவுடன்சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதொடருமிந்நாலவனுக்குண்டச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ருமென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
முன்னென்றம்புறமென்றுமொழிபாநின்ற
வாலென்றுங்காலென்றுந்தீயென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமென்றும்

மிக்குமிவைபாம் மாட்சிமன்காரணமாதி
மதப்பெயல் தமிழைப்பொள் நமராயாவரி
உலேயமலேமயக்குநின்பதுன்பமென்று [க்கக்
மறைவினைகளும்வினைகளென்று மதனைத்தி
கலேபமனைஞ்சமயமென்றுமெதுவுமென்றுஞ்
சாதகமென்றும்மதத்துச்சாக்ஷியாகக்
கலேபமன்மெய்நிலைன்றுந்தர்க்கமொன்றுமா, கட
வுதாரவ்வமனமென்னக் காணும்போதும்.

காரணியமவ்வமெல்லாக் காரணேகட்டுக்
கட்டாகவிலைமறைத்தக்கட்டோடேதான்
வினைவிற்கர்பழுராமலேபடுதிப்பட்ட
விக்கைநமெனக்காணவொருவிவேகக்காட்ட
ஆறுறக்கநின்பதுன்பம்பெருமாதி
யொக்குமிடவுமெனைப்போல வருவைக்காட்டுக்
கோணநமோர்மான்காட்டுமானையிர்க்குங்,கொ
ண்டைமெனவருள்மௌனகுருவாய்வந்த.()

சக்தெருடம்பொருளாவிமூன்றுந்தன்னை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
மைத்துபுலனம்பூதங்கரணமாதி
மயக்கருணமத்தனைபுமல்லையல்லை
சித்தவுடனுற்வத்யாமையுமீமுமலே
மசிதான்றுபற்றிந தனியல்பாய்நின்று
பக்குவம்பரிக்கனையறிந்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிக்கும்பான்மையோம்பாம்

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
　　மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிறியாமற்றன்னருளேகோயிலான
　　பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவென்று
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்நாளு
　　நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
　　சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. ( )

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
　　பண்பொன்றையருளியதப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
　　தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
　　சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
　　யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. ( )

இல்லையில்லையென்னிலென்றுமில்லாதல்ல
　　வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயன்றியென்னைத்
　　தோன்றுதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யில்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
　　மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
　　வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. ( )

பாருளேயன்பமேயல்லாலொன்றைத்
தலைபெருக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
பொருளுங்கட்பூரதீபம்போலப்
பொலிவொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்று
ஆருமாரத்தினொடுநேயமற்ற
ஒருகுருவுருவானமூவிநிற்கு
பருனுமிதன்பெருமையெவர்க்குரைசொல்வா
ரதுவாகிலதுவாவாதுவேசொல்லும். (௨௨)

அதுவென்று மெதுவெனவொன் றறிக்குஞ்சங்
கையாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகாதி [ம
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்ததொன்று
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
கதியன்றிப்புறங்கேன்பேதகருமம்பாரேன். ( )

பாராதிவிண்ணளவைத்துநியாச்சிந்தை
பரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராபோவென்பராணைநாதர்வெஞ்சேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூரயமாமேமலென்றநியாவண்ணம்
புன்றளர்போனெஞ்சப்புலம்பியன்றோ

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர்நிலையாயிற்
பேன். (உச)

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பனாயோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்
காவிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங் [வான்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேன்வானி
ன் மதிகதிரை முன்னிலையாவைத்துநேரோ. ()

நேரோதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுங்களைபிந்நிலைக்கேவைத்தா
ராரோயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
போராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். ()

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக
வீருபொருளெப்படியிருக்குஞ் சொல்லாயென்
பேன் மண்ணேயுன்முடிவிலெது வயங்குமா
[ங்கே

துரியுவறிவுடைச்சேடனிற்றினுண்மை
சொல்லானேசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமு
ன்னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்
பேன். (உஎ)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத் திரைக்கைநீட்
டி யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பே
ன் கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடேது
மார்க்கமென்றேநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமென்பே
ன். (உஅ)

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போனான்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூர மதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னாற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருணூல்பேசிற்றன்றே(உகூ)

அன்றுமுதலின்றளவாச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா

லின்றைவரைமுத்தியின்றேயெய்டுத்தேக
மெய்போதோதெரியாதே யிப்போதேநான்
றுன்றுமுனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துறையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நந்
சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. ( )

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பெ
திருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்
வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளருணகிரியேமற்றைப் [ல்லா
புண்ணியர்காளேர்வென்பென்புரையொன்றி
லோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவேயுனக்குமுன்னே. ( )

ஓதரியசுகர்போலவேனேனென்ன
மொருவரிலேயோவெனவுமுறைப்பென்றுனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதாமூலகம்பார்க்கவிச்சை
நன்றனேனென்றென்றேநானுவாகிக்
கர்த்தன்மிகுமணியினிறையபொனவாடுத்தேன்
கருத்திருந்து பரப்பதுன்மேய் கடன்முக்க
லும். (௧௨)

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலவிருமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
பலவடிவிற்பரமகுருவாழிவாழி
பண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. (௫௫)

தேன்முகம்.

தேன்முகம்பிலிற்றுமைந்தாட்செய்யபங்க
யத்தின்மேவு, நான்முகத்தேவேநின்னாட்டி
யவிலமாயை, கான்முயற்கொம்பேயென்கோ
கானலம்புனலேயென்கோ, வான்முகமுளரியெ
ன்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும். (௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தைவிதிப்படிபுரந்
தானத்தைக், காண்டகவழித்தான்முக்கட் கட
வுடானினையவாற்ற, லாண்டவனெவனோவெ
ன்னவறிகிலாதகிலநீயே, யீண்டியவல்லதீரவெ
ம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிறுதிக்க
ண்ணே, கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமு
த்தியத்தாற், பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்

பறந்தனமாயையோடே, வெண்டலைவிழிநிகை காலில்விளங்கிடநின்றான்யாவன். (ங)

விளங்கவெண்ணீறுபூசிவிரிசடைக்கங்கைதாங்கித், துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக், களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (ச)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைகண், முறைமையினோங்கநாதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங், குறைவிலா வணநிறைந்து கோதில்நடனஞ்செய்வா, னிறையவனெனலாமியார்க்குமிதயசம்மதமீதல்லால். (ரு)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே, மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னிற், றொல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது, நல்லதுமாயைதானுநானெனவந்துநிற்கும். (சா)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான, மோனமாயிருக்கவொட்டா மோனமின்றாகவேதான், றேனென்றுசிக்குமன்பூற் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம், வானெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வளவதின்றே. (எ)

இன்றெனவிருப்போமென்னி னென்றுஞ்சூ ளியமாமுத்தி, நன்றெடுதீதுமன்றிநாமுன்னே பெறுமவித்தை, நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந் தரமுத்தியென்னி, னென்றொருவனைநான்கே ட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப் போமென்னி, னல்லவன்சாருவாகனென்சொலு நெறிக்குவீணிற், றொல்லையேனுகமாதி தொடு ப்பதேன்மயக்கமேதிங், கொல்லைவந்திருமிெனெ ன்னவுறவுசெய்திடுவனந்தோ. (௯)

அந்தணர்நால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த, வெந்தையேயெல்லாந்தானென் றியம்பினனெ மைப்படைத்த, தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந்த லைவனேநுந்தையன்றோ, பந்தமில்சித்திமுத்தி படைக்கநின்னருள்பாலிப்பாய். (௧௦)

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பேட

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே.

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரொட்டதான
மகத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே.

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த [க்
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயை
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. ()

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்
த வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றன்மேற்கதியுந்தடையதாமே

சூழ்வலியோ வல்லதுன்றன் திருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோ வுணர்த்தா
யின்னம்
பாடுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே

நானெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தா
ய் நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா[த்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்று வுள்ளேனைவை
யானமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்செழும்
பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்குட்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனெடுதழைதின்றுற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. ( )

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்
றுண்டோவென்பன்றனுலகத்தோடியாடித்

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத் [ன்றே
தொழும்புகொள்ளுங்கனகமே சோதிக்கு

குன்றுதமூவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றுலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே.

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தை
யெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணென்றெற்கட்டி [னே
வார்த்தைசொன்றாற்சுகம்வருமோவஞ்சனே
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான [ளோ.
வின்பநிஷ்டை கொடுப்பதையாவெந்தநா

வந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளிய
வோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையீறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (க0)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையரு ளொட்டுந்,
தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னது
மேற் றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமே
யதுவாம், பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனு
நிலபம் பெற்றோரேபிறவாமை பெற்றார்மற்றுந்
தான், மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்று
மசுந்த வாதனையாமாசையொழி மன்னொரு
சொற்கொண்டே. (க)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்
குமந்த வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொ
ழிக்குமெனமொழிந்த, குருமொழியே மலையில
க்கு மற்றைமொழியெல்லாங் கோடின்றி வட

டாடல் கொள்வதொக்குங்கண்டாய், கருமொழியின் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழி ருசிக்கக் கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னை விட்டுநீங்காத் தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (உ)

நில்லாதவர்க்கைநிலை யன்றெனவேகண்டாய் நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதாநிற்கக், கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங் கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையுமன்று, சொல்லாலே பயனில்லை சொன் முடிவைத்தானே தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற்றுநில், லெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறை கொண்டடிநீ யிராப்பக லில்லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. (ங)

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா, மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை மன்னிடமே யிடமந்த மாநிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந்தேவல் செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மதயானையென்னவு நீபாசக் கட்டானநிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரோ. (ச)

பராதி யனந்தமெலாம் படர்காளற் சலம்போற் பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரொது நானின்ற, தாராலு மறியாத சத்தன்றோ வது வாயங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவைகண்டாய், பூராயமாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப் புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை நாட்டாதே, யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலைவையாதே யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. ( )

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட் டுளங்கருதவேண்டா நிஷ்களங்க மதியாகிக், கள்ளமனத் துறவைவிட் டெல்லாந் துறந்ததுறவோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பகலற்ற, வெள்ளவெளிக்கடன் மூழ்கி யின்பமயப்பொருளாய் விரவியெடுத் தெடுத் தெடுத்து விள்ளவும் வாயின்றிக், கொள்ளை கொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக் கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத் தம்பட்டமடியே. (௬)

அடிமுடியுநடுவுமற்ற பரவெளிமேற்கொண்டா லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டா நமது, குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறைவறவே, விடியுமுதயம்போல வருளுதயம் பெற்ற வித்தகரோடுங்கூடி விளையாடலாகும்,

படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாப்
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணம்வருமே (எ)

வரும்பேர்மென்பனவுமின்றி யென்றுமொரு
படித்தாய் வானதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்தி
வெளியா, மிரும்போகல்லோமரமோவென்னு
நெஞ்சைக் கனன்மே லிட்ட மெழுகாவுருக்கு
மின்பவெள்ளமாகிக், கரும்போகண்டோ சினி
சருக்கரையோதேனே கனியமிர்தோ வெனரு
சிக்குங்கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா, ரரும்போ
நன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி யறிவாளோ
வபக்குவர்க்கோவந்நலந்தான்விளங்கும். (அ)

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத் தன்
மையினாற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான,
கோனுகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்யூகங்
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான,
வானகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான் மதிப்ப
ரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே, யா
னாலுமனஞ்சடமென்றழுங்காதேயுண்மை யறி
வித்தவிடங்குருவாமருளிலதொன்றிலையே. ()

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (க)

தன்மைதன்றுணைசாற்றுவனவெலா
நின்மைதன்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினற்
பின்னையுப்கிலன்பேதையனுவியே. (உ)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (ங)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனே
வாலமுண்டுமமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. (ச)

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. (ரு)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. (சா)

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலர்லரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையார்மிக்கருமிநடக்கையே. (எ)

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமெழுன்றுவிளைவதே. (அ)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. (கூ)

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனுளருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. (கo)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரோமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்விலுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனிலென்கொல்செய்வதே. (கக)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெருளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. (கஉ)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (கங)

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்ஷமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாதொழும்பன்யான்
செல்லவேவொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (கச)

வேண்டுஞ்சீருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடியவனென்று [தே.
தூண்டுவேனன்றித் தொண்டனென் சொல்வ

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (கசு)

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேனையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்செவேநின்மசிற்சுகவாரியே. (கஎ)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேலெனையாண்டவொருவனே. (கஅ)

ஒருவனொன்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிறே
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. (கசு)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (உO)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றதொழும்பனையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. ()

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானண்டந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாய்ருள்வானையே (உஉ)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனென்னும்
ஈனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறென்னைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. ( )

அன்னையப்பனென்றுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரொளத்தக்கதே. (௨௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யக்கனுந்தொழுயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே. (௨௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
பாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவர்வற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. (௨௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
ழேதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுண்ணின்றின்பவாரிவழங்குமே. (௨௯)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டுமூமன்கனவென
யர்ருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. (௩0)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௩க)

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்றுண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைப்பகர்வதுமந்திரம்
மண்ணுடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யுண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௩௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ

கொடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளையரசேயருளத்தனே. (௩௪)

அத்தனையகண்டானந்தனையருட்
சுத்தனையெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
பத்தனென்பெருமாமலமாயவான்
நத்தனைக்கல்வியாதருகற்கவே. (௩௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பசுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. (௩௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வறுமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
பெருமைப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. (௩௭)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. (௩௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுனைவந்துகலந்திலேல்
நுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. (௩௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கூடோத்கட்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயென்னையாளுடையண்ணலே. (௪0)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
விண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. (௪௧)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. ( )

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றுஞ்
சேயதாமிந்தச்சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (௪௩)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யகந்தபேருனையொன்றுவராயனே. (௪௪)

தூயனேயுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொய்புரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே. (சரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
தெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே. (சசா)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
அல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. (சஎ)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளொருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. (சஅ)

நன்மையேதுகடுநரகேதுமேற்
செம்மையேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணான்மைகூர்முக்கணாதனிருக்கவே. (சகூ)

பாதீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. (ருo)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரொலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (ருக)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (ருஉ)

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றெமைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. ( )

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெனப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. ( )

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. (ருரு)

கன்னைகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணோடாண்முதலாமென்பிறவியை

பெண்ணவோவரிதேகைதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (ருசு)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணானந்தமூர்த்தியே. (ருஎ)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னானந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (ருஅ)

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (ருகூ)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
பிருத்ததிமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினான்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (சுo)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (சுக)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதியெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதிஞயிரந்
தெண்டனென் பொய்மை தீர்த்திடல்வேண்டு
[மே.

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (௬௬)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரோமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை

மன்றியார்துணையாருறவெக்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (சுஎ)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
இருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. ( )

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்குஞ்செய்தபழவினைபற்றறு
மங்களுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (சுகூ)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. (எ0)

மதியங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையென்னணிவிழிதுயிலாதன்றே. (எக)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலுநண்ணியநன்மையை [ளி
யொன்றெனச்சொன வொண்பொரு ளேயொ
வின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. (எ௨)

இருவரேபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
யொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே. ( )

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
கனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (எசு)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே. ( )

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவதென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனையுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வதென்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எகூ)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பாசம்பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினை
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. (எஅ)

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கந்தாகமவாசி
　யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
　கண்கண்மூன்றுடையவெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
　போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
　தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்
　டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
　தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருறுசோதிக்கருணையங்கடலே
　பாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
　கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. (உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து
　மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
நளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
　யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினின்றிடக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொருப
விருந்ததுமென்கணிவிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட் கருத்தாயிருந்துநீயனைத்துங்
காரணம்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. (௮)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்

கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவணுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பனைப்பருகுமாரமுதே. (௧௦)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமயலினை விட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன், கல்லிற்ப சிய நாருரித்துக்கடுகிற் பெரியகடலடைக்கு, மல்லிற்கரிய வந்தகனார்க் காளாக்கினையோ வறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோட றியாமை, நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்ற

னேயுந்தெரியாது, குறிப்பற்றகண்டா நிதமயக்
கோதிலமுதே நினைக்குறுகிப், பிறிவற்றிருக்க
வேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (உ)

பேசாவநுபூதியையடியேன் பெற்றுப்பிழை
க்கப்பொருளாற், றேசோமயந்தந்தினியொரு
சாற்சித்தந்திருளுந் திர்ப்பாயோ, பாசாடவி
யைக்கடந்த வன்பர்பற்றுமகண்டப் பரப்பான,
விசாபொதுவினடமாடு மிறைவாகுறையாவின்
னமுதே. (௩)

இன்பக்கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந்
தோற்றும, லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகி யண்
ணாவரசேயெனக்கூவிப், பின்புற்றமுஞ்சேயெ
னவிழிநீர் பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித், து
ன்பக்கடல்விட்டகல்வேனே சொரூபானந்தச்
சுடர்க்கொழுந்தே. (௪)

கொழுந்துநிகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோ
வேயன்றிற்கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரோயிமயவ
ரை யென்றாய்கண்ணுக் கினியானே, தொழுந்
தெய்வமுங்குருவுந்துணைநீதந்தைதாயுநீ, யழு
ந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. ()

தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெழுந்து
பொதுநடஞ்செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பா
ன்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித், தேனேயென்

னைப் பருகவல்லதென்னாரமுதே சிவலோகக், கோனேயெனுஞ்சொன்னின்றுசெவிகொள்ளா தென்னேகூறுயே. (௬)

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்தாட்டு ளொந்துநடு, மாறுநின்றபாவியைநீ வாவென்ற ழைத்தாலாகாதோ, நீறார்மேனிமுக்கண்ணுடை நி மலாவடியார் நினைவினிடை, யாறுப்பெருகு மிபெருங்கருணை யரசேயென்னையாள்வானே( )

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப் புரங் துமாற்றவல்ல, கோனேயென்னைப்புரக்குநெறி குறித்தாயிலையே கொடியேனைத், தானேபடை த்திங்கென்ன பலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கரு த்தை, நானேதென்றிங்கறியேனோ நம்பினேன் கண்டருள்வாயே. (௮)

கண்டார்கண்ட காட்சியுநீ காணார் காணுக்க ள்வனுநீ, பண்டாருயிர்நீ யாக்கையுநீ பலவாஞ் சமயப் பகுதியுநீ, யெண்டோண்முக்கட் செம் மேனி யெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு, தொண் டாய்ப்பணிவரவர் பணிநீசூட்டிக்கொள்வ தெ வ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனொதன்றிடுஞ் சுமையைச்சுமந்தி யெனையுஞ்சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்துவினை வழியே கூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்

டைக்கருதுமப்போது வெளியாமுலக வியப்ப னைந்து, மேட்டுக்கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்நா யிருந்ததென்சொல்வேன். (கஐ)

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ள மாய், வும்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தி னையோகோவானேர், தம்பிரானேநீசெய்த தய வுக்குங்கைம்மாறுண்டோ, வெம்பிரானுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன்றுங் குறைவிலேனே (க)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்த வெள்ளத், துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந் துகாள் ளேறன்றுவாறுள், ளுறையிலே யுணர்த் திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த, விறைவ னேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே.

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த, பெரு நிலமாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்றுங், கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின் காட்சிகா ண, வருகவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண் டோ வஞ்சனேற்கே. (ங)

வஞ்சனே யழுக்காறுதி வைத்திடும் பாண்ட மான, நெஞ்சனே வலிதின்மென்மே னெக்கு நெக்குருகப்பண்ணி, யஞ்சலி செய்யுங்கையு

மருவிநீர் விழியுமாகத், தஞ்சமென்றிரங்கிக்கா க்கத் தற்பரா பரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநா னடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன் புசெய்ய, வெனக்குநீ தோற்றியஞ்சே லென்னு நாளெந்தநாளோ, மனக்கிலே சங்கடீர்ந்த மா தவர்க் கிரண்டற்றேங்குந், தனக்குநேரில்லா வொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (ரு)

வாழ்வென வயங்கியென்னை வசஞ்செய்து ம ருட்டும் பாழ்த்த, வூழ்வினைப் பகுதிகெட்டிங் குன்னையுங் கிட்டுவேனோ, தாழ்வெனுஞ் சமய நீங்கித் தமையுணர்ந் தோர்கட்கெல்லாஞ், சூழ் வெளிப் பொருளே முக்கட் சோதியே யமர ரேறே. (சா)

ஏறுவாம்பரியாவாடை யிருங்கலை யுரியாவெ ன்று, நாறுநற்சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாக்கொ ண்ட, கூறருங் குணத்தோயுன்றன் குரைகழல் குறுகினல்லா, லாறுமோ தாபசோப மகலுமோ வல்லலுறுனே. (எ)

தானமுந் தவமும்யோகத் தன்மையுமுணரா வென்பான், ஞானமுந் தெவிட்டாவின்ப நன் லையுநல்குவாயேல், பானலங்கவர்ந்தநீஞ்சொற் பச்சிளங் கிள்ளைகாண, வானவ ரிறைஞ்சமன்று ள் வயங்கியநடத்தினனே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த
தன்மை, இடத்துட னறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு
துருந்திடாதே, விடத்திரளனையகாம வேட்கை
யிலழுந்திமாயைச், சடத்தினைமெய்யென்றெண்
ணித் தளர்வோ தனியனேனே. (கூ)

கனிவளர்பொருளைமாறாத் தண்ணருங்கரு
ணைபூத்த, வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையே
யெனக்கன்பின்றி, நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நவ
னவேற்கரியகூந்தல், வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்து
வருந்தவோவம்பனேனே. (க0)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறே
னாறு, மவந்தருநினைவையெல்லா மகற்றிலேனா
சைவெள்ளங், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக்
கட்டிலேயகப்பட்டடையோ, பவந்தனையீட்டியீ
ட்டிப் பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (க)

பாவியேனினியென் செய்கேன் பரமனேப
ணிந்துன்பாதஞ், சேவியேன்விழிநீர்மல்கச் சி
வசிவவென்றுதேம்பி, யாவியேநிறையவந்த வ
முதமேயென்னேனந்தோ, சாவிபோஞ்சமயத்
தாழ்ந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்ப வெழு
ந்தெழுந் தையநின்சரண, மடைந்தனனினிநீ

கைவிடே லுனக்கேயடையயென்றஞ்சலிசெய்து ள், ளுடைந்துடைந்தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநானசைவறநிற்பத், தொடர்ந்துநீயெ னையாட்கொள்ளுநாளென்றோ சோதியேயாதி நாயகனே. (ங)

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்ப்பந்தம்யாவுமற்ற கம்புறநிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெ ம்பெருமான் றெண்டனேன்சுகத்திலேயிருக்க ப், போதியாவண்ணங் கைவிடன்முறையோ புன்மையேனென்செய்கேன்மனமோ, வாதியா நின்றதன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. (ச)

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர்வந்தெ னையீர்த்து வெங்காமத், தீயிலே வெதுப்பியுயி ரொடுந்தின்னச் சிந்தைநைந்துருகிமெய்ம்மறந் து, தாயிலாச்சேய்போ லலைந்தலைப்பட்டேன் றாயினுங்கருணையாமன்று, ளுயகமாகியெளி விடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (ரு)

ஞானமேவடிவாய்த் தேடுவார்தேடு நாட்ட மேநாட்டத்துணிறைந்த, வானமேயெனக்குவ ந்துவந்தோங்கு மார்க்கமே மருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலா வின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேநின்னைநா னினைந்தேன் றமியனேன்றனைமறப்பதற்கே.()

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும் வந்துநி ன்னன்பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றி யானந்த வற்புதநிட்டையி னிமித்தந், துறவ்து வேண்டு மௌனியாயெனக்குத் தூயநல்லருட ரினின்னம், பிறவியும்வேண்டும் யானெனதிறக் கப் பெற்றவர் பெற்றிடும் பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்ற பெருந்தவக்குன்றே பெரு கியகருணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையே யான ந்தக்கடலே ஞாதுருஞானஞேயங்க, ளற்றவர்க் கருந்தநட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய் நின்னடி க்கன்பு, கற்றதுங்கேள்வி கேட்டது நின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோ காணே.. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டு மன் புடைச் சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக் கண்ணும் காளகண்டமுமாய் வயங்கிய வான மேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதி யே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினைவே நேசமேநின்பரம்யானே. ()

யானெனல்காணேன் பூரணநிறைவில் யாதி னுமிருந்தபேரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ் சமத் துறவென்னைத் தன்னவ னாக்கவுந்தகுங்காண், வானெனவயங்கி யொன்றிரண்டென்னுமமர்க்க மா நெறிதந்துமாறாத், தேனெனருசித்து ளன் பனைக்கலந்த செல்வமேசிற்பர சிவமே. (கo)

தன்னையொருவர்

தன்னையொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானேதா
னாயெங்குநிறைந், துன்னற்கரியபரவெளியா யு
லவாவமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட்கலந்
தாயானறியா திருந்தாயிறைவா வினியேனு, நின்
னைப்பெறுமா றெனக்கருளா ணிலையைக் கொடு
க்கநினையாயோ. (க)

நினையுநினைவுக்கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்
தநெறியாளா, வினையைக்களைக்கும் பரமவின்
ப வெள்ளப்பெருக்கேநிலைதருளான், மனைவிபு
தல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந், த
னையுமறந்திங் குனைமறவாத் தன்மைவருமோ
தமியேற்கே. (உ)

வரும்போமென்னு மிருநிலைமை மன்னுதொ
ருதன்மைத்தாகிக், கரும்போதேனே முக்கனி
யோவென்ன வென்னுட்கலந்துநலந், தரும்பே
ரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்து நெக்கு
ருகே, னிரும்போகல்லோமரமோவென் னிது
யமியாதென்றறியேனே. (௩)

அறியுந்தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய்
நிற்கையினுற், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப் பெ
ம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும் பொருணீ
நின்னையன்றிச் செறியாப்பொருளுன் பெறும்
பேற்றை, நெறிநின்றொழுக விசாரித்தா னின
க்கோவில்லை யெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய் நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதையவின்னருளோ, தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (ரு)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தாலுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவர்வுமழுக்காறும் புடைபட்டோடுநன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும் விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (சா)

சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவி சினந்துசினந்து போர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே, னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்கெப்படிநீயருள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணு மொருபாவி; யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியையென்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந் தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்க ளறியவிடக்கை யமிர்தாக்கும், பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயடிக்குரியோய்கேள், காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்த கலைகளெல்லா, மோரா லொருநாள்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங் கொழிந்திடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநீ யென்றீந்தவன்னே, மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய்நில்லாதழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென் மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னே, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த தனியே தன்னந்தனிமுதலே. (௰)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூ டிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலேகற் றதுங் கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப் புலனாயிற்கொடுமையுற் றிருப்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழுத்த பராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (௧)

இரப்பானங்கொருவனவன் வேண்டுவகேட் டருள்செயெனவேசற்றேதான், புரப்பான்றனக்குறைவி யிருப்பதுபோலெனக்குநிறைபொருளோ கேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வே

ண்டுவுகேட்டிரங்கெனவே மௌனத்தோடந்,
தரப்பான்மை யருணிறைவி லிருப்பதுவோப
ராபரமேசகசநிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (௩)

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞானமெனுந்தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந் தொருசொல் லுரைத்தனையேயதனை யுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோ வெனது நெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (௪)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சொபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம்.(௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம், விடுகின்றோர்கள்பாற் பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே, யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க, றெடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி. (௬)

உலகமாயையிலேவெளியேன்றனையுழலவிட்டனையேயுடையாயரு, ளிலகுபேரின்ப வீட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைந்தொடிகண்ணிணைதேக்க நாடகஞ்செய்த்டியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கட்டு மப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச் சுட்டொழிதி யெனப்பலகாலுநெஞ்சேநான் மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதே யென்னையொன்றச் சூட்டாதேசரணன்போந்த, வந்நிலையேநிலை யந்நிலையிலே சித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர் நாடினரோ. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறன்றறியாமல்யானெனும் பேயகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனே, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவனைந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீ சஞ்சலமதுதீர்க்க, வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் பற்றெருந்துணைகாணே, னந்தமாதியுமளப் பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ் சிரகிரிப்பெருமானே()

காதிலோலையைவளைத்துமேற் குமிழையுங்க
டாவிவேல்கருநீலப், போதுபோன்றிடுங் கண்
ணியர்மயக்கி லெப்போதுமேதளராமன், மாது
காதலிபங்கனையபங்கனை மாடமாளிகைசூழுஞ்,
சேதுமேவியராம நாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்ம
டநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யுளவில்லாத வா
ருயிருக்கோருயிரா யமர்ந்தாயானாற், கண்டவ
ரார்கேட்டவரா ருன்னுனுன்னைக் காண்பதல்
லாலென்னறிவாற் காணப்போமோ, வண்டுள
பமணிமார்பன் புதல்வனோடு மனைவியொடுங்
கூடியிருந்து வணங்கிப்போற்றும், புண்டரிக
புரத்தினின்றுதாந்தமௌன போதாந்த நடம்புரி
யும் புனிதவாழ்வே. (கஉ)

பொறியிற்செறியையம் புலக்கனியைப் புந்திக்
கவராற்புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனக்குர
ங்கு மாளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக் கறிவா
ய்ப்பூரணமா யகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற்
றிருக்கும் பெருங்கருணைப் பெம்மானே யெம்
பெருமானே. (கங)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவ ருணர்
வினூடே, கரையிலாவின்பவெள்ளங் காட்டிடு
முகிலேமாறுப்," பரையெனுங் கிரணஞ்சூழ்ந்த
பானுவேநின்னைப்பற்றித், திரையிலா நீர்போற்
சித்தந் தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக் கீழொடு மேலாயெங்கு, மேவிய வருளின்கண்ணுய் மேவிட மேலாயின் பங், தாவிடவின்பாதீதத் தனியிடை யிருத்தி வைத்த, தேவெனுமௌனிசெம்பொற் சேவடி சிந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளா ரின்றுமாளா நின்றனரதனைக்கண் டும், போற்றிலே னின்னையந்தோ போக்கினே ன்வீணேகால, மாற்றிலேன் கண்டானந்த வண் ணலே யளவின்மாயைச், சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறியனேனே. (கசு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தை பொய்யிருளாங், தீதிலாவிளக்கெடுத் திருடே டவுஞ்சிக்கா, தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறி யாமை, யேதுமில்லையென் றெம்பிரான் சுருதி யே யியம்பும். (கள)

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு, மொருதனிப்பொருளவை யீதென்னவாயுண் டோ, பொருதிரைக்கடனுண்மணலெண்ணினு ம்புகலக், கருதவெட்டிடாநிறைபொருளவை யார் காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்துமெய் ப்பொருளா, முன்னைப்போன்றநற் பரம்பொரு ளில்லையென்றோர்ந்து, பொன்னைப்போன்றநின்

போதுங்கொண் டுன்னடியைப் பொருந்தா, வென்னை
ப்போன்றுளவேழையராயவிங்கெவரோ. (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
றாயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றே
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
றுயனேனெனையாளுடைமுக்கணாயகனே. (௨0)

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்
லுமந்தக் காந்தத்தொன்று, தேய்ந்தவிட மெங்
கேதானங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமாபோ
ற், சாந்தபதப் பரம்பொருளே பற்றுபொருளி
ருக்கு மத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொ
ருளில்லையெனிற் பேசாமைநின்றநிலை வாய்க்கு
மன்றே. (௨௧)

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாயதிற் பொருந்
தக், கற்பின்மங்கையரெனவிழிகதவுபோற்கவி
னச், சொற்பனத்திலுஞ் சோர்வின்றியிருந்த
நான்சேர்ந்து, நிற்பதற்கிந்த வினைவந்தவாறெ
ன்சொனிமலா. (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத் [யே
தந்தவாறுண்டோ வுள்ளுணர்விலையன்றித்தமி
ழைந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பராவுய்குவேனேழை. ()

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந் தொடரவொண்ணுவருநெறியைத் தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய் நன்னர்நெஞ்சந்தன்னலமுநாணுகுவேனோ, வில்லாளியாயுலகோ டுயிரைாயீன்றிட் டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக், கல்லாலின்கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கற்பகமேபராபரமேகைலைவாழ்வே. (உச)

சாக்கிரமாநுதலினி லிந்திரியப்பத்துஞ் சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனோடு நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து மடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட நுவல்வரிருபத்தைந்தா நுண்ணியோரே. (உரு)

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பி ராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபுருடனுடன்மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம் பிராணனோடு மன்னுபுருடனுங்கூட வயங்காநிற்கு, மழுத்திடுமூலந்தன்னிற் றுரியாதீத மதனிடையேபுருடனொன்றி யமருஞானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவ ரவத்தைையைந்திற் பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும் பரிசுதானே.

இடத்தைக்காத்திட்ட சுவானெனப்புன்புலாலிறைச்சிச், சடத்தைக்காத்திட்ட நாயினேனு

ன்னன்பர்தயங்கு, மடத்தைக்காத்திட்ட சேட
த்தால்விசேடமாய்வாழ, விடத்தைக்காத்திட்
டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உ௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுறையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்ட வெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ

ஐயவாதனைப் பழக்கமேமனநினை வதுதான்,
வையமீதிலிற்பரம்பரையாதினுமருவு, மெய்யி
னின்றருளிர் பெரியவர்சார்வுற்று விளங்கிப்,
பொய்யதென்பதை யொருவிமெய்யுணருதல்
போதம். (உகூ)

குலமிலான்குணங் குறியிலான்குறைவிலான்
கொடிதாம், புலமிலான்றனக் கென்னவோர்பற்
றிலான்பொருந்து, மிலமிலான்மைந்தர் மனை
வியில்லானெவ னவன்சஞ், சலமிலான்முத்தி
தரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩0)

கடத்தைமண்ணென லுடைந்தபோதோவி
ந்துக்கருமச், சடத்தைப்பொய்யென லிறந்த
போதோசொலத்தருமம், விடத்தைநல்லமிர்
தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே, நடத்தைக்
காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். ()

நானெனவுநீயெனவு மிருதன்மைநாடாமன
நுவேசும்மா, தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்ச

த்தியமெனநீதமியனேற்கு, மோனகுருவாகியு
ங்கைகாட்டினையே திரும்பவுநான் முளைத்துத்
தோன்றி, மானதமார்க்கம்பிடிக்கிற் கலங்கித்
னையர்ந்தேனவஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ் சுத்தந்தன்னருள் வடிவ
ஞ்சாந்தம், சின்மயமானவண்ட வெளியுருவான
மூர்த்தி, யெம்மையெனக்குக்காட்டாதென்னைய
ளிக்கவந்த, சின்மயமகண்டாகாரத்தக்ஷிணாதிக
கமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தால், ம
ற்றரும்பெனமலரெனப்பேரறிவாகிக், கற்றரும்
பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர், முற்றரும்
பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். ()

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிரு நெறிவருப்
பா, னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையெனவா
லவழக்கே, வியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவு
றலினிதாம், பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவ
ர்க்கெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அருள்வடிவேமுழுமூர்த்த மவைகள்சோபான
மென்றே, சுருதிசொல்லியவாற்றலேதொழுந்
தெய்வ மெல்லாமொன்றே, மருளெனக்கில்லை
முன்பின்வருநெறிக்கிவைமுறைக்கும், தெருளின்மு
ன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான் றெளிகின்றே
னே. (௩௬)

எத்தனைபிறப்போவெத்தனையிறப்போ வெ
ளியனேற் கிருவினையமைத்த, தத்தனையெல்
லாமறிந்தீயற்றவை யற்றிலையறிகிலேனந்தோ,
சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமி
னியெனலாற்று, னித்தியங்கென்னை நின்னை
யகற்றியா மறைமுடியிருந்தவான்பொருளே.

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்ப வந்தெ
னைக்கொடுத்துநீயாகா, தேன்பொருள்போலக்
கிடக்கின்றேன்முன்னை யிருவினைவாதனை யன்
றோ, தின்பொருளான வமிர்தமேநின்னைச் சிந்
தையிற்பாவனைசெய்யு, நான்பொருளானேனெல்
லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம். (௩௮)

நாட்டமூன்றுடைய செந்நிறமணியே நடுவு
நாயகவிளக்கே, கோட்டமில்குணத்தோர்க்
கெளியநிர்க்குணமே கோதிலாவமிர்தமே நின்
னை, வாட்டமினெஞ்சங் கிண்ணமாகச்சேர்த்து
வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளிநறவமு
ண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப்பதெந் நா
ளோ. (௩௯)

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவே யென்
னுடையன்பெனுநெறியாய்க், கன்னன்முக்கனி
தேன் கண்டமிர்தென்னக் கலந்தெனையேவிட
க்கருணை, மன்னியவுறவே யுன்னைநான்பிரியா
வண்ணமென் மனமெனுங்கருவி, தன்னதுவழி

யற்றென் னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள் வரமது வேண்டும். (சo)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவு மிங்கொரு நின், றனக்கெனத்தகுமுடல் பொருளாவி யுந் தந்தேதன், மனத்தகத்துள வழுக்கெலா மாற்றி யெம்பிரானீ, நினைத்தெப்படி யப்படி யருளு தனீதம். (க)

உளவறிந்தெலா நின்செயலாமென வுணர்ந் தோர்க், களவிலானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக், களவுநாயினேற் கிவ்வண மமைத்த னைகருத்துத், தளருந்தன்மையிங்காரொடும்புக லுவேன்றக்கோய். (உ)

என்னைத்தா னின்னவண்ண மென்றறிகிலா வேழை, தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியே றக்கோய், பின்னைத்தா னின்றனருள் பெற்ற மாதவப்பெரியோர், நின்னைத்தா னிகராமென வாழ்த்துவர் நெறியால். (ங)

ஏதமின்றித் தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங் காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும் போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன நாததற்பரனாளெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (ச)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாதத்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதவீர்க்குணநினையன்றியொன்றுநானினையேன்

நெறிகடாம்பலபலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்,
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ் செறிந்தா,
லறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவினாலறிந்தோர்,
பிறியுந் தன்மையில்லாவனை கலக்கின்ற பெரி
யோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனை யமைத்ததிற்பிற
ங்கு, முரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறு
தி, வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள்
வளர்க்கு, மரியதத்துவ வெனக்கிந்த வண்ண
மே னமைத்தாய். (௭)

கணமதேனுநின் காரணந்தன்னையேகருத்தி,
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்,
குணமிலாதபொய் வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்க்குண
மா, மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின் யாருனைமறுப்
பார். (௮)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன் சருக்கரைகலந்
த, தென்னமுத்தியிற்கலந்த வர்க்கின்பமாயிரு
க்கு, நன்னலத்தகின்னறப்பதந்துணையென நம்
பச், சொன்னவர்க்கெனலாங்கைகம்மா றில்லை
யென் சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர் மகவெனுமனைவியெலாஞ்ச கத்திற், பந்தமாமென்றே யருமறைவாயினூற்ப கர்ந்து, யெந்தைநீயெனை யின்னமவ்வல்லலிலி ருத்திச், சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வ ணஞ்செப்பாய். (௧௦)

துய்யன்றண்ணருள் வடிவினன்பொறுமை யாற்றலங்கு; மெய்யனென்றனை யையனேயா ண்டந்தனன்மெத்த, நொய்யனுண்ணிய வறிவி லென்றனைநாருக்கும், பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (௧௧)

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த்திரட்கெலாமுத லாகி, யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமி சைய, நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞரெவர்க்கெனு ஞ்ச, மன்றதாயின்ப வருக்கொடுநடித்திடுன்வா ழ்வேன். (௧௨)

தலியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத் தமி யேற், இனியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிது யக், கனிவுமப்படியாயின தாதலாற் கருணைப், புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். ( )

திருந்துபிரதித்தாமனைக்கன்புதான்செய்யப், பொருந்துநாளல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள் பொருந்தா, திருந்நாள்வெகு நீவினையிலைமுத் தாமென்று, மருந்தவாவுனைப் பொருந்துநா ளெந்த நாளடிமை. (௧௪)

பின்னு முன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரி
ய, தென்னுந்தன்மையா மெய்யுயிர்த் திரளையு
மியக்கி, மன்னுந்தன்னருள் வடிவமேயுனைக் க
ண்டுளைத்தும், துன்னுமின்னலேன் யானெனு
மகந்தையேன் சொல்லாய். (கரு)

பின்னைப்பன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையெ
னமெய்யா, முன்னைநான்மறைந் தெய்வணமுய்வ
ணமுறையாய், முன்னைவல்வினை வேரற முடித்
தென்றுமுடியாத், தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்
புரிந்திருந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபர வெம்முயிர்த் துணைவ வென்றி
றைஞ்சு, மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணேநடிக்கின்
றருயுன்ற, னம்பொன்மாமலர்ப் பதத்தையேது
ணையெனவடைமை, நம்பினே னினிப்புரப்ப தெ
க்காலமோகவிலாய். (கஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கி நின்பதமலர்முடிமேற்,
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப,
னாடியேயிந்த வுலகத்தை மெய்யென நம்பித்,
தேடினேன்வெறுந் தீமையே யென்னினிச்செ
ய்வேன். (கஅ)

களவுவஞ்சனை காமமென் றிவையெலாங்கா
ட்டு, மளவுமாயையிங்கொளக் கமைத்தனையா
யா, வுளவிலேயெனக்குள்ள வாறுணர்த்தினான்

யடிமை, யொருமாமதிபோன் மதிதளர்கின்றி வாழ்வேன். (க௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனாயினும் வாடவோ வென்செய்வேன் செப்பாய். (உ0)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனக்கோளிலாப்பரிந்து
ஆதித்தனாயாதினுயிர்க்கைமெய்யென்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேனே.

தெளிவொடைகையோ வறிவிலா னறிவிலான் சிறிது, மளிவிலாளிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ, வெளியனுக்கினி யென்செய்வே னென்செய்வேனெல்லா, வொளியுமாய்நிறைவெளியமாயாவுமா முரவோய். (உஉ)

கண்ணினுண்மணி யென்னவேதொழு மன்பர்கருத்து, ளன்றுகின்றநின்னருளெனக் கெந்த நாளுளது, மண்ணுமின்னுமத் தன்னன பூதமுமாகிப், பெண்ணுமாணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய். (உ௩)

சகமெலாந்தனிபுரக்கநின்றகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்

பலமெலாம்புரிக்கிறோனை வாழ்வித்தனையாரு
வினமெலாமெனைப் பிறக்கிடச்செய்ததே தோ
தாய். (உச)

எய்த்தவன்மையுள் பெற்றமைக் கேவலமெலி
வென், வாய்த்தபேரன்பு வளர்கவுங்கருணை வி
ளைப்பத, மாய்த்தமாமறை மெய்க்கீனபத்தனை
யறிவைத, வேருய்த்தபேர்கட்குத் தோன்றிலாத்
தோன்றலாக ஆயோய். (உரு)

தக்கவின்னருட் கேள்விபோசித்திருந்தத் தரி
யேன், மிக்கவ்தய்யமே யின்னின்ப மெனாத
நில்லியே, தெக்கருய்தக்கையை வெறும்பா
க்கட்டிடமோ, அக்கவென்னத்தி வாழ்கின்றே
னென்செய்வான் றணிக்தேன். (உசா)

பகைப்புரிக்கிரேம்பாவிபேறுகருணைகெழிய
நலத்தெய்ப்படித்தவரு செய்தருள்வதேகரு
மனைப்புரிக்கிடாக்கானத்தவாரித்தைதயவிவ
நலக்கொடுத்துவைத்தனை பெற்கடவெனுதை
தோய். (உஎ)

உற்றுணர்க்கொலாகிமதித்திலையென்றுனேமே
பற்றுமின்றனைசெக்கைதவின்னியுயர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தைமேமெய்யெனமுழுது
மைறுதிருக்கிடத்தீதாழில் செய்வான்றனை நினா
னேன். (உஅ)

மண்டலத்தின்மிசையொருவன் செய்தவத்
தை யபகோவெனவும் வாராது, மண்டமனை
யருக்கதிக்கா மந்தரத்தி லிருக்குமவ தானம்
போல, வெண்டருநல்லகி லாண்டகோடியைத்
தன்னருள்வெளியி லிலகவைத்துக், கொண்டு
நின்றவற்புதத்தை யெவராலுநிச்சயிக்கக் கூடா
வொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கட
ந்தேழாம் யோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசா
மௌனநியாயத்தை நிறைநிறை வைத்தன்னை,
யன்றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்டுந்
தான்முதலா யசலமாகி, யென்றுமுள்ள வின்
பத்தைத் தன்னொன்ற சாந்தபத வியற்கை
தன்னை. (உ)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானப
தப் பரிசுகாட்டிச், சதமாகிநிராலம்ப சாக்ஷிய
காயாரம்பத்தன்மையாகி, விதமியாவுங்கடந்த
வித்தையெனுமிருளைக் கீண்டெழுந்த விமல
மாகி, மதமாறுங்காணாத வானந்த சாகரத்தை
மௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாமடலை நல்லமி
ர்தை மணியைப்பொன்னைக், காழ்வயவெள்ளு
மாக்கிருந்த தத்துவத்தை பத்துவித சாரந்தன்
னை, சூழ்பெரும்பேரொளியையொளி பரந்த

பரவெளியை யின்பக்கூத்தைமாறு, வேரூல ஆன் கலைந்தின்றுமாலையாயென்று மாமியற்கை தன்னை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானாகச்செய்தரு ளருஞ்சமத்தைநிலாக, மின்னைநிகர்த்திட வழியா ச் சொரூபானந்தக்கடலை வேதமாதி, யென் னையறிவரிதென்னச் சமயகோடிக ளிடையவி டையறாத, பொன்னைவிரித் திரிமூலகத் துப்ப ருமியபரும்பரவும் புனிதமெய்யை. (௫)

பரவரியபரசிவமா யதுவெனக்காய் நாடுளை லாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்றவிசித்திரத்தை யைக்யபதத்தினிலிருந்த விவேகந்தன்னை, யிர வுபகலினைப்புமறப் பெறுந்தொந்த மறியாக் கிதயம்வேதச், சிரமௌனவாழ் பராபரத்தை யானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறையின்ன மின்னமறியேமென்று, நித்தியத்தைநிராமயத் தைநிர்க்குணத்தைத்தன்னருளானினைவுக்குள் ளோ, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத் தானாக வெக்காலும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமா ஞாவெளியைத் தன்மயமாமானந்தத் தெய்வந் தன்னை. (௭)

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுக சமாதியாகப், பொன்னிலேபணிபோலுமாயை

கருமனமேயுன் புரைக்கீரக்கா, யென்னிறே
யான்பிறப்பே னெனக்கினியாருன்போல்வா
ரில்லையில்லை, யுன்னிலோதிருவருளைக் கொப்
பாவாயென்னுயிர்க்கொ ருபவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுன்னை
யொழித்துதன்னாற், கறவுமரிதரிதன்றோ வீ
பரமுமுன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வதிதீது
வினையகற்றென்னால் வழக்கன்றுசத்தெனவும்
வாழ்த்துவேனே, சிறுமைகெடப்பெருமை
யினின் செம்மையேதத்தினிசெல்லல்வேண்
டும். (௯)

வேண்டியசாரெனன்றேடும் பழகியகீயெனைப்
பிரிந்தவிசாரத்தாலே, மாண்டிடக்கினுமந்த
வெல்லையையும்பூரணமா வனைக்கதுசெய்வே,
னுண்டகுருபொளிதன்று லியாரெனதறவ
னருணனுவேன்பூவிற், காண்டகவென்சித்திமு
த்தி யெனக்குண்டாமுன்னுலென் கவலைதீர்
வேன். (க0)

திராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்திருமிந்த
சனனத்தோடே, யானேனுமறிவரியசிவன்முத்
தியுண்டாகுமையவோ, காரேனுங்கற்பகப்
பூங் காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ,
பாராதியாகவெழு மண்டலத்தினின்மகிமைப
கரலாமோ. (கக)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டும் படியய
லே, மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனை
வைத்தனையோ, நீயெப்படிவருத்தாலுநன்றே
நின்பெருங்கருணை, தாயொத்தடியர்க் கருள்ச
ச்சிதானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந் தனினடித்து,
நிற்பரம்போருகன் மால்பணிநீதியென்னெஞ்ச
கமாங், கற்பாந்தரங்களைந்திடவாவெனைத்தகா
ட்டிநல்கும், பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தா
தைப்பொடிசெய்ததே. (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடி
க்கே, கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழா
ந்தொடேனோ, கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றாடிக்
கசிந்துருகி, யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதென்
றேபுலியூரத்தனே. (௩)

அத்தனைச்சிற்றம் பலவனையென்னுயிராகி
ன்ற, சுத்தனைச்சுத்த வெளியானவனைச்சுகவடி
வா, நித்தனைநித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை,
எத்தனைநாள்செல்லுமோ மனமேகண்டிறைஞ்
சுதற்கே. (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காணன்றிப்பெய்யுங்கரு
ணைமுகி, லண்டார்புரத்துக்கு மன்பர்வினைக்கு
மசனிதன்னைக், கொண்டாடினார்முனங்கூத்தா
ட்டமத்தன்றன் கோலமெல்லாம், விண்டாலய
மொன்றுங்காணதுவெட்ட வெறுவெளியே.

ஒளியானதிவெயன் மனைவெளியுதெயிருவிலை
மா, வெயாளியாருங்கன்றுமாவியும்போனின்
துலாவுவன்கா, னைவியாருங்கொண்டுறச் சடை
யாடவம்பலியாடக்கங்கைத், துளியாடமன்று
ளாடமாருமுக்கட் சடாக்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாதுறைமலர்க் கோதையர்மோகக்
குளாகடலி, லழுந்தாதவன்னைநின்பாதப்புணை
க்கருள்வதென்றோ, வெழுந்தாதாவுசெயெம்
பெருமானென்றிறைஞ்சினின்றோர், கொழுந்
தாதையேவென்பொழுதுமேனிச்சகப்பொ
ருளே. (௭)

சகமொதுருவக் திருமேனியாகல்லகொண்
டச்தங்க, ளகமேபொற்கோயி லெனமகிழ்ந்தே
மன்றுளாடியகூ, பகமேயுன்பொன்னடி நீழல்
கண்டாலன்றிப் பாவிக்கிந்தச், செகமாயையா
லவருங்கோடைநீங்குந் திறமிலையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்ற நினையறிந்தே,
தாங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமு
ண்டோ, வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாம்புவன
த்தையுஞ்சென்னெறிப், பாங்காகடந்தும்பொ
ருளையகண்டபாசிவமே. (௯)

சிவமாகிநான்முகக் கோவர்மாமறைசெப்பு
கின்ற, தவமாயிலங்கிய வொன்றேயிரண்டற்ற
தன்மைபெறு, தவமேதருமைம் புலப்பொறிக்

வேயென்னறிவுபொங்கிப், பலபேசியேக்கமெ
ல்லீருமெல்லைபாயினனைப் பார்த்ததுவே. (க௦)

ஆறொத்திலக்கு சமயங்களாறுக்குமப்பாற்கட
லாய், விரிப்பரந்தபராமானந்த வெள்ள
மொன்று. தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றயாதவர்
சித்தத்திலே, யூறிப்பரந்தண்ட கோடியெல்லா
நின்றதை வியப்பதே. (கக)

நடக்கினும்போதுநிற்கினும்வேறொரு நாட்
டமின்றிக், கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்ல
குட்கோயிலிலே, தொடக்குமென்னெஞ்சமன
த்தம்பூரணத் தொட்டிக்குமே, முடக்குமென்யா
ன்பாரமனைத்தித்திணைமுடிக்குமே. (க௨)

என்றுதந்தன்னியநெஞ்சேதுயமொழியெ
ன்னிரவோ, கண்டேனயுறவுநீ கென்றுனே
முக்கட்கருணைப்பிரான், நன்றுர் கருணைமௌ
னத்தினென்முத்திசாதிக்கவோ, நன்றுதந்தான்
நிலையெல்லாநலமு மடக்குணவே. (க௩)

காலொன்றுதருமுதலுண்டென்றுநான் நிலைநா
னவெல்றூட், டாமொன்றுருமுதல்பூரணமா
கத் தலைப்பட்டொப்பி, லானந்தத்தந்தன்ன
நிலையெல்லாமுண்டவசநல்கி, போனந்தனை
விலைத்தானினியாறுமொழிகுவதே. (க௪)

தானக்கவலற்றுயில்லாதநானுன்மைதான
நிற்கு, போனம்பொருளைக் கண்டிடச்சற்கு

ருமோனனுமாய்த், தினன்றனக்கிங் கிரங்கினை
யேயினிச்சிந்தைக்கென்று, மானந்தானெல்லை
வோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோர்சுதந்தர மில்லையப்பாவெனக்கெ
ய்ப்பில்வைப்பாய், மனக்கோதகற்றும்பரம்பொ
ருளே யென்னைவாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்
னைநீங்காதபூரணநீள்கருணை, தனக்கேபரமினி
ச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (௧௬)

இடம்பெறுவீடு மின்னார்செய்சகமுமிருந்தி
யு, முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியு
டன்வருமோ, மடம்பெறுமாயைமனமேயினி
யிங்குவாமௌனி, திடம்பெறவைத்தமௌனா
ஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலத்தை யொன்பதுவாச னடைம
னையைச், சோற்றுப்பசையினை மும்மலபாண்ட
த்தொடக்கறையை, யாற்றுப்பெருக் கன்னகல்
மப் பெருக்கையடர்கிருமிச், சேற்றைத்துணை
யென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. ()

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே,
மெய்யாவறிந்தென்னை வென்றுவிதனைவிடப்படு
மோ, கையானமௌனந் தெரிந்தேகல்லானிழ
ற்கண்ணிருந்த, வையாவப்பாவென்னாரேமுக்
கண்ணுடையாரமுதே. (௧௯)

ஆராயுமறிவுதனைமோனம்வைத்துக்கல்லாணிபூ
ட்டிப், போராதுநால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணூ
டைப்போர்சே, நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுக
நிட்டைவைப்ப, தாராவிடினென் பெருமூச்சுத்
தானொழித்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுணவே வாழ்ந்த மௌனஞ்செய்போது
மௌனவருட், டாயுண்டுசேயென்னை வென்னை
ப்புரக்கச்சதானந்தமா, நீயுண்டுநின்னைச்சரண்
புகநானுண்டெனெஞ்சமையா, தீயுண்டிருந்
தமெழுகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிம
துரச், சொல்லாற்றுதித்து நற்பச்சிலைதூவியுந்
தொண்டரின, மெல்லாம்பிழைத்தன ரன்பற்ற
நானினியேதுசெய்வேன், கொல்லாவிரதியர்
நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிந்தேநின்போதமு
னோக்கிலேயோ, பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்
டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன், றன்னிலையேநில்லு
தாமோதனிச்சச்சிதானந்தமா, நன்னிலைவாய்க்
குமென்னித்தியுங்காணுநமக்கல்லவே. (உ௩)

சொல்லாற்பிள்ளை மௌனமென்றேசொல்
லிச்சொல்லிக்கொண்ட, கல்லான்மனமறப்பூர
ணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ, கல்லாதமூட

விழிவிழியெய்செய்வேல்சக்கராயுதமாம், வல்லா
தனுவுமெனவசதாவந்தமாண்டவே. (உச)

ஆர்ணமாகமமெல்லாமுறைத்த வகுள்மெள
ள, காரணமுமைக்கல்லாலறக்கோலம் காணப்
பெற்றும், பாரலைக்கோலிநழுமெனநிசைமாகிப்பா
நாச, மாரணமாகவிலிற மெய்ப்பிறந்திறும்பிகபும்
வாய்த்திருமே. (உரு)

சித்தம்வசியடைபாசம்வலிக்கப்பெறுவேட, க
த்தவலிபெறுமுவருக்கும்தொழும்புசெய்து
சத்தமனமுதன் மூன்றுமெனமும் பாம்ப
டைத்தேச, வித்தகமைமல்லால்விதியோம்மத்தை
திட்டைகளே. (உசா)

கண்டேனிமைசகுளவ்வருளாய்மேல்நாகாண்ப
தெல்லை, முன்டோறுவு மெனநாக்கினேனுவ
ட்டாதயின்ப, கொண்டேயருத்தி யினிப்பாறி
னேவல்லமுத்திபெறறுக், கொண்டேன்பராப
ரமெபெனக்கேதுங் குறையில்லேயே. (உஎ)

மேற்சொன்னபவருவிற்பட்டமூலத்துமெ
க்குறிலேச, ஆர்சொன்னமேகமெனது மமேன்று
சொரிவனையெய், றுங்கண்டதன்றுமெனஙெ
பதுமெயிக்கைவிலிப், பரக்கண்டுகொண்டன
ல்மேனமயர்தம் பருகுவமே. (உஅ)

சொல்லைத்தொடர்பொருளைத்தொடராம்பா
ழ்சேர்ந்த்தென்னை, வல்லவாள்கண்டவழி கண்டு
கொண்டவர்க்கத்திறத்து செல்வமெல்லாந்தொ
ருக்கேவிடர்த்து நினைத்துவிர்ப்பி, வல்லார்களும்
பகைவரைத்துவைப்பிப்பிட்டசத்துவமே. (உகூ)

அத்தயர்த்தெல்லையற்றயவயுகெபற்றல்லபமரு
டர்ப்பியாதரியித்தபோதவாருதுதபெரோவி
போ, ருத்யாதவனாலுக்கேவேவாழுகருவிக்
கைடல்லோ, ரீதலோலகொதுயர் வல்லலில்லை
மைறக்கேசர்க்கதுவே. (ஙo)

எல்லாமுதலு முதலைபொலிந்ந்தபாவலர் பேறு
ம்பெய்து, புல்லவிதுபொருபச்சிலேமீறும
பொடதுறைகுறி, மேலமேலாவோக நெறியத்
தெயொருளுநிபொன்றும், நல்லலமெல்லாத
பரமெபாகதிகாண்பதுவே. (ஙக)

ஒன்றுக்கொரிந்திட விக்கலையென்றுள்ளத்தொ
ருக்கெலைக், கொன்றுக்கெசிக்த விலைவலையே
ளிரவுப்பைதுக், குன்றுக்குழியவ்வளமு மலை
க்குமாமடுறு, மன்றமலைய மைமாதிருத்துவ
மாளையுமே. (ஙஉ)

பழுதணலேபசலையர் மோகவிகாரப் பாவல்
விடைப், விழுமின்நபாவிகளுக்கன்றுட்புலையை
விபக்தவித்தான், செழுமின்றவன்பருணக்கவி

கூத்துலங்குமன்று, ளெழுகின்றவானந்தக்க
க்கடலென்கண்மணியென்னப்பனே. (௧௩)

அழுக்கார்ந்துநெஞ்சுடைப் பேதுக்கையர்க்கி
லருள்வழங்கி, விழுக்காதுமென்மெய்ஞ்ஞானிபோ
லிரங்காது வியல்புகண்டாய், முழுக்காதலுடு
விழிநீர்பெருக்கியழுக்கலெறுவுங், குழுக்கொலி
ன்றுகடமாய்ந்திவிலக்கொழுஞ்சுடரே. (௧௪)

ஆலம்படைத்த விழியார்கண்மால்கொண்ட
வர்செயிந்தா, சாலம்படைத்துத் தவர்க்கவோ
பேயென்றுந் தன்னருள்கூர், கோலம்படைத்
துக்கல் லாலடிக்கீழ்வைகுங் கோவுக்கன்பாங்,
காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்கொல் க
ன்னெஞ்சமே. (௧௫)

சும்மாவிருக்கச் சுகந்தருமென்று சுருதியெ
ல்லா, மம்மாநிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மதி
யின்றியே, பெம்மான்மௌனி மொழியையுந்
தப்பி யென்பேதைமையால், வெம்மாயக்காட்
டிலலைந்தே னந்தோவென் விதிவசமே. (௧௬)

தினமேசெலச்செல வாழ்நாளுநீங்கச் செக
த்திருள்சொப், பனமேயென வெளிகண்டேயி
ருக்கவும் பாசபந்த, வினமேவினையென் றிருக்
தோனமன்வரி னென்செய்குவோ, மனமே நம்
போலவுண்டோ சுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. ()

கடலைத்தனை மலைமேலைத்தனை மத்தனை கன்ம
லைத்த, குடலைத் தனையத் தனைகட னுன்மனை
யொக்குமித்தச், சடலத்தை நான்கிருமென்னே
யினைந்து, சாரவிருட், படலத்தைமாற்றப்ப
டாதேதாகிறைந்த பரம்பரமே. (௩௮)

வினையுமினைவு மினையன்றியில்லை நினைத்திடும்
கால், வினையென்னெருமுத லினைவல்லாது
வினைவதுண்டோ, தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சா
ர்ந்தோர்களுள்ளச் செந்தாமரையா, மனையும்
பொன்மன்றமு நின்றுநிந்த சோதி மணிவிளக்
கே. (௩௯)

உள்ளத் தையுயிர்க்கொளையுமின் னையிலெலா
ம்புலித்தும், கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்
வருந்தக் கணக்குமுண்டோ, பள்ளத்தில் விழு
ம் புனல்போற்படிந்துன் பாமலின்ப, வெள்ள
த்தின் மூழ்கினார்க்கே யெளிதாந்தில்லை வித்
தகனே. (௪0)

கள்ளம் பொருந்து மடநெஞ்சமே கொடுங்
காலர்வந்தா, லுள்ளம்பவர்கட் குண்டோ வில்லை
யெயுல கின்றவன்னை, வள்ளம்பொருந்து மலை
மகாளை மன்றுடையின்ப, வெள்ளச்செய்யாதப்
புனையேயல்லாற்கதி வேறில்லையே. (௪௧)

நன்மையமான சுபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்ப
டுவோன், மின்மையமானசகம் யாதுணர்த்தென்

வெளியிலுய்த்த, சின்மயமுத்திரைக் கையே
மெய்யாகத் தெளிந்தநெஞ்சே, நின்மய மென்
டமெல்லா நிறைந்த நிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காண்டற் கரியவுனை
ா, மேதாயும்படிக்குக் கருணைசெய்வாய் சுத்தப
ரம்பொருளே, தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் த
னிமுதலு, நீயும்பனையுமென்றே யுணர்ந்தேனி
துநிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலுமுனக்கே யபயமபயமென்று,
சொல்லுஞ்சொலின்னந் தெரிந்ததன்றே துதிப்
பார்கண்மனக், கல்லுங்கரைக்குமௌனவுனது
கருணையென்பாற், செல்லும்பொழுதல்லவோ
செல்லுவேனந்தசிற்சுகத்தே. (சச)

எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிந்தாலவனின்
னருளே, யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோ வ
துவேயிலையா, நில்லாயுன்னாற்றமியேற்குக்கதியு
ண்டிங்கீணிலத்திற், பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்
தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகை
பொங்குங், களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்
கவளங்கொண்ட, வெளியேவெளியின்விளைக
கமேசுகர்வீறுகண்டுந், தெளியேன்றெளிந்தவ
னைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (சசு)

இறக்கின்றதன்மை யிறந்திலைப்பாகு மன
மெதான்றிற், பிறக்கின்றதன்மைபிறந்திலைப்பா
குமிப்பொய்ப்பிறவி, யிறக்கின்றவெல்லைக்கணி
ல்லையெனிற்சன்மமல்ல, துறக்கின்றதாளெக்
கான்பாமேனின்றெருமூப்பறுக்கே. (௪௭)

கட்டுபவர்க்குக்கானமுமையைக் காயமெ
டுத்து, குட்டுபகோலமுற கானுவியங்கத்துறைமி
கழு, முட்டுபகாற்றனைக் கொன்றோர்திவறுசா
ிவற்றைக், கூட்டுமின்றூட்டினையே பரமேசன்
லகூத்திதுவே. (௪௮)

பொல்லாதமாமர்க் கடமனமேயென்னைப்போ
லடுக்க, வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனை
யேயென்னை நின்மயமா, நில்லாயருள்வெளிக்
காளிப்பெனருணிட்டையொரு, சொல்லாற்ப
திக்றபரிபூரணானந்தத்தோய்குவனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்மார்க்கமியாவை
யும் வைத்துக்கட்டிங், காராயடிக்கடிகற்றுதின்
றுபுன்மையமைதிக், கோராயிரம்புத்திசொன்று
ுமோர்கிலையோகெடுவாய், பாராயுனைக்கொல்
லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே.

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவன்
பின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலேயெவெறு
ம்புன்மைநெஞ்சே, வேகத்திலேதர்க்கவாதத்தி

வெளியெங்குநிறைந்து, சகத்திலேவைக்கத்தந்த
னர்ப்பொருளைக்கொண்டேனே. (௨௯)

எங்கும்வியாபித்தநிறைவாயென்னைவிழுங்
கியதே, தன்னுக்குத்தானாய்த் தெரியாத் தன்மைத்
தலைசெய்தது, சங்கற்பத்தைத்தன்னுள்ளடக்கு
பானதோ வினைகடந்து, பொருந்துக்கைக்கொண்ட
செம்பூரணப்பொருள்தனை, (௩௰)

மெய்யுணர்ந்தார்க்குநிறைவாம்பொருள்நிறைவை
யே, மெய்யாயமெய்யென்று மெய்யுணர்ந்தவர்தம்
அகத்தை, மெய்யில்லாதவிடத்தே மெய்யிலா
நிலையாய்ப்பொய்யாக்கவென்றும், பொய்யாய்த்தந்
தைவிடுவித்தன்றேபரிபூரணமே. (௩௧)

அளியுமெளிதோ அருவினையறுக்கவ
ருவேன், தெளியும்படிக்கிப்பரியாகக்கைமுழுஞ்சி
க்கிக்குமோ, வெள்ளியகருணையாய்நாதவிய
றுமொருத்தவாய், வெளிவந்தறுமெனக்களிக்கவின்று
நின்றவிருப்பொருளே. (௩௨)

அடையார்பால்செய்த தேவேசின்பொன்னை
டக்கம்புகழ்ந்தும், படையாதவெல்லைப்படைத்
நித்தப்பரிப்பாட்டுக்கவினைத், தடையாத்தலைவி
டு நெஞ்சம்பண்ணுகத்தளிர்வைத்தா, யுடை
யாயுடைய பதயந்தியான்செய்த தொண்டிலை
யே. (௩௩)

அடுக்குறக்குந்திரிகையும் போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிகைக்கல்லாலின் சருகனைவந்து
உடும்பாடிக்குத்தவமுயலாதகொடியபேயன்
நெடும்பெருங்கென்ன செய்வார் பராபரத்திற்
கடனோ. (ருசா)

கற்றும்பலபல கேள்விகளைக்கேட்டுங் கறங்கெ
னவே, சுற்றுந்தொழிற்கற்றுச் சிற்றின்பத்தாடு
மறுமின்றொன்றும், குற்றங்குறைந்து குணமேல்
மேன்பர் கூட்டத்தையே, முற்றுந்துணையென
நம்புகண்டாய் சுத்த மூடநெஞ்சே. (ருஎ)

தியெனதாயெனை வேறில்லையென்று நினைவு
றாத், தாயெனமேனா குருவாகிவந்து தடுத்
தமைச், சேயெனக் காத்தனையே பரமேநின்
றிருவருளுக், கேயென்ன செய்யுங் கைம்மாறு
மேதுக்கு வேறுயனே. (ருஅ)

ஆக்கிரமங்கவர் போலலையாமலே ரோகதிடம்,
காத்திரந்தன்னையே யன்னைபோலுங் கரு
ணை வைத்திடு, மாத்திரமுன்னின் றுணர்த்தினை
யே மௌனகுருவினிநான், சாத்திரஞ்சொன்னபடி
யியமாதியுஞ் சாதிப்பனே. (ருகூ)

உடல்பொய்யுறவு.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மை யுறவாதல்,
கடவாரார் தன்னருளே கண்டாய் - திடமுட

னே, யுற்றுப்பார் மோன னொருசொல்லேயுண்
மை நன்றுப், பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம்பாழ்.

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாநிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (உ)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ - வையாவே
மன்னுநிராசையினம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம் - வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுக்குச்சும்மா விருமனமே யென்றுனக்கு
ப், போதித்த வுண்மையெங்கே போகவிட்டா
ய் - வாதுக்கு, வந்தெதிர்த்த மல்லனைப்போல்
வாதாடி னையேயுன், புந்தியென்ன போதமென்
னபோ. (௫)

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே நானுணர்ந்
தாற்றுக்க, சுகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோ
ரா-திகபரத்தும், விட்டுப்பிரியாத மேலானவத்
துவிதக், கட்டுக்குளாவதென்றோ காண். (௬)

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோ
வென், சொற்கண்டா மீதெனநான் சொல்லு
வேன் - விற்கண்ட, வாளமதிகாண் மௌனி
மௌனந் தெளிந்த, ஞானமதிலூறு மமிர்தம். ()

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்
தெளிவால், வாட்டமறு வுற்பவநோய் மாறு
மே - நாட்டமுற்று, மெய்யானநிட்டையினை
மேவினர்கட் கன்றேதான், பொய்யாம் பிறப்
பிறப்புப் போம். (அ)

மாயாசகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
மேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
ந்நிதியையோர் மனமே நீ. (௯)

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்
தாலாங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே -
யகநெகிழப், பாரீரொருசொற் படியே யனுப
வத்தைச், சேரீரதுவே திறம். (௧௦)

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமே யானந்த,
பூரணமே யுண்மைப் பொருளொன்னுங் - கார
ணத்தை, யோராயோ வுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்
ந்தவ் வுண்மையினைப், பாரோயோ நெஞ்சே
பகர். (௧௧)

நேராயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்திர்நீராகெடுவீர் - தேரீர்

திரையுந் திரையுநதி சென்னியனே நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல். (கஉ)

அற்பமன்மே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ், சொ
ற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனுன் - கற்
பனையொன், றில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மா
வைத்திருக்கக், கல்லாய்நீ தானோர் கவி. (கங)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற்-றீதுநெறி
செல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிட மின்ப
மல்லாற், சொல்லுமோ வேதத் தொனி. (கச)

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே றும்போ
லச், சொல்லேறப்பாழ்த்ததொளைச்செவிகொ
ண்-டல்லேறு, நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய்
நீதியோ தற்பரமே, வஞ்சனல்லேனீயேமதி ()

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொ
ன்னபடி, தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-
லெப்படியுந், தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமே சொ
ல்லுநிட்டை, யாருமிடத் தத்துவிதமாம் (கசு)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயிந்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்குஞ்சரிதானைநான்கினியவான்மோனநிலை
யாக்குங்குருபாயஞ்சடைத்தபிரான் - காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமையாதலினல்லமௌனசித
ன், நித்தனைக்கும் பேசவிடமில். (௧௮)

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோன குரு, நன்றுணைத்தாளீடுழி தாம்வாழ்க - வென் றென்றே, இக்கனைத்துங் கைகூடிக்குஞ் சின் மயமாந் தன்மையர்க்கே, கைக்குவரு மின்பக் கனி. (௧௯)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணுமோன
வினைத்தானோநல்லவினைத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரோகாண். (௨௦)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேசவலையறப், பண்ணொளிக்கு முள்ளொளியாம் பான்மையினை - நண்ணிடவுன், சித்தமிரங்கிலெதன்சித் தந் தெளியாவே, நித்தனைக்குமாதரவுமில். ()

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
னெறியானபோததுவாய்நிற்கும் - குறியாற்
சதசத்தருணர்த்தக்காணுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்ட திருமேனி
யருவொன்றுமேனிநம்பாற் காட்ட - கருணைக்

று, கண்டவர்க்கேயான்றுங் கண்டுகொளலாம
லது, கொண்டவர்க்கிங்கென்கொ கிடைக்கும். ()

புலியின்றனுடையான்பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான்-மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட் புனிதன் சரண்புகுந்
தோர்க், கென்முடியாதேதுமுளதே. (உச)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைநாமெனவே
பல்லும்பதலுமாற்றவிதன்-னல்லவிவ
ஞானமயம் பெற்றோர்க ளாமில்லையென்பதந்
தோ, மோனமயமானமுறை. (உரு)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல [ந்தோர்
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினரியார்-வையக
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணோர்
தை, நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினன். (உசு)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்
டோ, தீதற்றகாயமுமச்செய்கையே-போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினோராகவொரிடத்துங்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (உஎ)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுஞ்சக்கள்ளமே-யுள்ளத்தி
லில்லையென்றலன்னவென்றே னெங்குமியாபக
த்தா, னில்லையென்றாஞ்சொல்லழக்காம். ()

கற்றவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்
ளாமல், வைத்தருள்பொன்னலையே-நிற்
றன்பு, பூணக்கருதுநெஞ்சே போற்றக்கருதிப்பு
ம்பும், கனைத்தாற்றுயிருகன். (௨௯)

சொல்லைவினைக்கடாய்ச் சுழல்கின்றநாளெருக
வெவ்வேலாகின்கருணைபெய்தவே றெவல்லை
த், போனருவே முழுதினையுந்தாறுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௰)

மூன்றானதைமுத்தொழிலா முப்முதலாமூ
வுலகுந், தோன்றக்கருணைபொழிந்தோன்றநி
ன்றவன்னை, தன்னைப்போலன்புதழைத்தோ
பொருதெய்வ. முன்னைப்போலுண்டோவுரை.

கேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குஞன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாளிறைந்துபூசனைமா-யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றவருமோவறியேனே. (௩.௨)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்ற
பிறிவறவொனந்தயமப்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லென்றைக்குடல்வேண்டே னையாவிவ்வாக்கைக
யைபோ, பென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். ()

உடலைப்பரித்திருணைவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநோய்ச்செய்யைப்-படபடென
வென்றுவெளிந்நவுடன்மெய்யுணராப்பொய்ய
ஞ, ஞண்டறீராவாயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய் - நெறிமயங்
கிக், குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோனவயாவே
கன்றுகெட்டாற்றுயருங்கேதான். (௧௫)

எதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனைய
னே, யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியாய்
மன்னாநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (௧௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கத்தை
வெல்லாபலனுமுற்றிருந்தோமே - யன்னத்தொ
லானந்தந்தானேதானுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (௧௭)

துன்பக்கடலிற்றளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்தே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (௧௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராறாக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்போதுநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௧௯)

அல்லும்பகலும்போன்புடனேதானிருந்தால்
கல்லுமுருகாதோகனெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழியேயனினைந்தாய்சந்ததமுஞ்சிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (௨௦)

பொறுத்தேனை யென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மெத்திதமென்றே வாழ்ந்தே - யடுத்தேனை
வெறுத்தேனோ பெற்றுப் பிழைத்தேனோ சன்மவல்
லல், விற்றேனோ யேழையடியேன். (சக)

பெற்றோரும் பிறரைப் பேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோரும் பொறுமைக் காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கமறவின்பநிலை பொருந்தியே சற்று
வாக்கற்றுப் பேசுமோ வாய். (சஉ)

காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்
தான், பாலன்பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை - ஞால
மெச்சப், பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை
நாடாதார்க், கென்னே நடக்கையினி. (சங)

விண்ணருவி மென்மேல் விளங்குவபோலே
யிரண்டு, கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்
பி-தன்னைமிர்த, வெள்ளமேயானந்தவெற்பே
யெனத்தொழுவோ, ருள்ளமேஞானவொளி. ()

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெரு
மையினன், கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்
ணியா - னுள்ளபடி, கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பி
த்தானேனர்வசனா, மெல்லாருமீடேறவே. (சரு)

புகனைந்துந்தானே பொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை - நலமிருந்த
சித்தானமோனசிவனே நின்சேவடிக்கே
பித்தானுலுண்டோ பிறப்பு. (சசு)

நிறைகுடந்தானீர் கொளுமோநிச்சயமாமே
வை, முறையுணர்ந்தாரியாதை நமுயல்வார் - பிறை
யணிந்த, விச்சைகலாயமலைவிந்துகவேவெறிய
னே, செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (சஎ)

தூங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடை
யாய், திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையா
ய் - மங்கையொரு, பாலுடையாய்செங்கட்ப
ணியாயென்சென்னியின்மேற், காலுடையாய்
நீயேகதி. (சஅ)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனிபழுத்தவாரியின்பக்கட்டி - கனிமுகக்க
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்மெய்க்க
அந்தனமக்கென்றுந்துணை. (சகூ)

நீதியாய்க்கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா - னோ
தில், சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான, தின
சறுமௌனசிவன். (ருo)

தேகச்செயலறுத்துநிர்க்கையுடனேகுணைதவிர்
யோகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ - மோன
நிலை, யல்லவிலேவாழ்வாரோ வப்பனேசோத்
தெல்லையிலேசும்மாவிரு. (ருக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா - தம்மறிவின்

[illegible] டோசிறுமின்னாய்நீ. (ருஉ)

[illegible] (ருங)

[illegible] (ருச)

இல்லாப்பொருளை நினையாதே நில்லையுவ
ளோர், சொல்லாப்பொருட்டினைச் சொல்லா
தே - கல்லாத, சிந்தைதருமைந்துகளுஞ்சேர்க்கு
ருவருளால், வந்தவழி நல்லவழி. (ருரு)

வழியிதென் றுடல்வாழ்வியிதென்றுஞ்சொல்
லித், பழிபழியாகல்லருளாற்பார்த்தோர் - மொ
ழியுனக்கே, யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றோ மெ
ய்க்கும்பெருவெளியாம், பார்த்துவிடமெல்லாம்
பார். (ருசு)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்
பிள்ளையைப்போல், ஆருந்துறக்கை யரிதரிது -
மேமோ, மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிலற்றி
லுனக்கிசைக்கவாமென்றேயோர். (ருஎ)

ஓராமலேயொருகா லுன்னைமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதே
பந்தத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்த வெள்ளந்
தந்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫௮)

நானேதன்மைவந்துதாக்கிலவ்விடத்தே
வானேநிடாவைவழங்காதே - ஞானமே
நன்னுள்ளேதோன்றுவுறவாகின்றதென
மென்றுள்ளேயென்றுமிரு. (௫௯)

என்னையன்னையின்னதென்றுவென்னைமனிற்குநி
லை, தன்னையருளென்றதருணத்தி - லன்னைபெ
ற்ற, பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டா
மையனை, யுள்ளத்திலுள்ளேயுணர். (௬௦)

சொன்னவர்தா நிட்டை தொகுத்திராநிட்
டையிலே, மன்னினவர்போதியார் மாமௌன
ன் - றன்னுள், விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவட
நீழ, லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைதந்தேரூய் செகமனைத்தும்-வந்தொடர
ப், பாடுகெடவன்றேவோர்பாத்திரத்துக்காட
லல்லா, லாடுவதேறூட்டுமவன். (௬௨)

ஆவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து-மவனேதா
மானவரோசொன்னலவரோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (௬௩)

ஈரமையக்கைபோகாமதுகேடாறுந்தைமயே
யாசைவிந்தார்தாவிக்கி யூட்டபுருந்தாய்-யீனவன்
னேக; காட்டமெனிற்றுமகுக்தத்தநெஞ்சே
யாய், ஒடகாறுலேயமிஸ்லேயால். (௬௪)

யான்றுமொனமறவே யின்பமிட்டடையொன்ற
றுணைக், கொன்றுறைத்தமொழி யொளவை
யேய்-தோன்றி, யிழுக்காடித்தாய்நெஞ்சேகிடை
க்கலைக்கப்போர, வழுக்கடிக்குமவன்றுர்போ
லாய். (௬௫)

என்னுநீயேபேமிரண்டற்றுந்திநெஞ்சே
தன்றுந்துக்கதேவியாதே - யங்கிங்கென்
றென்றுதேபாழ்விறத்துபிறந்துழலப்
பண்ணுதேயாதுன்பாம். (௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யலேயா
ய்ப்பொய்க்கிநெஞ்சே, பொய்யைத்தான்மெய்யெ
னவும்போருமோ - வையமறத், தன்மயக்கை
மெய்யெனவே சார்ந்தனையேலாளந்த, மென்ப
யமுதின்மயமுமே. (௬௭)

பூங்காவனமிழலும்புக்கமுதஞ்சாந்தபதம்
பாவகாநவானந்தமாமழைய நீங்காவாழ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றுமெனளபூமி
யிது, எல்லேயெனுமின்றவிடம். (௬௮)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமொக்கேவ
டைக்காக்கருவியனைத்து-முடைறுதவ

மந்தரதாருவெனவந்தமௌனகுரு
தந்தானேர்சொற்கொண்டதால். (சுகூ)

ஞானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனத்து
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருப்பனே
பின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினன் - சொன்னவொ
ரு, சொல்லைமறவாமற்றோய்ந்தானெஞ்சென்
று, மில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பகிட்டை - தனைக்கொடுத்
தே, யாசான்மௌனியளித்தானெஞ்சேயவனையோ
ர், காசமதியேனுன்காண். (எஉ)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாம் - தேனூர்ந்த
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எங)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்தநலமெல்விடத்
து; நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினர்-பொல்லாத
நாளெனவிற்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்ட
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானகுருவுமதுஞானமது-வானாதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனன்றே. (எ௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமோனமற்றமனனாந் - செறிந்திடவே
பட்டிறுமனந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டிறன்மோனகுரு. (எ௬)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமுன்னேமோன
வுருக்கேயிர்பொருளுமொக்கத்-தருதியென
னாங்கினையேவேறுமுன்னை வைத்திடவுங்கே
டடைவு, மிங்கொருவருண்டோவினி. (எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்னுவிலெட்டா
னனியிரதமாறுதுநானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றேமோனமல்
லாற், கற்றிலேனேதுங்கதி. (எஅ)

ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
றேதுக்கோதோன்றுந்துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (எகூ)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திசுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (அ0)

நான்றுமெனாறுமயக்கங்களைனுங்காமவென்றுனை
யான்றுமெனைநிறைபமாட்டசிக்கீ-நன்றுமல
லைநநயமனைநதாமெமாலையமமையிறக்கு
நாம்நுவிபிறுாவைகம். (௮௪)

ஞானநெறிக்கெந்தருஞ் நன்மைசியமிக்கிறாந்தி
நானக்குமக்கனைறத்தருத-மாவமெரம்
டமெபவையும்வசமெநன்னைந் தந்தருஞ்மென்றி
ந்து, சோவிமெலைவாமூக்குறு. (௮௫)

சித்தனுஞ்சடமுஞ்சிவத்தைநவிடவில்லையென்ற
சித்தன்பாலகுருசெசத்தாம்-சத்தநிலை
பெற்றேனெயெநெஞ்செசெபெருமநிதவிசாரால்
கற்றெறியெபோனக்கரு. (௮௬)

ஏசற்றவந்திலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்திலேமெயெக்கைபரிபூரணமா
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
பூசச்சுழல்போலுலகெந்திவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே

பாழாகியனைடக் பரப்பையெல்லாமகைரம் ந்தது, மாழாழியின்பத் தழுந்தப்படியாயோ, தாழாபோலெக்கனையருட்டாட்கிழ்நெஞ்செசெ னைப்போல், வாழாதுவாழ்க்கழியாவல்லனைடு ப்பாயே. (௨)

இருப்பாயிருந்திடப்பே ரின்பவெளிக்கேநா
னுருக், குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைக்
குமோ, கருட்பாய்கமக்காகவாளவந்தார்போ
லிருக்கிற், மருட்பேயர்போலிருக்க வாகனொ
டாய்வஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாலியலேக்
கு, கொஞ்சமுற்றுயுன்னைக் குறைசொல்லவாயு
முண்டோ, வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்த
மாகடற்கீழ், நெஞ்சமேயென்போல நீயழுந்த
வாராயோ. (௪)

காராவாரவாய்வடமிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து, பா
ராயோவவ்வுருவைப் பார்க்கநினைவாய்விடுமோ.

மாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானெம்பயிராய்ப்பிழைப்பேனே
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
நாயானபோதருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

அந்தவரனைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படைப்பிக்கக்கற்றவர்யார், சிந்த
மதிபெறானக்கிங்கென்பதிகேளின்றுலே, சா
ந்தநெஞ்சேபாத்திரஞ் சாரினின்பமுண்டாமே.

இன்பமயமாயுலக மெல்லாம்பிழைப்பதற்கு
ன், அன்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்

டோ, வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய் நெஞ்சேநீ, தென்புலத்தாரோடிருந்து செய்பூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோ ராலயமா வானந்தமோயிருந்த, பொருளோடியானிருக்கப் போயொளிந்தநெஞ்சேநீ, மருடீர்முயற்கோடோ வான்மலரோ பேய்த்தேரோ, விருடீரநீயுறைந்த தெவ்விடமோகாணேனே. (கூ)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரான்றணருளே, யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயிறகண்டிலனே, யவ்விடத்துமாயையிலே பாண்டனையோவவ்விடமுஞ், செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோ வொன்றாய்ப் பலவாயுயிர்க்குயிரா, யாடுங்கருணைப் பரஞ்சோதியருளைப் பெறுதற்கன்புநிலே, தேடும்பருவ மிதுகண்டீர்சேர வாருஞ்சகத்தீரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக், கைவந்திடவேமன்றுள் வெளிகாட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப், பொய்வந்துழலுஞ்சம

பநெறிபுகுதவேண்டா முத்திதருந், தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்சகத்தீரே.

காகமுறவுகலந் துண்ணக்கண்டீரண்டர்காரிவ, போகமெனும் பேரின்ப வெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா, யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோ வின்புற்றிடநா மினியெடுத்த தேகம்வீழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லையெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றேபினுங் குளறிநானென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலை விலகுமாறுமென் வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும் புகலாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின்னூலிற்சொன்னமுறையியமாதிநான், றோயும்வண்ணமெனைக் காக்குங்காவலுந் தொழும்புகொள்ளுஞ்சுவாமியு நீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்ச *லென்றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்த ரும்பிடச்செங்கை
முகிழ்ப்ப, வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாக நல்
லறிஞ, ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றா ரொன்செ
ய்கோவேன்ழை, சகமெலாம்பெற நல்லருளுந்தர
மாச்சமைந்தோய். (௧)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்கா
த்தாளக், கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்
கைகுவித்தோ னானலனோ, வடைவுகெட்டபா
ழ்மாயை யாழியிலேயின்னமல்லற், படமுடியா
தென்னாவிப்பற்றேபராபரமே. (௧)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாரமுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩)

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டு
கின்ற, கள்ளக்கருணையையான் காணுந்தரமா
மோ, வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக் குண்பார்நஞ்

ருட்டும், பாசத் திமிரத்தைத் துரத்தும் தொலை
நாடாரமே. (௪)

விரவிக்கலையைவிட்டு வன்படரக்குந் துவண்டு தேவ
ன், பாவிக்குஞ் கனிவிஷயங்கள் என்புருகத்தரிக்க
வு வேண்டாமல், பூவிற்குங்காண்காட்சி மேல்
தப்பர் போலவொன்றைப், பாவிகையுடனே
விட்டுவிடு பராபரமே. (௫)

பின்னுறு வெட்கின் விழுந்தாவ வெளிக்கப்
பிடித், கன்னுறு பாசிதியேன் காதல்விலாசங்
கண்டிலேயோ, தன்னுறு சாந்தபதம் தந்தரு
ளே என்வேதப், பன்னுறு மின்பப் பதியே
பராபரமே. (௬)

கூறுபவின் சீரும் கட்டமென் றேரு கரங்
கருவேனை, வாழுயவென் வெஞ்சமுக வாட்டமு
நீ கண்டிலையோ, தேறுபவர் சீருளோத் திகக
லைத்தும் கைகுவித்தும், பாடுபவர் கண்டாய்
பதியே பராபரமே. (எ)

செற்றுசத்திறுமா டேடுமினையாய் மிணைவுறும்
மற்றவெல்லாமறு மெனத்தானிக்கும் னைகீயே
சற்றுவையாறு நினையினிறும் நுப்ப்புகும் சாரம்புக
ந்நு, பற்றறிக்கொணர் பதியே பராபரமே (அ)

புத்திநெறி யாகவுனைப் போற்றிப் பணியாது,
முத்திநெறி வேண்டாத மூடனே னுசெக்கிலே

ன், சித்திநெறிக் கென்கடவேன் சீரடியார்க்கே வல்செயும், பத்திநெறிக் கேனுமுகம் பார்நீ பராபரமே. (கூ)

கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநினையே யிதயங், கொண்டறியேன் முத்தி குறிக்குந்தரமு முண்டோ, தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேனின் றன்மை யெல்லாம், பண்டறிவாய் நீயே பகராய் பராபரமே. ()

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத் தனதருளாற் றானுணர்த்தி, மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்சே, பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே, யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டென்னபலன்கண்டாயே. (க)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவு நொடிதனிலதனைமாள, நீக்குவைநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப், போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தந், தாக்கவுஞ் செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறே,
நிற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்,
தற்பொறியாகங்கருந் தலைவநின் னலதோர்தெ
ய்வம், பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணா
னந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்
செவ்வாய், விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியா
ட்டிக்களாய்நாளு, மிருந்தலோமாயதப்பேரின
ப்பனாயிருந்தவேழை, பொருந்தவுங்கதியேழு
ண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்ப
டலம்போர்த்த, பாதகசிந்தைபெற்ற பதகனுன்
பாதநீழ, லாதரவடையவுள்ளான் பருள்கிலையா
யின்மற்றியார், போதனைசெய்யவல்லார் பூரணா
னந்தவாழ்வே. (ங)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற, நீத
னைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால், வா
தனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்
மார்க்க, போதனைசெய்தனன்றே பூரணானந்த
வாழ்வே. (ச)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிற
ப்புக்காசை, பண்ணியென் னறிவையெல்லாம்
பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந், திண்ணியவினை
யைக்கொன்று சிறியனை யுய்யக்கொண்டாற்,
புண்ணியநினக்கேயன்றே பூரணானந்தவாழ்வே

பத்திபெத்திகோன் பலவுமேபலயாச்சொல் லன்று, மெத்திமெத்தமெத்தித், திரைமுத்தீமையர் யோன, மூக்கிதேமுத்திக்கான முதலுமேமுதல் மையான, பத்திமேவெளக்கொள்ளுங்கொடா பூர ணானந்தவாழ்வே. (அ)

நாமிருவரின்பமின்னேர் சாவொனவளைபர்த் தாமேன், பெயிருப்பையைபறுஷப் பிறந்தவர கைப்பதலஞ்சேஞ, நிலைபெடிமுரமப்பெரமமேல் வெளியிலேவல்லிவொளசலம், போனிழத்தெவி க்கென்பூரணானந்தவாழ்வே. (௯)

மலைவளர்காதலி.

பத்தியுங்கிரிதியுஞ்சுத்திராசனமித்திராசன
   பக்கமுண்டெக்காலமும்
பகலின்குதிகளுந்தெட்டாந்தமாகம
   படமொனுந்திபிரமணுகாக்
கதியுங்ஞானமாங்கதிருமஞ்சதுருமி
   காயசித்திகளுமுண்டு
கனையண்டகண்டாபாலஸமையேவுஷுமித்
   கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
வதியுண்டகடலென்சமயத்துரையுமைபர
   ஞானவானந்தவெளியே
காதார்த்தருபமேதேதார்த்தனமே
   நாமொனுமகமொருநிர்த்தித்தன்

மதியுண்டமதியானமதியானவல்லியே
மதிருகன்றதுமையே
வராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௧)

தொட்டிலேயென்பாடமாதர்வாய்ச்சொல்லிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
செய்யொத்தவிழியிலேபொன்னொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயணர்கட்டிபட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
கெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெறவன்பிலேபலவற்றமென்றுனை
நேயத்திலேயுளிருத்தான்
மட்டிலேமனதுசெலவினைதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினேவோடியிறுதியில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு

ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநினை
 வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னையெனினையே
 யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
 விளக்குமுட்கண்ணில்லார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
 வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
 மாமருந்துக்கமிர்தமே
வனராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௫)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
 மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
 வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையையேவினன்பாவிநான்
 றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
 றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாருரி
 லரிவையோர்பார்வைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
 ளடியீதுமுடியீதென

வடிவிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகிநித்தியம்பகியெழிற்
பங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்படீகைவீற்றிருக்கு
காரணிமனோதீதநாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன்
றுமையேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழு
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங்கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுக
ழ் வளமருவுதேவையரசே
வரராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௫)

பாசமோபெறவுனைப்பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலைநியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப

தேகமோ திடமில்லெனு மனமோ கனவிலுஞ்
   சிந்திபேன் பேரின்பமோ,
சேரவென்றுக் கன்னமனை தமோ மெத்தவுஞ்
   சித்திக்கு மெங்கெய்குதேயென்
போகமோ யதமோ குரோதமோ லோபமோ
   முற்றுமாற்சரியமோதான்
முழிவிட்டெடுக்கொணு நிதியமோ தேடியே
   னின் மூசவ்ரிவன்கிபோல
பாகமோடம்வளியே மனேயாளவல்லமோ
   வளமருவு தேவையரசே
மனோராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமயில்
   வளர்காதலிப்பெணுமையே. (அ)

தூளேறு தூசிபோல் விக்கெப்பெறுமெய்பொருட்
   டொர்க்கிலுட்சிக்கிரனுஞ்
சழலேறு காற்றில் விடையமேறு பஞ்சொசா
   குறையிட்டதிலைவயல்லா
னேறநாளேறவர்த்தித்தமெனுக்கூறி
   னட்பெறவுள்ளுடைந்து
யனமுனைத்தந்தோடறேறுபோலவே
   நானிலந்தனிலலையவோ
வேளேறுதத்திமைக்கனைதந்தியுடன்வெற்றி
   விசாயேறுயாலிகுடி
வின்னேறுமேகங்கண் செய்யேறியனையும்
   வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்

வரிவேறுகண்ணணிவேவின்டைவேறுமெய்ப்ராசன்
 மலிதுக்கிசைந்தமயிலே
மகாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௯)

பூதமொடுபொறியாதிக்கிரியைசார்ப்பேய்க்கண்
 புந்திமுதலானபேய்கள்
போராரவிராபராதிராக்ஷம்போகினென்
 போதமுங்குடிகெடுத்து
வேதனையறுத்திடச்சதுர்வேதமுற்றான
 விதித்தானிவற்றையெல்லாம்
விழும்படிக்குனதுமோனமந்த்ராதிக
 வித்தைதனையினியருள்வையோ
நாதமுடிவானபராகாசரூபியே
 நாதாந்தவெட்டவெளியே
சத்தமயமானமதைவிர்த்துறையருமேகமே
 ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணரவரிய
 மகிமைபெறுபெரியபொருளே
மகாராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௰)

அகிலாண்டநாயகி.

விருத்தம்.

கட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
 கொடியபோர்வேழமொழிந்தெய

பலமெறுநெப்பெரியமத்தாளினைமேவி
வசமடக்கிடில்முமலிடலும்
நிட்டைமுநிவனைமாருவேகாகரீவன்
யோகமென்றுநிறுர்புகழுமிவ
யோரைப்பேருவிளிஷொழுவல்லி
யிக்கிகந்துமாறுமாளியோ
யட்டவர்க்குள்பாரவசக்ரதர
பாக்யமானதக்கோகமும்
பாரகாவியகவித்வகால்மறை
பாராயணமுஞ்செய்மதிநுகமு
மட்டசித்தியுகநல்பருக்கருள
விருதாட்டுமபெரானசெமே
புண்டகோரபுகழ்காலைவாழுமகி
ழாண்டநாயகிபெரியநாயகியே. (௩)

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமடகாகத்தடைத்தமல
மப்பணைக்குளறுமத்
கடைகெட்டவுமாயிலவெப்பைமடமைக்க
காபத்தரெனவிருத்திச்
சேர்த்தைக்கமத்தியேபக்திச்சுவைக்கத
ருஞ்செக்ருண்மறுமேலைக்கெ
தள்ளித்தடித்தென்பெறுமெபட்டேனுட
டோலபோய்ச்சல்செய்து

நாற்றைப்பதித்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டிடவு
மெஞ்ஞனதீப்பூடுமெனுங்காமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமானை
பேற்றைப்பகுந்தருளியெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. (க)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடழைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே.

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால[ங்கா
மியாதிருந்தென்னைவைபோயென்னென்னைநீ
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். ( )

ஆரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனைதனுன்முத்திக், கரைசேரு
ம்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங், கைப்பிடி
யேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (உ)

கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுநீங்காக்,
கருணையுநின்றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டே

ம், விண்டேனைக் கொடுப்புறம்பாக், தன்ன
வேண்டா, வினை தூன்னுது காலமின்ன ல்ல
ப்பாலன்றே. (௪)

ஒன்றாகத்தவெளிபோன்றேநின்றீர் [ந்
துயிராயெல்லாங்கலப்பினையை யவட்டாவிப்ப
தேயென்றநீகேனத்துவைத்தமுத்தி
சேர்க்கினேபேத்துறைவாயோசெல்லிலாசம். ()

செகத்தைநபெல்லாமுறுவனவற்று சிதறுவல்
ளாதே, சேர்ந்தனுவில்லையப்பையுறுட் திரளே
யெல்லா, யகத்துமைப்பிரயான்ட மாகச்செய்
யம், வல்லவாநீநினைக்தவாறேயெல்லாம். (௫)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதன்னையெனுநக்
காடுக்கிருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தசெஞ்சந்தல்லான்முகட்
கனிபெசெக்குருகிடவுப்பாயேன்கொல்லோ

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமக்கவருத்தம்பிள்ளை
பெறும்பேலைதயறிவாளோபோரனந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறுதவரோசுன்னெஞ்சமுடையாரவர். (௧)

ஆவாவென்றழுதுதொழுதுஞ்சையாகி
யப்படியேயானந்தவடிக்கனோநீ

வானவெல்லார்க்கருளுங்கருணை யொத்தாய்
மன்னிசைத்துச் சக்கரவர்த்திருவதெல்லாம் நாகிலே. (௪)

சிவேசப்பிச்சியெல்லாந் தாகமோக
சினமுமேடிசேப்புணர்ந்தித்திருந்தனவே
மேருவொத்துத்தனக்கெனவோர் சன்புருவமே
வெறுமையினைமினைமைப்பெருக்கப்பாசம். (௫)

மகாசபோகவேல்லாயமாமொருவனமையே
மகருமுனைசெமெத்தமேதோமாவிவேன்றான்
மராராபோவிலாமொருகாரணனது
மவர்க்கசவேன்சென்னவிதை வைத்திடாவே.

வைத்தியெல்லா மேம்பிறத்துக் கன்னனின்மாரி பின், வைத்தியேநத்துக் கொண்டிணையாவ வனேத் துக்கட்டிய, சித்தமினைபடிகவிருத்திப் பிடித் துக்கொண்டு, இயக்கமுறைவின்படிகைத்தேர்வதெ ன்றோ. (௫)

சோமசுந்தரிக்கத்தைப்பிரித்தெர்காளுந்
திருமைப்பேரிகைத்துடனேசேர்மண்ணை
மாசனைகாணவெனத்தேசர்சேர்த்த
வைத்திருந்துமயாமையிலே வழுக்கனைத்தாய்.

வைத்தபொருளுடனாவிரூன்றுபின்னை
வசயெவ்வுவேலையாம்கொடுக்கவாக்கிக்கொண்டு
சித்தமினைப் புரிந்ததுதான் மெய்வேரவேரல்
வோர், சிந்தேயெத்திகருணையாகத்திகையாவன்
னம். (அ)

இடையறாதேயெக்காலும்பேரானந்த
தெள்ளமுதமுதவாமுற்றுணர்வாக
வள்ளலாக்கலக்கமுதநாயுமானாடுடைத்
வாழ்வித்தெனுளியான்கொள்ளேனோபோமே. (அ)

பாசபக்கமெயிந்தனடையாரிசெய்யோனுடை
னைத்தனதுபோனைடமாடம்
விடுமென்பார்பெருட்சியோவிடைவிடாமல்
பிக்கதிவிடன்றுவிளக்கல்வேண்டும். (கூ)

விளக்கவெனக்குள்ளுன்மைவிளக்காவிந்த
வேதகமேபோதகமேமெய்யாற்கே
யாக்காமிசப்பொருளைப்பண்ணிக்கொ
ண்ணுநலேயுதார்த்தங்காட்டிப்பேறே. (க0)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞானகுருவேஞானமேபேறுமேசகல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேசித்தெல்லாம்விளைவிட்டதாதே. (கக)

கல்லாலின்.

கல்லாமையின்றீமைவெளிப்படைவாக்கு, ஆய விபுணர்த்துவதற்கு ஒருக்காட்டுதன்றும், மெ அவரோடே சொல்லப்படும் சொல்லுந்தன்மை, தொடும்பமுத்திக்கட்டுக்கடைத்தெனவேபென்று.

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயவேதம்
வாத்தியமெய்வேறுபாத்தபரமே

சென்றுபேயினைப்பெறுமாறெவ்வாறுங்கே, நின்
னருள்கொண்டறியதல்லா லொன்றுமென்றன்றோ

தெரிபார்க்கெளின்கோமன்றியாகிலங்கேரே
சேர்த்திக்காவ்வாறுங்யானு
றுபாறுமிக்கொண்டுஸ்யாக்கள்கேபேரு
கொக்தபொருகூறுடையாய்கூருய்கூருய். ( )

கூருயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குனாரிலானனெறும்பொய்க்குரங்கின்பின்னே
பொறுக்கவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையோபேசின்மகிமைநன்றே. (சு)

ஒன்றெனவுந்தெரிவுமொக்கிக்குன்றோ
மனுகிகியிருக்கியாவஞ்சத்தே
யின்றெனக்குவெளியாறுலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். ( )

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதமிச் செயப்போய்வாழ
ப, பாமேனின்னுனந்தப்பார்வையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளொளிநெறையிரந்தா
னொழியிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூறு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன்( )

போனகட்டிலிருப்பதேசேராறுகிமையிக்கம்
பொருக்குமானந்தயோமுபெருக்கிமேசெல்ல
முன்னாமடக்கேனோசிக்பொலாமுன்ன
காட்டுமுக்குமாறுக்கிருக்குசசொல்கானேன். ()

காடமுடியகல்லெச்சல்லவிதையப்பெக்கு
சூர்கேதபோதுமல்லார்க்கமாசிமைக்கல்
லமடியப்படலாயவித்தக்காடமெய்பேழு
லல்கூத்துமுனிசிலிடிக்ககைறுமாக்கிற். (கூ)

சித்தியெக்கேமாறுமெய்க்கே மல்விகல்லெல்லாம் கே, சித்திமார மைந்தமினைக்கே செல்வந்தபாக, சுந்திரியக்கே பொருக்கமெய்க்கே மாகவெல் கே, தப்பாகீ மின்றுமொன்றைச் சமயமுதா லுல். (க0)

ஆறுலும்யாவெனாதிக்கற்றவெல்லே
யதுபோதுமாதக்கிரானவல்லெஞ்சு
போறுதும்யாவ்பொவனல்லால்மொனப்
புண்ணியமே வேறுவொறு பெருமினாயே
ல். (கக)

பொருளேநின்பூரணமேவிட்டகாலம்
போக்குமாயவெப்போதப்போதமுற்றப்போ
திருடாதுன்போகம்சீர்வெளியாதுன்போ
விம்பமுண்போ துன்பமுன்போ மாய்ந்து
ண்போ. (கஉ)

உண்டோ மேலோர்த் தனியிற் றிரவியென்போ
லென்றுபாவிமே தாகிருவைப் பொய்யாக்
கண்டிரு மெனினா மத்தானியிற்றிக்
கவினிக்குமலையாரார் காட்டாய்தேவே. ()

இந்த வெல்லாக் தொழுச்சிவைத சொக்கண்முகம், வெள்ளறும்போ பொழுக்குபொழு திந்திபடிக, மூவா தொரவுக் கரிப்பெட்டுக திருச்செவிக்கேக, மூடனென் புவிக்கிசொன் முகுறுபோதான். (கசு)

முத்துபோவென கிளிபாளக்குளாழுவு
முத்தில்க்கிளியாய்கின்முனவித்தளித்
பற்றுபோசற்றுயில்லையபோவைபோ
பாவியமெக்கட்கலக்கப்பார்த்திலைபோ. ()

பார்த்தனவெல்லாமழிபுமதனுக்கட்டுப்
பாரவேபார்த்திருக்கப்பாலேபோன
மூர்த்திவாழ்வாயுனாத்தல்லைக்காட்டுன்னை
முத்திபெறத்தல்லவினைமுடிவதென்றோ. ()

என்றுனைப்பொன்றுனையாமெப்பதென்னை
விருத்திக்கவெல்லாக்குரமில்லையென்றே
பொன்றிடவெல்லவ்வளிவெளைப்படைக்கும், பொற்புடையா வென்றினது பொருத்திடாதே. (கஎ)

பொருந்தாக மனத்தினையும் பொய் பொய்யென்று; புகன்மயடி மெய்யென்றே போதருப

ம், இருந்தபடி யென்றிருப்ப தன்றே யன்றே,
யெம்பெருமான் யான்கவலை யெய்தாக்காலம்()

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனவாவாவென்றுகூவிக்
குறையறநின் னருள்கொடுத்தாற் குறையே
சொல்லாய். (௧௯)

சொல்லாயதருதிபெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (௨௦)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய்

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமன்று, கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பர், தொண்டரடித் தொண்டனன்றோ கருணைநீங்காச், சுத்தபரி பூரணமாஞ் சோதிநாதா. (௨௨)

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந், தூவெளியே யெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும், வாதியர் நின்றவிலைப் பறையறைய வென்ற, வாழ்வேயிங் குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். (௨௩)

மைக்குறுமென் மனமறைகாப் பாதைதகாட்டி, வல்வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வே நானெ ன், செய்கடவேன் செயலெல்லா நினதேயெ ன்று, செங்கை குறிப்பேனல்லாற் செயல்வே றில்லை. (உ௪)

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்துபார்க்கி ன், விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்ட ல்லால், மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின்மோ ன, வாரிதியி னதித்திரள்போல் வயங்கிற்றப்பா.

அம்மாவீ ததிசயந்தா னென்றே வென்றே, மகண்டநிலை யாக்கியென்னை யறிவாம் வண்ண ந், சும்மாவே யிருக்கவைத்தா யையா வாங்கே, சுகமயமா யிருப்ப தல்லாற் சொல்வா னென் னே. (உ௬)

என்னேநான் பிறந்துழல வந்தவாறிங், கெனை க்கெனவோர் செயலிலையே யேழையென்பான், முன்னேசெய் வினையெனவும் பின்னே வந்து, மூளும்வினை யெனவும்வர முறையே னெந் தாய். (உ௭)

தாயான தன்னருளை நிரம்பவைத்துத்
  தமியேனைப் பராபரத்தி லள்ளித்தள்ளிப்
போயானந் தென்றொலையா வேகதேசம்
  பூரணத்துக்குண்டோதான் புகல்வேண்டும்

புகலரியநின் விளையாட் டென்னே யெந்தாய், புன்மையறி வுடைய வெனைப் பொருளாப் பண்ணி, யிகல்வினைக்கு மலமாயை கன்மத்தோடே, யிடருறவுஞ் செய்தனையே யிரக்கமின்றே.

இரக்கமொடு பொறையீத லறிவாசார
மில்லெனலோர் களிட்டங் கண்டாய்
கரக்குமியல்புடையோன்பாற் றெருந்தமெந்தாய்
கருந்தாதோ வல்லருக்கோ கதியகல்லோ. ( )

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதற்
பாராதி யாண்டபதியே பராபரமே. (க)

கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள் காணு மலருள், விண்ணூடிருந்தவின்ப வெற்பே பராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையே பராபரமே. (௩)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கே பராபரமே. (ச)

ஆறிவாரென்னவனந்தபடைபோலவிரிந்த
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கே பராபரமே. (ரு)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக், கரையிறந்தவின்பக்கடலே பராபரமே. (சு)

எத்திக்குந்தானுகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (எ)

[illegible] திருவருளாம் பொற்பறிவோர், கைக்குள் வளர்நெல்லிக் கனியே பரா பரமே. (அ)

முத்தேவராதியொத்தபரும்பொற்கூடே
அத்தேயென்றுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. ( )

கன்மனை நருக்கேயென் கற்பகமே கண்ணிறைந்த, விண்மேனை யானந்த வியப்பே பராபரமே. (க௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந்துணியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த் தோன்றவொரு, வார்த்தை சொல்லவந்த மனுவே பராபரமே. (கஉ)

வானந்த மண்ணிலெந்தும் வைத்து வைத்துப் பார்க்கவெனக், கானந்தந்தந்த வரசே பராபரமே. (கங)

அன்பைப் பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த, வின்பப் பெருக்கே யிறையே பராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங் கொண்ட மௌன மணிப் பொட்டகத்துக், கானபணியான வணியே பராபரமே. (கரு)

ஓடுமிருநினைவுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பே பராபரமே. (கசு)

சித்தநிலையுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தர்கட்கானவுறவே பராபரமே. (கஎ)

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசெயப் போற்றியெனும், வேதாந்த வீட்டில் விளக்கே பராபரமே: (கஅ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவே பராபரமே. (க௯)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன் பராபரமே. (உ0)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன் பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன் பராபரமே. ()

மாறுமனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறுதென்செய்வேன்சிவமே பராபரமே. ()

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன் பராபரமே.

அப்பாவென் னெய்ப்பினில்வைப்பே யாற்றிலேன்போற்றியென்று, செப்புவ தல்லால் வேறென் செய்வேன் பராபரமே. (உரு)

உற்றதுபெற்றறிவுருட்கருவிபோற்சிவமாய்
பற்றுநின்பதந்திலேபோனையையோ பராபரமே. ()

சொல்லாருடைக்காசாசாகக்கடலில்லாய்ப்படேதி
அப்பாலெவன்றுமாறுவேபோ பராபரமே. (உஎ)

பாராயோ வென்னைமுகம் பார்த்தொருகா
லென்கவலை, தீராயோ வாய்திறந்து செப்பாய்
பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோ வென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோ வையா பகராய் பராபரமே. (உகூ)

ஓகோ வுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோ மெழுகோ பகராய் பராபரமே. (௩0)

கூர்த்தவறிவுத்துணையுங் கொள்ளைகொடுத்துன்
னருளைப், பார்த்தவரு மென்னைமுகம் பாராய்ப
ராபரமே. (௩க)

கடைமுறையோ தேனேயென் கண்ணே கவலைப்
படமுடியா தென்னைமுகம் பார்ப்பாய் பராபரமே. ()

உன்னையறியா வுறுப்பறியா வேதனையை
தன்னிலிருந் தெய்க்கத் தவிப்பேன் பராபரமே ()

கன்றினுக்குச் சேதா கனிந்திரங்கல் போலவெனை,
கென்றிரங்குவாய் கருணையெந்தாய் பராபர
மே. (௩௪)

எண்ணாதவெல்லாமெண்ணியெண் ணியேழைநெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத் தாடிற், குற்றமென்றென்னெஞ்சேகுறிக்கும் பராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனை யும், பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே.

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னருளா லின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. ()

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்கா றாயுளறு, நெஞ்சனுக்கு முண்டோ நெறிதான் பராபரமே. (௪0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானலு மோசம்போனேனென்முறையோபராபரமே. ()

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றுநின்றவனை யொன்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. ()

இன்றபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர மென்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. ()

எத்தனைதான் சன்மமெடுத்தெத்தனை நான்பட் டதுயரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. ()

இந்நாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்நாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. ()

உற்றுற்றுநாடியுளட ருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (௪௬)

என்னாளுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றன்னாளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே()

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே ()

சொன்னத்தைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லுற
வென் சொல்லிறுதிக், கென்னத்தைச் சொல்
லே னெளியேன் பராபரமே. (௪௯)

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்
கே, யல்லும்பகலுமெனக் காசை பராபரமே()

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லா லுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. ()

தாசசென்னவேண்டாமித் தொல்லுலகிலெல்லெல்
கண்டா, லச்சமிகவுடையேனையா பராபரமே.

கன்றுவாரோனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மன்றுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே(௫௩)

கொல்லாவிரதங் குவலய மெல்லா மோங்க,
வெல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் னிச்சைபரா
பரமே. (௫௪)

எத்தாற் பிழைப்பேனோ வெந்தையே நின்னருட்கே, பித்தானேன் மெய்த்தவநான் பேதைப் பராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசாமௌனத்தைவைத்திருந்துந் தாயிலார்போனான்றளர்ந்தேன்பராபரமே. ( )

அன்னையிலாச் சேய்போலலக்கணுற்றேன் கண்ணா, வென்னகத்திற் றாய்போ லிருக்கும் பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுநினைக் கிற்றுயரமுள்ளுள்ளே செத்தியாய்ப், பற்றநொந்தே னென்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவ னென்றுமெள்ளப் போதிப்பார் சொற்கேட்டுக், கைவிடவும் வேண்டாமென் கண்ணே பராபரமே. (ருகூ)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தே யேழையுய்ய வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. ( )

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங் காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. ( )

உன்னைநினைந் துன்னிறைவி னுள்ளேயுலாவு மென்னை, யன்னைவயிற் றின்னமடைக் காதே பராபரமே. (சுஉ)

பரமுனக் கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு, வரமெனக்குத் தந்தருளென் வாழ்வே பராபரமே. (சுங)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கட்டுகைச்
சிந்திக்கநின்னருள்செய்யாய்பராபரமே. ( )

எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங் கவுநின், றெய்வவருட்கருணை செய்வாய் பரா பரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப் பேதையன்யான் வேறுகப டொன்றறியேன், கிட்டருடன் சேரணந்த தெ ண்டன் பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. ( )

எப்பொருளு நீயெனவே யெண்ணி நான் றென்றுந, வைப்பையழி யாநிலையா வையாய் பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௦)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநி ன், றன்னொடுநிற்பதென்னோ சாற்றாய்பரா பரமே. (௭௧)

மைம்மண்ணைத்தீர்ந்து மௌனிசொன்ன தெ வ்வண்ண, மவ்வண்ண நிட்டையருளாய் பரா பரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோ நின்னருளாஞ், சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய் பராபரமே. (எ௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (எ௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னொடுங்கே, வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (எ௫)

சொல்லாடாவூமனைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி, னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எ௬)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. ()

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக்காணதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு,மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே.

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுமேலையின்பமுண்டோ, சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவ ருளோர், கண்ணொடுகண்ணாகவென்று காண்பே னபராபரமே. (௮௨)

பத்சித்துநின்னைப்பலகாலிரந்தெல்லா மற்றசெல்லும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே.

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வு யிரா, யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே.

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. ()

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. ()

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெ ல்லாநீ, யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராப ரமே. (௮௭)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே.

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பரு வம், பெற்றவர்க்கேநின்னருட்டான் பேறாம்பரா பரமே. (௮௯)

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பா ளா, தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோர்பரா பரமே. (௯௦)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே.

எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்
போற்றப், பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராப
ரமே. (௬௨)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. ( )

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது, பின்னை
யொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. ( )

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்
ணியருக், குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபரா
பரமே. (௬௫)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௬௬)

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெ
ல்லா, மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோபராப
ரமே. (௬௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ
நின்னருளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்
பராபரமே. (௬௮)

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவிநின்
றும், பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே.

வாய்நாணவேண்டிஎன் மலையேறலாக்குமுன்னே, நான்நாணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே. (௧00)

வாதனைவிட்டுன்னருளின் மன்னினல்லால் வேறுமொரு, சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய் பராபரமே. (௧0௧)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
பேரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே.

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்று சொல்வார்பராபரமே.

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (௧0௪)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக் காதரவுன், மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய் பராபரமே. (௧0௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத், தெரிவாகவில்லையென்ற தீரம் பராபரமே. (௧0௬)

மாயாசகமிலையென்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீபோதமென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. ( )

வானாதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுநீ
நானெனச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. ( )

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (கoகூ)

கண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலர்ரணைமேற்,
கொண்டார்க்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராப
ரமே. (கக0)

மாணையமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீமன்னுயி
ர்தேர்ந், தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே.

என்னறிவும்யானுமௌ தென்பதுவு மாயி
வைக, ணின்னவையேயன்றோநிகழ்த்தாய்பரா
பரமே. (ககஉ)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே. (ககங)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்,
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார் பராப
ரமே. (ககச)

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்
டக், கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்
பராபரமே. (ககரு)

என்போலெளியருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. ( )

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்
செயலே, யார்க்குஞ்செயலிலையே யையபரா
பரமே. (ககள)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயறைப்பதுன்னை யென்றுபராபரமே.

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்
லாமின், றொப்பி றியானமெனவோர்ந்தேன்ப
ராபரமே. (கககூ)

ஆரிருந்தென் னார்போயென் னாரமுதாநின்ன
ருளின்,சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே.

வஞ்சமனம்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (கஉக)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (கஉஉ)

எந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே.

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப்
போதே, நெஞ்சிலுணர்த்து நிறைவேபராபர
மே. (கஉச)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவொன்னை
யான்கொடுத்துப், பின்னையுன்னாற்பெற்றநலம்
பேசேன்பராபரமே. (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீ
மௌனத், தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராப
ரமே. (கஉசா)

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கரு
ணைக், கென்னைக்கொண்டென்னபலனெய்தும்
பராபரமே. (கஉ-எ)

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்
னிப், பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண் பரா
பரமே. (கஉ-அ)

சுட்டியுணராதுற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையாதேனுவியப்பேன்பராபரமே. ( )

ஏதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்க
வைத்தாய், நீதோன்றும்போதோ வின்பம்ப
ராபரமே. (கந-௦)

வாயொன்றும்பேசா மௌனியாய்வந்தாண்
ட், தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராப
ரமே. (கந-க)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே ( )

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெ
ளியாக், கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டே
ன்பராபரமே. (கந-ந)

பித்தனையேதுமறியாப் பேதைதனையாண்
டவுனக், கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்ப
ராபரமே. (கந-ச)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந் தன்னிருக்கக்கருது
நேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (கந-ரு)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வெளியினுனைகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (௧௩௬)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த் தேக்கவி
ன்பமாமழையை, வந்துபொழிந்தனைநீ வாழிப
ராபரமே. (௧௩௭)

தந்தேனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. ( )

மண்ணுறும் விண்ணுறும் வந்து வணங்காவோ
நின்னருளைக், கண்ணுறவுட் கண்டவரைக் கண்
டாற் பராபரமே. (௧௩௯)

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத் தபோதனர்
சொல், சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்
பராபரமே. (௧௪௦)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. ( )

பொங்கியநின் றண்ணருளைப் புட்கலமாப்
பெற்றவர்கட், கெங்கெழுந்தென் ஞாயி றியம்
பாய் பராபரமே. (௧௪௨)

பாலொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பது
வே, சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே.

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார் போற்றி
ரியுந், தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பரா
பரமே. (௧௪௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. ()

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுந்தொடர்வார்பராபரமே. ()

அப்புமுப்பும் போன்ற வயிக்யபரா னந்தந்
தமக், கொப்புவமை சொல்லவும்வா யுண்டோ
பராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானேரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. ()

தம்முயிர்போ லெவ் வுயிருந் தானென்று
தண்ணருள்கூர், செம்மையருக் கேவலென்று
செய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும் விண்ணாகிமேவுமுனக் கியான்
பூசை, பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே()

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. ()

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே(கருஉ)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. ()

பஞ்சசுத்தி செய்துநின்னைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால், விஞ்சியஞானம் விளங்கும் பராபரமே. (கருச)

அன்பர்பணிசெய்யவெனை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா, லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே.

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர், வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே. (கருசு)

விரும்புஞ்சரியைமுதல்மெய்ஞ்ஞானநான்கு மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே.

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. ()

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்ற வாணவப்பேய்க், கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய் பராபரமே. (கருகூ)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ வன்றேவிளைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே.

என்னமுந்தா னின்னைவிட வில்லையென்றா லியான்முனமே, பண்ணவினையேது பகராய் பராபரமே. (கசுக)

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுகேவன், முன்னைவினை கூடன் முறையோ பராபரமே. (கசுஉ)

அறியாநான்செய்வினையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே.(௧௬௩)
என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே.(௧௬௪)
வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே.()
முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே.()

ஆற்றப்படாது துன்பமையவென்று மென்
மனது, தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்
பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலேயோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (௧௬௮)

சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம் பெ
ற்றாலு, மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பரா
பரமே. (௧௬௯)

வாதுக்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற் பா
ழ்த்தமன, மேதுக்குக் கூத்தாடு தெந்தாய்பரா
பரமே. (௧௭௦)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே.()

கொள்ளித்தேள் கொட்டிக் குதிக்கின்ற பேய்க்
குரங்காய்க், கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்
டாய் பராபரமே. (௧௭௨)

வந்ததையும் போனதையும் வைத்துவைத்து
ப் பார்த்திருந்தாற், சிந்தையிதமகிதஞ் சேரும்
பராபரமே. (கஎ௩)
எறும்பிற்பாலமுணர் விந்தவிடயங்களொருப்
படுமெனவுநன்றாவறிந்தேன்பராபரமே.(கஎச)

பொறிவழியே யேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின் விதித்தவிதியாமோபராபரமே. ()

பாசசாலங்களெல்லாம் பற்றுவிட ஞானவைவா
ள், வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாய் பராபரமே ()

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்திறஞ்செப்பாய்பராபரமே.()

பொய்யெல்லா மொன்ருப் பொருத்திவைத்
த பொய்யுடலை, மெய்யென்ருன் மெய்யாய்விடு
மோ பராபரமே. (கஎஅ)
பின்னையெ பொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியை
யோ, நின்னைமறக்கை நெறியோ பராபரமே.()

நித்தியமொன் றில்லாத நீர்க்குமிழி போன்ற
வுடற், கெத்தனைதான் றுன்பமுண்டோ வென்
னே பராபரமே. (கஅ0)
தேகமிருமென்றுசடர் தேம்புவதென்னித்திரை
யி, னூகமறிந்தாற் பயந்தானுண்டோ பராபர
மே. (கஅக)

எதைச்சுமையாவெடுப்பாரொடுக்கவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே.

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சீவனென்றி
ங், கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே.()

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளு
மென்றன், காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்
டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேரிவாதலைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கி விடுங்காண்பராபரமே.

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்றாற்போதும்பராபரமே. ()

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றை
யொக்கு, மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராப
ரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. ()

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்ன
ருளி, னாட்டமின்றிவாய்பேச லென்றோபராப
ரமே. (கஅகூ)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே

காலமொருமூன்றுங்கருதிலுணர்ந்தாலுமனைத்
ஞாலந்தனக்குளயர்வார்நல்லோர்பராபரமே. ( )

சொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்
லோர்மற், றல்லாதாரியாரோ வறியேன்பராப
ரமே. (க௱உ)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழிச்
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. ( )

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்
னார்கள், போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராப
ரமே. (க௱ச)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. ( )

மாயமயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (க௱சு)

நித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சை
வையாச், சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராப
ரமே. (க௱எ)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. ( )

மந்தவறிவாலின்பம் வாராதிருந்தலைந்தா
ற், சிந்தைமயக்காதோவென் செய்வேன்பராப
ரமே. (க௱௯)

தேடியோன்றிக் கனைத்துந் தெண்டனிட்டே யிங்ஙனைந்து, வாடினேனென்மயக்கமாற்று பராபரமே. (உ00)

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோ வென்னை, யடிமைகொள்வேண்டு மரசேபரா பரமே. (உ0க)

நீலர்பயந்திரவிற்பகற்கபயமென்றெழுந் மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (உ0உ)

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப், பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன் பராபரமே. (உ0ங)

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப், பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே. (உ0ச)

ஆடியோய் பம்பம்பரம்போ லாசையுடனுன்றனைத், தேடியோய் கின்றேனென் செய்வேன் பராபரமே. (உ0ரு)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார் கண்களிக்கு, நாதாந்தமோனநலமே பராபரமே. (உ0சு)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்னாத மோனத்தமியேற்குமுந்தி பராபரமே. (உ0எ)

எதுக்குமுன்னோ ரிட மில்லையென்று லெங்க ருந்தத், சோதிக்க வேண்டாநான் சொன்னே ன பராபரமே. (௨0௮)

முத்தியிலுஞ் சேதகிதை மூலிதமாஞ் சித்தி பெற்றோ, ரெத்தனைபே ரென்றுரைப்ப னெந் தாய் பராபரமே. (௨0௯)

பொன்றிகாணூர் நினைவா ரென்னெஞ்சகமார்
காயந்திரக் குமுன்னோ சாற்றாய்பராபரமே.

அந்தமோனின் வழி யமாளெங்கட் கூடப்பிடநீ
யென்றுமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே. ()

கொள்ளை வெள்ளத் தண்ணருண்மேற் கொண்டெழுந் தார்த்திருந்தாற், கள்ளமனக் கப்ப லெங்கே காணும் பராபரமே. (௨௧௨)

எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சம்மதஞ்சொல், லக்கலையா லின்பம் வருமோ பராபரமே. (௨௧௩)

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர் காணுநல் லோர், சொல்லுணரின் ஞானம்வந்து தோன்று ம் பராபரமே. (௨௧௪)

பின்னையுணர்ந்தோர் கடமைமிக்கித்தபேயதீரு
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. ()

என்னறியா னென்னலற்றே றெங்கிருந்து பார்க் கிறைநின், சன்னிதியா நீபெரியசாமிபராபரமே.

சேர்ந்தாற் றுருத்திச்சுமைசுமப்பதன்றிச்சு க்க, காற்றைப் பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பரா பரமே. (உக௭)

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கினவர்க் குள்ளு றவாய்க், கள்ளமின்றி யன்பாய்க் களிப்பேன் பராபரமே. (உக௮)

அடுத்தவியல் பாகவொன்றை யான்பகர்வ தல்லாற், றொடுத்த தொன்றை யான் வேண்டிச் சொல்லேன் பராபரமே. (உக௯)

உள்ளமறியா தொருவ னொன்றை யுன்னிப் பேசிலேயோ, துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பே ன் பராபரமே. (உஉ0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. ( )

முன்னைமெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுத ல்லோ, விந்நாளிற்காண வெனக்கிச்சை பரா பரமே. (உஉஉ)

உண்மையென்ப தெல்லாங் குறிசறவே மெய்ஞ் ஞான, தன்மைநிலை சார்ந்ததன்பர் தன்மை பரா பரமே. (உஉ௩)

என்றுமிலா தென்னறிவின் கண்ணூடே காட்டி
பெற,மன்றுயபேரொளிநீவாழிபராபரமே. ()

ஏற்றுவன்மையென்று நாடாமனா டவில்ல
வாழ்த்திநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூடறுவறுவாயண்டமெல்லாந்தானுய்
மகத்தாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடு மென்ற
னையே, வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபரா
பரமே. (உஉஎ)

பூரந்தோர்தந்நேசமென்பார் பூமியைப்போ
ராடி, யிரந்தோருந்தம்மதென்பார் என்னே
பராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுரு
வாழியருள், வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர்
வாழிபராபரமே. (உஉகூ)

சொல்லும்பொருளுந்தொடாவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணைசெய்தாய்பராபரமே. ()

இத்தரைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரிய சித்தி
முத்தி, பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய் பரா
பரமே. (உநக)

நாடுகருதிசானுட்டியபாளையமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. ()

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங், கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே.

தேடாததேடினரோ செங்கைத்துலாக்கோல்போல், வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. (உ௯௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப் பூராததென்னேபகராய்பராபரமே. (உ௯௫)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான் கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால், வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (உ௯எ)

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில் வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. ()

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறிய வேறுமொன்றிற், பாசம்வையே னின்கருணைப் பாங்காற்பராபரமே. (உ௯௯)

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப், போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. (உ௱0)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்பவானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. ()

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றமினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே. ( )

பழிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துழப்பற்றோர்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே. ( )

சுத்தாகின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே.

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே ( ).

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பாலி
போதியெனிலெங்கேநான் போவேன்பராப
ரமே. (உசசு)

நாவழுந்துஞ்சொன்மலரோ நாளுதிக்கும்
பொன்மலரோ, தேவையுனக் கின்னதென்று
செப்பாய்பராபரமே. (உசஎ)

கன்னறரும்பாகாய்க் கரும்புவட்டாய்க்கற்க
ண்டா, யின்னமுதாயென்று ளிருந்தாய்பராப
ரமே. (உசஅ)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உசகூ)

அறிவிப்பாளியென்றுஐம்புலன்கடந்த
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. ( )

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. ( )

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யானொரு
வன், றுன்புறுதனன்றோ சொல்லாய் பராப
ரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானெனக்குளாநாட்டத்தாலென்னைவிட்
டுப், போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பரா
பரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யன்றேரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே (௨௫௭)

தானுதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. ( )

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
பின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெலாந்திரவுனைக்
காட்டப்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே ( )

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிரு
ந்தா, லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. ( )

நின்னிறைவே தாரகமாய் நின்றசுகமெய்தாம லென்னிறைவே பாவித்த தென்னே பராபரமே. (உ௯உ)

நின்னைச்சரண் புகுந்தா னீகாக்கல் வேண்டுமல்லா, லென்னைப் புறம்விடுத லென்னே பராபரமே. (உ௬௩)

மாறுந்துன்பமெல்லாம் வந்துழைத்தா னின்செயலி, லேறுநவா றேதியம்பாய் பராபரமே.

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த, வஞ்சுபுலவேடருக்கு மாற்றேன் பராபரமே. (உ௬௫)

கன்னங்கரியநிறக் காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னே பராபரமே

சித்திநெறி கேட்டல்செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திநெறி கேட்டன் முறைகாண் பராபரமே ()

சிந்தைசிதையச் சிதையாதவானந்த
மெத்தவகையாலே யெய்தும் பராபரமே. ()

கற்றவறிவா லறியக்கூடா தெனக்குரவன்
றேர்க்கவற நானேறிரிந்தேன் பராபரமே. ()

பத்தருக்கும் பரமசுகம் பானருக்க
னெத்தனைநாள் செல்லுமியம்பாய் பராபரமே. ()

நிரந்திறந்துறவே சாமவிவ்வுலகிற்
பார்த்தனம்போல்பன்போ பராபரமே. ()

இந்தவெளி யினையுண் டேப்பமிடப் பேரறி வாத், தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே. (உ௭உ)

உணர்த்துமுனேநாடா துணர்ந்தவையேநாடி, யிணக்குறுமென் னேழைமைதா னென்னேபரா பரமே. (உ௭௩)

உண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே.

உள்ளபடியாதுமென் வுற்றுணர்ந்தேனக்கண மே, கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராப ரமே. (உ௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. ()

எண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்த னைக்குங், கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபரா பரமே. (உ௭௭)

எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றால் யானு,முனக்கினியானுகாவுள வேன்பராபரமே

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொ ன்றாக், கண்டவென்னைநீகலந்த காலம்பராபர மே. (உ௭௯)

எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொ ன்னாலுந், சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்ப ராபரமே. (உ௮௦)

அன்றந்தநால்வருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த, நொன்றந்த வார்த்தையெனக் குண்டோபரா பரமே. (உ௮௧)

அப்பனொன்றுமன்னேயென்று மாரியனென் றம்முனேயே, செப்புவதுமுன்னிலையின சீர்கா ண்பராபரமே. (உ௮௨)

சட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. ()

பேசாதமோனநிலை பெற்றன்றோநின்னருளாம் வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. ()

ற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே.

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம் போ, லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபரா பரமே. (உ௮௬)

தன்செயலாலொன்றுமிலை தானென்றறான் பாவி, நின்செயலாய்நில்லா நினைவேன்பராப ரமே. (உ௮௭)

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன் றோ, மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்ப ராபரமே. (உ௮௮)

தன்னையறியாதுசகந்தானையிருந்துவிட்டா லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. ()

ஒன்றிரண்டென் றன்று வுரைவொழித்த
னின்றபடி, யென்றுமென்னையையா விடாதேப
ராபரமே. (உகூ௦)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட் பேறுற்றுக்
க்கனைத்துங், கைகுவித்துநிற்பதெக்காலம்
பராபரமே. (உகூஉ)

அத்துவிதமானவயிக்கியவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையாச்சொல்வார்பராபரமே. ()

வைத்தசுவரலம்பின் மண்போமோமாயையி
ஞோர்க், கெத்தனைபோதித்துமென்று செய்வா
ய்ப்பராபரமே: (உகூச)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போதுமென்னெஞ்சி
லருளைக், காட்டத்தகாதோவென் கண்ணேப
ராபரமே. (உகூரு)

சொல்லிற்பதர்களைந்து சொன்முறைகூறுமவர்
நெல்லிற்பதர்போல நிற்பார்பராபரமே. ()

அழுக்காற்றினெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றலின்பகலமெய்தார்பராபரமே. ()

தேகாதிபொய்யெனவே தேர்ந்தவுபசாந்த
ருக்கு, மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராப
ரமே. (உகூஅ)

சற்றுமெவ்வளவுமமிழ்த் தம்போதங்காட்டா
பித்தர், போதனைக்கல்லுருவிற்றப் போமோபரா
பரமே. (௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம் படைத்தவெனை
நின்றுநிலைக்கவருளெந்தாய்பராபரமே. (௧00)

சித்திக்குங்கோறுமென்றுஞ் சித்தமாயும்
காதிப், பத்திக்குவளர்ந்தருட் பொற்பேபரா
பரமே. (௧0௧)

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்கார்குறிப்பனை
கதறும், என்மையுறைதாவி கனைதானாய்பராபர
மே. (௧0௨)

குற்றங்குறையக்குணமேகிடைவருமோ
பற்றமெரியாவிக்குவாய்பராபரமே. (௧0௩)

ஒருமையாமல்வாய்க்குமுன்மைக் கோரனந்த
நாள்கோடிப், பெருமையாம்பேசிலென்ன பே
ராம்பராபரமே. (௧0௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. ()

பிடித்ததைவென்றாபிக்கும்போராணவத்தை
படைத்தாக்கவல்லாரார்தான்பராபரமே()

சேதத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலமுழ்த்தார்பராபரமே. (௧0௭)

கள்ளாதுக்கட்டுணவுங் காரியமோ நானொரு
சொல், கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பரா
பரமே. (௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. ( )

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாக்ஷியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே( )

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணமே
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (௩௧௧)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவொன்றும்
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. ( )

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்த
நித்தம், செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கை
பராபரமே. (௩௧௩)

இன்பநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ்செ
ன்றுமனம், துன்புறுதல்வன்பிறவித் துக்கம்ப
ராபரமே. (௩௧௪)

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்
க்கோ, ஐயமிலையையமிலையையாபராபரமே.

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. ( )

நின்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயி
ராய்ந், தன்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராப
ரமே. (௧௧௭)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
இன்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. ()

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையையீவாவென்
றோ, பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பரா
பரமே. (௧௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாணவத்
தைப், பூண்டதென்னகன்மம் புகலாய்பராப
ரமே. (௧௨௦)

எங்கணுநீயென்றுவிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. ()

கற்றுமதுவுண்டுகளித்ததல்லாணின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே.()

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. ()

கலக்கமுறுநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலங்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே.

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்
டால், வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேன்பரா
பரமே. (௧௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)

சாந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவின்று, சொல்லையென்பால்வைத்ததையென் சொல்லேவன்பராபரமே. (௩௨௮)

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவென்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே.

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. ()

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக், கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணுனமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு, கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்னைப்பாடியென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியென்றே, மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே. (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெய லென்றென்னுமெண்ணமுநீ, அல்லாதெனக்குளதோவையாபராபரமே

பற்றாமைபற்றிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
கிற்பைகவெமனைக்கேட்பராபரமே. (௧௩௬)

காட்சியெல்லாங்கனவிடக் கண்டதுண்டோ
பேயாநின்றக்கு, மாட்சியுணருளையென்றோ ப
ராபரமே. (௧௩௭)

விட்டுநீநிசையுமொன்று மின்பமாய்நின்றவு
னே, விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே.

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௧௩௮)

என்றுநான்சொன்னாலுமென்னளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்கருளவுசொல்லாய்பராபரமே. ( )

கற்பனையாய்ப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்ப
மெயுங், சொற்பனத்துங்காணேனென் சொல்
வேன்பராபரமே. (௧௪௧)

என்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்ப மாறுப்பே,
என்பொன்றும் போதுமெனக் கையாபரா
ரமே. (௧௪௨)

எதுக்கெதிரியாவெளியேயனைவர்வெனாநின்
பொருளின்காட்டிப்பொருளேபராபரமே. ( )

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
ளாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௧௪௪)

மோனக்கருஞானமுட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. ( )

வாகிமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்து, நீங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (கசசு)

பந்தியினானின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய் யடியார், சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பரா பரமே. (கசஎ)

உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவருமில்லை, யெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. ()

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்வி டத்து, நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பரா பரமே. (கசகூ)

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பே சிப், பேயனார்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பரா பரமே. (கருo)

பாவமென்றுலேதும் பயமின்றிச்செய்பவர்க ளச,சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே.

இன்பநிருவிகற்பமின்றேநானென்றெனிலோ துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே

கற்குநிலைகற்றுக்கருவியவிழ்ந்தருளாய் நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (கருக)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மல மாய்ப், பேச்சற்றவரோபிறவார்பராபரமே. ()

பற்றொழிந்திருக்கைப் பகைப்பொழிந்துதா னென்னை, மற்றிருப்பதென்னைக்கமைப்பாய்பரா பரமே. (௧௫௫)

ஊற்றவெளிதான்வாதவூ ருத்தமர்க்கல்லாவே ழைக்; குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்ப ராபரமே. (௧௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சென்று ற்றி, யாதுநெறிநல்லநெறியையா பராபரமே. ()

உலகநெறிபோற்சடலமேயவுயிர்முத்தி
நிலவுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே. ()

பரமாப்பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லால் மற் றொன்றைக்குந், இரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தே ன்பராபரமே. (௧௫௯)

தேடுவெனின்னருளைத் தேடுமுன்னேயெய் திவிட, பாடுவேனுனக்கு மாவேன்பராபரமே.

உள்ளக்குறையுடற்குறையவுள்ளிருந்த
கள்ளக்குறையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே.

பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்தவிக்கை மாவி னெல்லாம், வெட்டவெளியாக விளங்கும்பரா பரமே. (௧௬௨)

பாறகினைப்போற்கிடந்த பாழ்த்தசிந்தை மாவியென்னை, யார்க்குச்சரியிடலா மையாப ராபரமே. (௧௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்
பர்தங்க ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகிநின்ருய்பரா
பரமே. (௫௬௪)

முத்தாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. ( )

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. ( )

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்
மயமா, நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே.

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. ( )

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே(௫௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீதவாழ்வேபராபரமே. (௫௭௦)

மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்
னிறைவைக், கண்ணாரக்கண்டுகளித்தேன்பரா
பரமே. (௫௭௧)

அறியாமைமீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. ( )

நினைவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. ( )

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்,
கொண்டவர்க்கே முத்தி கொடுப்பாய் பராபர
மே. (ரூஎச)

கருக்கவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பெரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. ()

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றருளைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. ()

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (ரூஎஎ)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென் றுணர்ந்தேனெ
ன், னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசே பராபரமே()

பூதமுதனாதவரை பொய்யென்ற மெய்யசொ
ல்லாங், காதலித்தவின்பக் கடலே பராபரமே.

வாக்குமன மொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லா
ல் வெவ்வேறாய்ப், போக்குடைய வார்த்தை
பொருந்தேன் பராபரமே. (ரூஅ0)

வன்மையின்றியெல்லாமறிந்துணர்வாய்க்கா
லெங்கேவன், றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடை
யோபராபரமே. (ரூஅக)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்
கோல், வைத்தவர்கள்வாழி குருவாழிபராபர
மே. (ரூஅஉ)

கல்லாதேனானுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியா
ர், சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராப
ரமே. (௬௮௬)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுக
ங்கொடுத்த, நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நான்
காண்பராபரமே. (௬௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. ()

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. ()

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. ()

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனை
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. [நீ

பொய்யுணர்வாயிந்தப் புழுக்கூட்டைக்காத்
திருந்தே, னுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியள்வாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே ()

ஆகமேவுமண்ணுலுக்கென்னல்லெல்லாஞ்
சொல்லிச், சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா
பைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான், பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (ரு)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே.

ஆறுளகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுநதென்றே குதலைமொழிப்பைங்கிளியே.

இன்பருளவாடையமூக் கேறுமெமக்கண்ணலந்த, வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (சா)

உன்னுமலொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட்டுநெறி, சொன்னான்வரவும்வகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (எ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே. ()

ஊனைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனார், சினைப்பார்த்தாற்கருணை செய்வாரோபைங்கிளியே. (கூ)

என்றுமடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே ()

எந்நாடலூரும்பெருநாவிறைவடிவைச், சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. (கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப் பிரிந்த, திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோ பைங்கிளியே. (க௨)

ஏடார்மலர்சூடேனெம்பெருமான் பொன்னடியாம், வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. (கங)

கல்லேன்மல்லோன் கனிந்தவன்பே பூசைபெற்ற, நல்லோர் பொல்லாவெனையு நாடுவரோ பைங்கிளியே. (கச)

கண்டதனைக் கண்டு கலக்கந் தவிரெனவே, விண்டபெரு மானையுநான் மேவுவனோ பைங்கிளியே. (கரு)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே. ()

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தா லென்னவருள், வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. (கஎ)

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையே யெம்மிறைவர், போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோ பைங்கிளியே. (கஅ)

கட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப் பலவாடிகொள், பட்டிக்கு மின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (க௯)

பெட்டோராய்நெஞ்சிற்கிளர்வாய் தழுவவென்று
னெட்கிராரவரவர்நேசமென்றோ பைங்கிளியே

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினுமொன்
னலை, யாறும்படிக்கு மணைவாரோ பைங்கிளி
யே. (௨௧)

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறை
வர், தன்னந்தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளி
யே. (௨௨)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள, வந்த
குருநாதனருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. ()

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோ பைங்கிளியே. ()

தற்போதத்தாலே தலைகீழ தாகவைய, வெற்
போ நயின்புவர நாட்செலுமோ பைங்கிளியே.

தன்னையறியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, னென்
னையணையாதவண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்
கிளியே. (௨௯)

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தெனைவிட் டி
ன்னருளாம், பாங்கியைச்சேர்ந் தாரிறைக்குப்
பன்போசொல் பைங்கிளியே. (௨௭)

தாவியதோர் மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே
யன்னைவிடத், தோவியம்போலிற்கினெனை யு
ன்குவரோ பைங்கிளியே. (௨௮)

தீராக்கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டங் கென்னையினிப், பாரோருதாண்டானைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே. (உகூ)

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் றூங்காமற் றூங்கிநிற்கும், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே. (௩௦)

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத் தொலையாத, வெல்லையிலா வின்பமய மெய்துவனோ பைங்கிளியே. (௩க)

நன்னெஞ்சத் தன்பொல்லா நாதனைச்சேர்ந் தின்பணைந்தார், வன்னெஞ்சத்தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே. (௩உ)

நானேகருதின்வரநாடார்கும் மாவிருந்தாற், றானேயணைவரவர் தன்மையென்னோ பைங்கிளியே. (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுட லிற்கையிலேசாசுவதஞ், சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென்றணையார், வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. (௩ரு)

பன்முத்திரைசசமயம் பார்படைக்கல்லாலடிவாழ், சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனோபைங்கிளியே. (௩௬)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பரந்தே, யிச்சையெல்லாமண்ணாற் கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மிறைவ, ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனென்பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநான்பற்றிநின்ற, பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. ()

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்கமுற்ந், சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪௦)

பைம்பயிராநாடுமுன்போற் பார்பூத்தசைங்கொடிசேர், செம்பயிராநாடித்திகைத்தேனென் பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடு கொண்டு புலம்புவனேயெம்மிறைவர், மெய்க்கூடுசென்று விளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகான்மேவுவனோ பைங்கிளியே. (௪௩)

மன்றிறைங்கும்வின்னுறங்கு மற்றுளவெல்லாமுறங்கும், கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந் திரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டி லண்ணன்மேவுவனோபை
ங்கிளியே. (சரு)

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெ
றியாம், பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமென்னோ
பைங்கிளியே. (சசா)

மெய்யினோய்மாற்றவுழ்த மெத்தவுண்டெம்
மண்ணறந்த, மையனோய்தீர்க்க மருந்துமுண்
டோபைங்கிளியே. (சஎ)

மேவுபஞ்ச வண்ணமுற்றாய் வீண்சிறையால
ல்லலுற்றாய், பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்துவா
பைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமென்னை வைத்தாண்டார்க்
கென்றுயரை, நீதிறவாச்சொல்லி னிசமாங்கா
ண்பைங்கிளியே. (சகூ)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே, கா
ட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோ பைங்கிளி
யே. (ருo)

வாராவரவாக வந்தருளு மோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளி
யே. (ருக)

விண்ணவர்தம் பாலமுதம் வேப்பங்காயாக
வென்பாற், பண்ணியதெம்மன்னன்மயல்பார்
த்தாயோபைங்கிளியே. (ருஉ)

என்றுள் வளியடங்கி வேறற்றதென்னவரு
ம், ஒன்றுளடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கி
ளியே. (ருங)

நின்றுர் நிலைவுதவழ் மேடையிலெல்லாரு
மேற, மன்றுன வீட்டிலென்னை வைத்ததென்
று பைங்கிளியே. (ருச)

உள்ளத்திருள்போ யொளித்திருந்தென் கள்
ளமெல்லாம், வள்ளலறிந் தாலெனக்கு வாயுமுண்
டோ பைங்கிளியே. (ருரு)

ஆக்கைதநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவனைநான்
முகத்தின் வண்ணந்தழுவுவனோ பைங்கிளியே ()

நானோசுபாவத்தலைப்படநின்றுன்ருனா
வானனவரும்வருவாரோ பைங்கிளியே. (ருஎ)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம, லுள்
ளத்தில்வந்தவுபாயமென்னோ பைங்கிளியே, ()

எந்நாட் கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ.

பொன்றுருமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவுன்
செற்று, மென்று ரமுதினைல மிச்சிப்பதெந்நா
ளோ. (உ)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரே வெளியிலெம்மைத், தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந் திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ.

வெஞ்சே லெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்சினனை, யஞ்சேலெனுங்கைக்கபய மென்பதெந்நாளோ. (ரு)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும் வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. ( )

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங் கலந்துலகை, யிச்சையுடனீன்றாளையாங்காண்பதெந்நாளோ.

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய் நின்றுணர்த்தும், போதவடி வானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தையெனும், புங்கவெண்கோட் டானைபதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

அஞ்சுமுகங் காட்டாம லாறுமுகங் காட்டவந்த, செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. (க0)

தந்தையிரு நாடுணித்துத் தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த, மைந்தையிரு தாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ. (சக)

குருமரபின்வணக்கம்.

தும்பகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை, யையனைக்கல் லாலரசையாமணைவ தெந்நாளோ. (க)

எந்தையினுங் கெட்டாத சிற்சுகத்தைக் காட்டவல்ல, நந்தியடிக் கீழ்க்குடியாய் நாமணைவ தெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமா ரனதியெமை யாட்கொள்வான், வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநா ளெந்நாளோ. (௩)

பொய்கண்டார்காணுப்புனிதமெனுமத்துவித மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ ()

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை, சாதித்தார் பொன்னடியைத் தாள்பணிவ தெந்நாளோ. (௫)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க் கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ (௬)

குறைவிலருண் ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக, ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்ப தெந்நாளோ. (௭)

நாளவங்கள் போகாமலெந்நெறியைக்காட்டியெமை, யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௮)

என்னறிவையுள்ளடக்கியென்போல்வருமவுனி, தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. (௯)

ஆறொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டார்மென்றெமக்குக், கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)

நில்லாமனின்றருளை நேரேபாரென்றவொரு சொல்லான்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத் தளித்த மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல் விடியுநா ளெந்நாளோ. (௧௨)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே, தாக்கவுமென்னல்ல லெல்லாந் தட்டழிவ தெந்நாளோ. (௧௩)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவர்க்கே யென்னவுழ, வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்ப தெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்ப, வித்தகத்தமிழ்ச் சுந்தரர் மெய்ப்புகழ்வ தெந்நாளோ. (௩)

இன்னளிய நெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற் கா
ட்டுந், கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநா
ளெந்நாளோ. (௨)

ன்றிமொழி பேசிமனங் கண்டு கொண்டு
கவிலையாக், கொண்டுவிடு மாணர்பொய்க் கூ
ந்தொழிவ தெந்நாளோ. (௩)

காமனைவா வென்றிருண்ட கண்வலையை வீ
ம்பின்னர், நாமமறந்தருளை நண்ணுநா ளெந்நா
ளோ. (௪)

கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநா ளெந்நாளோ.

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார் மேல்விழுந்
து, தூங்குமதன் சோம்பைத் துடைக்குநாளெ
ந்நாளோ. (௬)

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்கு மின்
மாற்றம், வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெ
ந்நாளோ. (௭)

ச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
புச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. ()

ந்நா ச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
னீர்க்கு னத்தார்நமைமறப்பதெந்நாளோ. ()

பார்க்குட
வைத்த சேலைகொய் சகத்திற்சிந்தை
காக்கைநரிக் கட்டிவைக்கு மாயமின்னார் கட்ட
தெக்குவிருந் ளோ. (௧௦)

ஆறாழியென்ன வளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. ()

தூயடளித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார் மோக
மெனும், பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்
டுதரும், தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்றொ
ழிவதெந்நாளோ. (கச)

மெய்யிற் சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம் போன்
மாதர், பொய்யிலின்பின் றென்று பொருந்தா
நாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்துதோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரொடும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. ()

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. ()

வாக்காதியான்கன்ம மான்யதம்பால் விண்
காலம், போக்காம லுண்மை பொருந்துநா
ளெந்நாளோ. (ச)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெல்லையானடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ (௫)

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெந்நாளோ.

உக்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனம்பிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின் வாய்த்
தேரை, யொத்துவிடா தெந்தையரு ளோங்கு
நா ளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ.

சித்தமெனும் பௌவத் திரைக்கடலில் வாழ்
துரும்பாய், நித்தமலையாதருளி னிற்குநா ளெ
ந்நாளோ. (௧௦)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோட
ச, சுத்தபர போகத்தைத் துய்க்குநா ளெந்நா
ளோ. (௧௧)

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரை
ந்துவகைத், தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநா
ளெந்நாளோ. (௧௨)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ.

அடிகளடிக் கீழ்க்குடியா யாம்வாழா வண்ணங், குடிகெடுக்கும் பாழ்மடிமைக் கூற்றொழிவ தெந்நாளோ. (கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ.

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (கரு)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துதல்போய், நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டுகண்டுந்தேறுக் கலக்கமெல்லாந்திர்வண்ணம், பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ

குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம், வறுத்தவித்தாம் வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (உ0)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ.

தேகமுதனான்காத் திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. ()

சத்தமுதலாத்தனைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயையைத்தொடக்கறுவதெந்நாளோ. ()

எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாத
வெம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உச)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சயர்த்தறிவதெந்நாளோ

சன்னல்பின்னலான சகலமென்னுங்குப்பையிட்
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. ()

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்திரத்,
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்ப தெந்நா
ளோ. (க)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ()

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ.

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க, சிந்தைக் கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (ரு)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா, லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (சா)

காலையுயிரென்னுங் கலாதிகள்சொற்கேளாமற், சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (எ)

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாவென்
றூனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (க)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ()

ஆதியந்தங்காட்டா மலம்பரம்போலேநிறைந்த
தீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (ந)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மே லெங்கும் பெருகிவரும், வெட்டவெளிவிண்ணாற்றின் மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (ச)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. ()

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்
ணருளாய், வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெ
ந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோ
திப், பூரணநேயத்திற் பொருந்துநா ளெந்நா
ளோ. (௭)

என்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ

கட்டுநமன்செங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாகி
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
ஞாலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. ()

விண்ணவன்றானென்னும் விரிநிலாமண்டப
த்தில், தண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நா
ளோ. (௧௧)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. ()

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிம்மையிலே காணவெளி, ஞானமெனுமஞ்சனத்தை, நான் பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப், புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ.

சடத்துளுயிர் போலெமக்குத் தானுயிராய் ஞான, நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ. (கஎ)

எக்கணுமாந்துன்பவிருட் கடலைவிட்டருளாம் மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. ()

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க் காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசு பாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே, லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையைவகையாக் காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ.

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப் போக்குவரவற்றபொருளையைவதெந்நாளோ. ()

அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பா மாரமுதை யென்னகத்திற், கண்டுகொண்டுநின்று களிக்கு நாளெந்நாளோ. (ரு)

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்டுபர, வீட்டுன்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ.

ஏர்றனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந் தானுணவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. ()

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால், வந்தபொரு ளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நா ளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியா பகமா, யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெ ந்நாளோ. (கூ)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ.

ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி, பூரண மேவுந்தம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. ()

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. ()

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமி ன்றிநிற, தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந் நாளோ. (கரு)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ.

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. ()

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய், வந்த
பொருளைபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ()

ஏவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நா
ளோ. (கஎ)

பெண்ணுணலியெனவும் பேசாமலென்னறி
வின், கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநா
ளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி, தனைப்
புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. ()

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெரிவான
சுத்தசுகக்கடலூட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்ப முண்டே சிறுதுயவனாந் துங்கடல்
போன், முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்
நாளோ. (ங)

எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர்
தமக்குச், சொல்லறியா வூமர்கள்போற் சொல்
லுநாளெந்நாளோ. (௪)

அண்டரண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்
ளங், கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்
நாளோ. (௫)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுளையுநாளெந்நாளோ. ()

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனு
ம், பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நா
ளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. ()

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ் சீனியு
மாய், மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்
நாளோ. (௰)

மன்னுமுன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
இன்றாயிடமுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. ()

கானற்சலம்போன்றகட்டுறலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

தீங்கரும்பென் ருலினியா தின்ருலினிப்பனே போற், பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெ ந்நாளோ. (கங)

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய் யன்ப ரெல்லா, நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந் நாளோ. (கச)

அன்புநிலைமை.

சக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (க)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷி போலறிவில் வந்தபரஞ் சோதியையாம் வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ. (ங)

குத்திரமெய்ப் புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்ருட்டுஞ், சித்தனையென்கண்ணுற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ச)

அந்தரத்தேநின்ருடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ, வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

விண்ணுடர்காணுவிமலாபரஞ்சோதி
பண்ணுவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. ()

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய் பின்ப
ணியா, மாதேவாவென்று வருந்துநா ளெந்நா
ளோ. (அ)

பண்டுங்காணேனுன் பழம்பொருளே யின்று
முனைக், கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்ப
தெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்திரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ.

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்கா
ண, வலர்ந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நா
ளோ. (௧௨)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ ()

போற்றேனென்றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யு
ம்வேறுனைக்கிங், காற்றேனாற்றேனென் றரற்று
நாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்முடங்கும்பூமியில்போட்டலறப்புங்க
மலன், கைமுடங்கநான்சலனக் கட்டறுவதெந்
நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கை கோவாம, னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரி வதெந்நாளோ. (கசு)

துட்டனேமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே விட்டனேயோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ.

அன்பர்நெறி.

அந்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச் சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ ( )

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப் பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (உ)

கோட்டாலே யான குணமிறந்த நிர்க்குணத்தோர், தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. (ங)

கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் கேடிலா வானந்த, மடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வம் வைப்பதெந்நாளோ. (ச)

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற் பொய்ம்மாயச், சொற்கண்டா லோடுமன்பர் தோய்வறிவ தெந்நாளோ. (ரு)

மெய்ந்நகுலங் கல்விடனே வேடமெல்லா மோடவிட்ட, நித்தரொன்றாஞ் சேராச் செயலறிவ தெந்நாளோ. (சு)

நூற்சமயக் குறும்படர்ந்து தற்போத, மற்றவர்கட் குற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. (எ)

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம் விட்டு நிற்குமவர்கண்டவழி, நேர்பெறுவதெந்நாளோ.

விதியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை; யாருமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. (கூ)

கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து, கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நாளோ. (க0)

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம் பழுத்தோர், நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநாமெந்நாளோ. (கக)

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்கள், செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. (கஉ)

அறிஞருரை.

இருவினையுந் தீயாகி யென்றதிருப் பாட்டின், பொருநிலையைக் கண்டுணர்ந்து பேச்சறுவ தெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட் கற்றசிவ ஞமென்ற வத்துவித, முற்றுமொழி கண்டருளின் மூழ்குநா ளெந்நாளோ. (உ)

தானென்னை முன்படைத்தா னென்றதகவுரையை, நானென்று முண்மைபெற்று நாமுன்னார்வ தெந்நாளோ. (ங)

என்னுடைய தோழனுமா யென்ற திருப்பாட்டி, னன்னெறியைக் கண்டுரிமை நாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (ச)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. ( )

உன்னிலுன்னு மென்றவுறு மொழியாலென்னிதயந், தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (கா)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ.

சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாகி, நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ. (அ)

அறியங்கமில்லாவரியபரஞ்சோதி
த்திமொழிகண்டறிவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ.

பற்றொன்றி லாசையின்றிப் பெற்றிருப்பே
யெய்த, நெறியுடையான்சொல்வெளியிலே நிற்கு
நாளெந்நாளோ. (௧0)

இவ்வியற்கைநீர்போற்பொறியெல்லாந் தேர்ந்து
வையபற்றியுற்றங்கொடுங்கு நாளெந்நாளோ. ([illegible])

அறியாவழி விலகிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியா முறையுணர்ந்து நிற்கு நாளெந்நாளோ. ([illegible])

எனக்குநீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. ([illegible])

அறிவையறிவதுவே யாகும் பொருளென
அறிதிசொன்னவுண்மையினை யோருநா ளெந்
நாளோ. (௧௪)

நிர்த்தநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிட
வெண்ணியருளாகியிருக்கு நாளெந்நாளோ. ([illegible])

ஆடுவோட்டியாமையற்றறிவிறாடே
குழிபிறழ்வுவந்துகூடு நாளெந்நாளோ. (௨)

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (௩)

செய்ந்நன்றின் முன்மதியந் தேசடங்கி நின்றி
டல்லிபோ, லங்கனைநீ நானி லடங்கு நாளெந்நா
ளோ. (௪)

காணாடடங்கும்வெளிபோலவின்புருவாங்
கோணாட்டடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (௬)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

நீர்த்திரையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநான்கண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. ( )

ஆராருங்காணாதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீராநிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (௯)

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சந்நிதியில், பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெந் நாளோ. (௧௦)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டாரைப் போல, விருப்புவிட்டாவின்புருவை மேவுநா ளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றன்னருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்பாதமொன்றுநாளெந்நாளோ. ( )

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
அம்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமொவ ண்டமென்று, ஞானமதயானை நடத்துநாளெந் நாளோ. (௧௪)

ஒன்றிரண்டுமில்லாதுவா யொன்றிரண்டுமான துவாய், நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந் நாளோ. (கரு)

பாசமகலாமற்பதியிற் கலவாமன் மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ ( )

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைத்தெம்மான்பேரறிவை யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறி வென், றெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநா ளெந்நாளோ. (கஅ)

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதத் திலே, நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ ( )

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின் றவந்த, வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெ ந்நாளோ. (உ0)

பாடாதேநாவாய்மாயாதேயெங்கோனை நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (உக)

ஆடலைப்போகாட்டியெம தாடலொழித்தானை யாண்டபோற், றடலையேற்றூடித் தழைக்குநா ளெந்நாளோ. (உஉ)

பேசொணாதெழில்லாத வீத்தகனுந் தம்முட னே, யாவினையுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெ ந்நாளோ. (உங)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. ( )

ஓராய்ந்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ (௨௫)

ஊன்பற்றுமென்னோ டுறவுபற்றும்பூரணன்பால், வான்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தாண்டாமற்றாண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ.

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத், தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுந்துபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ ( )

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமப்பாற்கு
ஞானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ.

பன்மார்க்கமானபலவுமடிபட்டோடவொரு
சன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ.

அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கணினைந்து, சுத்தநிலைத்தொடருநாளெந்நாளோ.

கேட்டன்முதனுங்கா மேலகேடிலாநாற்பதமும்
...மறுவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. ()

ஏன்னதியாமெனன்பதற வெவ்விடமுமென்ன
ான், சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெ
ந்நாளோ. (சா)

சாம்பிராமமென்று னடுவேவெயுான் றுண்டா
ா, தேம்பியெல்லாமொன்றாய்த் திகழுநாளெ
ந்நாளோ. (எ)

பூச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (அ)

எவ்வடிவும்பூரணமா மெங்கையுரு வென்றி
சைந்த, வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நா
ளோ. (கூ)

சிந்திக்குமெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. ()

தாங்கியபார்விண்ணுதிதானேஞானுக்கினியா
போங்குபியோகவுணர் வுற்றிடுநாளெந்நாளோ.

ஆசனபூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. ()

அந்தமுழுத்தியுண்மையதுவானவப்பொருளோ
டெந்தமுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ.

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை, யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (கச)

தேசிகர்கோனைதிறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (கரு)

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி, யருண்மயமென்றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (கசு)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ

கேவலத்திலுள்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட், காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற, பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங் காண்பேனோ. (ங)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறுதபட்டகமாக்
கேசற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ.

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயநுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (ரு)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே, மெய்யறிவை மெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பேனோ. (எ)

வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்பட்டமுங், கா லற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ.

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றுசுகங், கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்பே னோ. (அ)

காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பே கனியேயென் னாட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங் காண்பே னோ. (௯)

ஏங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவி னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. ( )

வாதனையாளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும் போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ

சாட்டையிலாப் பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசா லம், ஓட்டறவெனக்குச்சுத்தஞானவெளி காண் பேனோ. (கஉ)

மன்றுநிட்பமாய்ப்பே ரகத்தேசேர்பாணிக்குக், முன்னேநின் றூட்டுஞ் சுடிபெறவுங் காண்பே னோ. (கங)

உஅஉ, காண்பேனோவென்கண்ணி.

பொய்யென் றறிந்துமெமைப் போகவொட்
டாதையவிந்த, வையங் கனமயக்க மாற்றிடவு
ங் காண்பேனோ (கச)

தாயினுநல்ல தயாளுவே நின்னையுன்னித்,
தீயின்மெழு கொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக் காண்
பேனோ. (கரு)

என்செயினு மென்பெறினு மென்னிறைவா,
வேழையன்யா, னின்செயலென் றுன்னு நினை
வுவரக் காண்பேனோ. (கசு)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ.

வஞ்சகத்துக் காலயமாம் வல்வினையே னுமெக்
கேவே, னெஞ்சகத்தி லையாநீ நேர்பெறவுங் கா
ண்பேனோ. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர் கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. ()

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சந்
தூளாகமெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ ()

பஞ்சாய்ப் பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீ கூவி
யையா, வஞ்சாதே யென்றினி னருள்செயவுங்
காண்பேனோ. (உக)

ஆங்காரங்காமமலமந்துயரன் றுமனம்
[illegible] வாழவுங்காண்பேனோ.

...டார்க்கெளிய சிவமெனவோதி வினைபெயர்
...ற்றவாசையறக் கறவுங்காண்பேனோ. ( )

உண்ணின்றுணர்ந்து முலப்பிலா வொன்றேநின், றன்மையொன்ற சாந்தவருள் சார்ந்திடவுங் காண்பேனோ. (௨௪)

ஓடுங் கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வு தோன்றநின்னைக், கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்பேனோ. (௨௫)

யாக்கை மனத்தான் மதிப்பரியாய் நின்னருளை, நோக்காமனோக்கிநிற்கு நுண்ணறிவு காண்பேனோ. (௨௬)

இவ்வுடம்பு நீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா, லவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக் காண்பேனோ. (௨௭)

நித்தமாயொன்றாய் நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குணமாய்ச், சுத்தவெளி நீ வெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்பேனோ. (௨௮)

கண்ணிறைந்த மோனக் கருத்தேயென் கண்ணொளியே, யுண்ணிறைந்த மாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ. (௨௯)

அத்தாவிமலா வருளாளா வானந்தா, சித்தா வெனக்குனருள் செய்திடவுங் காண்பேனோ. ( )

௨௮௪. காண்பேனோ கண்ணி.

விணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனைச்சயறக்
காணேனிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனோ.

சட்டை யொத்த விவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னே நான்சுகச, நிட்டையைப் பெற்றையா நிருவிகற்பங் காண்பேனோ. (௧௨)

எல்லாந் தெரியு மிறைவாவென் னல்லலெல்லாந், சொல்லாமு னீதான் றெருந்திடக் காண்பேனோ. (௧௩)

அண்டபகிரண்ட படைத்தருளொரு படிக்கா க், கண்டவர்கள் கண்டதிருக் காட்சியையுங் காண்பேனோ. (௧௪)

ஊனிருந்தகாய முடனிருப்ப வெந்தைநேய பால், வானிருந்த தென்னையுநான் வந்திருக்கக் காண்பேனோ. (௧௫)

தினையத் தனையுந் தெளிவறியாப் பாவியேன், வினைவிற் பாற்பொருணீ சேர்பெறவுங் காண்பேனோ. (௧௬)

அன்பெனுங் கிட்டினைக்கொண்டு தகைவிட வையபோவ, பின்பவென்னம் வந்தெதிர்ப் படவுங் காண்பேனோ. (௧௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

எல்லாநெஞ்சங் கனாந்துருக வெத்தொழு
திரும், வல்லாய்நின் னின்பம் வழங்கிற லாகா
தோ. (க)

என்னையறிய வெனக்கறிவாய் நின்றநின்னை,
யென்னையுமின் னின்பகலஞ் சாரவைத்தா லாகா
தோ. (உ)

பொய்ம்மையே யானபுரை நீசவெத்தை யின்
பு, மெய்ம்மையாம் வந்தென்னை விழுங்க வைத்தா
லாகாதோ. (௩)

மட்டுலாச் சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின் னின்ப
மயம், சிட்டர்போல் யானருந்தித் தேக்கவைத்
தா லாகாதோ. (௪)

சுந்தரநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
சிந்தாக்கிலின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. ()

செல்வியலாமோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
சொல்லியலாமந்தகலமிச்சித்தாலாகாதோ. ()

சட்டநா வென்றுமனஞ் சூறையிட்டானை
செய்வக், கட்டுறநாநின்னைக் கலக்கவைத்தாலா
காதோ. (எ)

சோதிபெருந்தாக்சுகவடிவேநாவெளியே
ஆதிபெய்யின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

கொற்றத்திறுமிலேவனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கொவென்றாலாகாதோ. (௯)

என்னறிவுக்குள்ளே யிருக்குஞ் சோதியையே, யென்னறிவா லின்றுடன்பா னிற்கவுந்தா லாகாதோ. (௧௦)

ஆதிப்பிரானையென்னல்லலிருளகல
சோதிப்பிரகாசமாய்த் தோன்றவிக்காலமாகாதோ.

ஆசைக்கடலிலாழாமலேயாதின்
நேசப்பதைக் காணவிக்கிறதுவாகாதோ. (௧௧)

பாசவிகளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச் செந்தேயெ, மிசவெளிவாவென் பிரசங்கிருலாகாதோ. (௧௨)

ஓயாதுள்ளன்பா யுருகியாய் விட்டாற்றி, சேயாகி யென்றுநின்னைச் சேரவைக்கலாகாதோ. (௧௩)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டகமாய் நின்றபரஞ், சோதிநீ யென்னைத் தொழும்பனென்றலாகாதோ. (௧௫)

நின்றாக்கண்ட விழிபோற் பரஞ்சோதி, கன்றா நின்னிறைவைக் காணவைத்தலாகாதோ, (௧௬)

சேரமுஞ் சேர்ந்துநின்று நின்மாயமேல் விட்டு பக்கைப், பராபரம் பாரொளி பழம்வைத்தலாகாதோ. (௧௭)

என்றுநடிப்பாலிவைவலங்காட்டுகிறிருவருடனே
சன்னறுநடியையுமறுக்கவைத்தானைகாயீர்கா. ( )

நாலிருளைகாவலங்க முதலிவுதோன்றுவரு
ட, கோலங்கொளியாகவெங்குந் உடுயேந்தைவை
ஜாதோ. (௧௯)

சாத்திரியவின்பவெள்ளந் தாக்குபதினிருடனே
ச்சி, ஓர்ந்துருறுமென்னைவந்தாண்டமபொருளு
லாகாதோ. (௨௦)

வைராக்கியத்திரளவி ஞானருவி பெய்து
வரு, மெய்யின்ருட்டுமே யடிமைக்கருளலாகா
தோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

எனக்கெரியாதென்னைமறைத்தவல்லிருடனே
மனத்தீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)

பணியற்றின்று பனைப்பறவென் கண்ணுறு
ன், மணிவியாத்தசோதியின்ப வாரிபெருக்கி
லையோ. (௨)

எம்மாவுவிளைகறவைப்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசுத்தோத்தானில்லையோ ( )

காய்களுங்கைடயானை நூதாகின்றனியாயை
ம், வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லை
யோ. (௪)

மறைந்திருந்துமுணர்வாயமைந்தையோ நீ
சாறுதித்திக்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௩)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான், புல்
லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ.

வேண்டாவோ வென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேகை
குவித்தும், பண்டுநின்றுநின்றவென்னைப் பார்
த்திரங்கவேண்டாவோ. (௧)

வாதனைபோடாமனைப்பாம்புமாயவொரு
பேதகனைதந்தையா புலப்படுக்கவேண்டாவோ

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு, நின்
னையறிந்தென்னறிவைக்கிறிக்கவேண்டாவோ

உள்ளக்குறையா வகண்டாகாரத்திறமும்,
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டா
வோ. (௩)

அண்டமெண்டாருமேதமென்றுருயிரே,
கொண்டவென்னின்பந் தொகுத்திரங்க வேண்
டாவோ. (௫)

பாசத்தின்றுபசுவையோதேசம்மாதான்
வாசாவெயனுன்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

என்னிமறைக்குமேக்கைபடைத் தெய்வத்தி ருமறைப்பிராமம், கன்னிமறைத்தோதிமைய ன் காணவோர்நல்லறிவே. (௧)

தெத்தானீகாவொன்சடைக்குக்காமெயன்னமெய்த்து, [illegible] அன்மைகளை [illegible] நல்லறிவே.

ஆங்குறிபிக்கு மெய்குருவை மற்புகழுர்பொருள் புரிந்து, பக்கபந்துக்கண்டாய்ப் பயன்பெறு வாநல்லறிவே. (௩)

[illegible] தோன்றவருள்மெய்ம் தேறுன்றவா நல்லறிவே. (௪)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னாரேகேட்டிலையோ மெய்ச்செபமோ வேதாமிலே, [illegible] பமே. (௧)

பன்பொருளா மின்பமாம் பரக்கருணை [illegible] பொருளை [illegible] யே. (௨)

வேறு.

[illegible] (௧)

நல்லவழியிலவர் கற்பகமே மெய்மை யுமா, பொல்லாவினைக்குப் பொருந்துமதோ சொல்லாயே. (௪)

தப்பிதமொன் றின்றியது தானுமிந்தவுண்மை யை, செப்பியருமல்லாலென் செய்வியருந் டென்னேயே. (௫)

வேறு.

மாசானமெஞ் ஞானியவன் வஞ்சமென்றோவா நிறைந்து, பேசாமௌனம் பெருமான்பணித் ததுவே. (௬)

கற்பமெல்லாங் கடந்தேறுஞ் சன்றுடையாய் நின்பணியாய், நிற்பதுகற்றன்றே நிருவிகற்ப மாவதுவே. (௭)

முன்னளவில்கன்மமயன்றுணிவனென்றே வெள்ளைவிலெங்குமாயிரங்காதிருக்கதுவே. ( )

நெஞ்சகம்வேருகி நினைக்குடவென்றுனின் ம, வஞ்சகமும் இன்பமெங்காய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே. (௯)

வேறு.

பண்ணக்கபோதத்திற் பரந்தபுனைபோறுமலி நுள்ளம்பரந்தானுடையாயென் செய்வேனே ( )

முன்னினைக்கப் பின்மறக்கு மூடமிருளா லெடுமே, யென்னினைக்க வென்மறக்க வெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளா மோனருளின் வான்கருணை யென்னி
டத்தே, யில்லாதே பொருளு னெவ்வண்ண
முய்வேனே. (௧௨)

வேறு.

தாக்குமனை மக்களென்று மெங்கைதில்லை
யோர்கருத்தையுள மிக்கதா லறிவுறுண்டாமோ. ( )

ஒன்றும்பலவா யுலகமெங்குந் தானேயாய்
நின்றவையா வெனினுங்கற் கெளிதாமோ. ( )

ஆவித்துணையே யெமருமருந்தே யென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற் குறைவாமோ

எத்தனைபோ நின்விளையாட் டெத்தாய்கேளி
ல்லாவென், றத்தனையுமென்று லறியத் தகாய
மோ. (௧௬)

தேடுவார் தேடுஞ்சிவனே போனின்றிருக்கான்
கூடினான் பட்டதுயர் கூறத்தெளிதாமோ. (௧௭)

வேறு.

பற்றுளதைப் பற்றுமென்றாய் பற்றுவிட்டாற்
றவற்றி, லுய்யவிடு மெற்றுமுன்னை யொன்றி
ருப்ப தெப்படியோ. (௧௮)

ஒப்பிலா வொன்றேநின் றன்மையொன்றுங்
காட்டாமற், பொய்ப்புவியை மெய்போற் புது
க்கிவைத்த தென்னேயோ. (௧௯)

காலால் வழிநடவுங் காலத்தே கன்முளைத் தாற், போலே யெனதறிவிற் போந்ததுவு நில்லாதோ. (உ௦)

தன்னரசு நாடாஞ் சடசால பூமியிலை, யெ ன்னரசே யென்னை யிறையாக நாட்டினையோ. ()

வேறு.

திங்களமுதா நின் றிருவாக்கை விட்டாசே, பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல் புலம்புவனோ.

உன்னவுன்னவென்னையெடுத் துள்ளிழுங்கு நின்னிறைவை, யின்னமின்னங் காணமலெந் தாய் சுழல்வேனோ. (உக)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற் றூராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னே. (உஉ)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையானைத்தாண்டு
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்
குமந்தோ
இருங்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிகபரமுங்கைகாட்டிடவேவாயுஞ்ஞானே
பொருட்டாலேபுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும் (உ)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மா
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு [ன்
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ.()

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றநின்னையே
பத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்தநின்னவாரமே. (உ)

சிந்தையன்புசேரவே
நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதாறுவே. (ங)

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்
கண்டிரங்குகையுமே. (ச)

அன்னைபோலவருண்மிகுந்து
மன்னுஞானவரதனே

என்னையேயெனக்களித்த
நின்னையானுநினைவனோ. (ரு)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி - எனக் கானந்தமாயறிவாய் நின்றிலங்குஞ், சோதி மௌனியாய்த்தோன்றி - அவன் சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (க)

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன் - என்னைச் சூதாய்த்தனிக்கவே சும்மாவிருத்தி, முன்னிலை யேதுமில்லாதே - சுக முற்றச்செய்தேயெனைப் பற்றிக் கொண்டாண்டி — சங்கர சங்கர சம்பு. (உ)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப் பற்றச்சொன்னான் பற்றிப்பார்த்த விடத்தே, பெற்றதையேதென்று சொல்வேன் - சற்றும் பேசாதகாரியம் பேசினான்றோழி—சங்கர சங்கர சமபு.()

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுத்தப் பேயங்கமாகிப் பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசா பிசாசைத் துரத்தி - ஐய னடியிணைக்கிழே யடக்கிக் கொண்டாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (ச)

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே - அவ னாகியமே னியிலன்னைவளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண்ட என்னைத்தன்னுட் - சற்றும் வாய்பேசா வண் ணமாயுஞ் செய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு.

மாயைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இ த் வாய்விட்டுச்சொல்லிடின் வாழ்வெனக்கில் லை, காயபுருஷனுமல்லன் - என்னைக் காக்குந் தலைமைக்கடவுள் காண்மின்னே — சங்கர சங் கர சம்பு. (௬)

கடலின்மடை விண்டதென்ன - இரு கண் களுமானந்தக் கண்ணீர்சொரிய, உடலும் புள கிதமாக - என துள்ளமுருக வுபாயஞ்செய்தா ண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (எ)

உள்ளது மில்லதுமாய்முன் - னுணர்வதுவா முன்னுளங் கண்டதெல்லாம், தள்ளெனச் சொ ல்லி யென்னையன் - என்னைத் தாளுக்கிக்கொ ண்ட சமர்த்தைப்பார்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. (அ)

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப் பாரிந்திரியங் கரணநீயல்லை, யாரா யுணர்வுநீயென்றான்-ஐய னன்பாயுரைத்தசொல் லானந்தந்தோழி — சங் கர சங்கர சம்பு. (௯)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய னானந் தோான னருட்குருநாதன், தன்பாதஞ் சென்னி

யில் வைத்தான் - என்னைத் தானறிந்தேன் மன
ந்தானிறந்தேனே — சங்கர சங்கர சம்பு. (க0)

இறப்பும் பிறப்பும்பொருந்த - எனக் கெவ்
வணம்வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கில், மற
ப்புநினைப்புமாய் நின்ற - வஞ்ச மாயாமனத்தா
ல் வளர்ந்ததுதோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. ( )

மனதே கல்லாலெனக்கன்றோ-தெய்வ மௌன
னகுருவாகிவந்துகைகாட்டி, என தாம்பணியற
மாற்றி-அவ னின்னருள்வெள்ளத் திருத்திவை
த்தாண்டி — சங்கர சங்கர சம்பு. (கஉ)

அருளா லெவையும்பா ரென்றான் - அத்தை
யறியாதேசுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன்,
இருளான பொருள் கண்டதல்லால் - கண்ட
வென்னையுங் கண்டில னென்னேடி தோழி —
சங்கர சங்கர சம்பு. (கங)

என்னையுந் தன்னையும் வேறா - உள்ளத் தெ
ண்ணாதவண்ண மிரண்டறநிற்கச், சொன்னது
போலொரு சொல்லே - அந்தச் சொல்லால்
விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன் — சங்கர
சங்கர சம்பு. (கச)

விளையுஞ் சிவானந்தபூமி - அந்த வெட்டவெ
ளிநண்ணித் தட்டியிருளாம், களையைக் களைந்
துபின் பார்த்தேன் - ஐயன் களையன்றி வேறொ
ன்றுங் கண்டிலன்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு.

கண்டார் நகைப்புயிர் வாழ்க்கை - இரு கண்ணாரக்கண்டுங் கண்டோந்துயிலுற்றேன், கொண்டாட்டம் போம் போனாலும் போகும் - இதிற் குணமே நலமேது கூறாய்த்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. (ககா)

சலமேது மறியாத வென்னைச் - சுத்த நாதாந்தமோனமா நாட்டந்தந்தே சஞ், சலமேது மில்லாம லெல்லாம்-வல்லான் றனாலென்றலைமீது தாக்கினான்றோழி — சங்கர சங்கர சம்பு.

தாக்குநல் லானந்தசோதி - அணு தன்னிற் சிறியவென்னைத் தன்னருளாற், போக்குவர வற்றிருக்கும் - சுத்த பூரணமாக்கினான் புதுமை காண் மின்னோ — சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆக்கியளிக்குந் துடைக்கும் - தொழி லத்தனை வைத்து மென்னத் தனைப்பேறவாங், தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன் - உள்ள சாக்ஷியைச் சிக்கெனத் தக்கதுதோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. (ககூ)

சிந்தைதெளிந்தது மாங்கே - அந்தச் சிந்தை யிறந்து தெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலையாறு மாங்கே - பண்டை யான்றனி ரண்டறம் நிருந்ததுமாங்கே — சங்கர சங்கர சம்பு. (உ0)

ஆங்கென்று மிங்கென்று முண்டோ - சச்சிதானந்தசோதி யகண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறை

தது கண்டாற் - பின்ன ரொன்றென் றிரண்டெ
ன் றுரைத்திடலாமோ — சங்கர சங்கர சம்பு. ()

என்றுமழியு மிக்காயம் - இந்தை யேதுக்கு
மெய்யென் றிருந்திருலகீர், ஒன்றுமறியாத நீ
ரோ - யமனோலைவந்தாற்சொல்ல வுத்தரமுண்
டோ — சங்கர சங்கர சம்பு. (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல மூறித்த
தும்பு முடலைமெய்யென்று, கொண்டோமிழை
ப்பதிங்கையோ - அருட் கோலத்தை மெய்யெ
ன்று கொள்ள வேண்டாவோ — சங்கர சங்கர
சம்பு. (உங)

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் - அந்த வில்
லங்கத்தாலே விளையுஞ்சனனம், ஆண்டாருரை
த்தபடியே - சற்று மசையாதிருந்துகொள்ளடி
வாகிநெஞ்சே — சங்கர சங்கர சம்பு. (உச)

அறிவாரு மில்லையோவையோ - என்னை யா
ரொன்றறியாத வங்கதேசத்தில், வழிதேக காமத்
திவிற் சிக்கி - உள்ள வான்பொருட்டோக்கவோ
வங்கேதனுன்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு (உரு)

வந்தவாரவைமறந்து - மிக்க மாதர்பொன்பூமி
மயக்கத்திலாழும், இந்தமயக்கையறுக்க - என
க்கென்றுமெய்ஞ்ஞான வெழிவான்கொடுத்
தான் — சங்கர சங்கர சம்பு. (உசு)

வாராருக்கன்னியர்மோகம் - பட வாதைக்
கொல்லவர்க்குமெய்யென்றே, வேளானவனு
ம்மாய்விட்டான் - என்னின் மிக்கோர் துமக்கை
விடியலின்றே தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. ( )

விரிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாம் - சுத்த வெயி
ல்மஞ்சென்னவேவேதாகமங்கள், மதிக்குப
க்ஷமதியார் - அவர் மார்க்கத்துன்மார்க்கஞ்சன்
மார்க்கமோமாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு. ( )

துன்மார்க்கமார்மயக்கம் - மனத்துயர்க்குப்
பற்றுதுசொன்னேன்சனகன், தன்மார்க்கநீதிதி
ட்டாந்தம்-அவன் ஞானந்தமான சதானந்தனன்
றோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (உகூ)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக்
கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றாற்
றெரியுமெனவே-மறை நீதிபெம்மாதிநிகழ்த்தி
னுந்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர
சங்கர சங்கர சம்பு. (௩0)

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறக்கருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
இன்றவொன்றேநின்மலவாழ்வே
நன்றுப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே

ஆதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றுறாதோங்கும்
அனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
அணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கண்முதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவேதுன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேதேகநானென
அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கூட்டிக்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனையேனும்வன்னெறிப்
அமைபாக்காதலிற்சமயகோடி
அறம்பொருளாதிதிறம்படநிலையிற்
குருவாயனைத்தினுமருவாய்போலனைவருந்
தத்தநிலையேயுறத்திருவடிகொள
வாதகர்க்குப்போதநூல்களும்

நிறைவிற்காட்டியேயுறைவின்றியடங்க
அன்னக்குன்றதனையென்றுமாகின்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டடிமையாளெனா
ஏசற்றிருக்கமாசற்றஞான
வெறுங்காட்டினை ஞானமிலேந்து
நிலையுங்காட்டுநனின்னருட்கடலே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற மாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையோயான் றென விளம்ப விமலம தாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று மறிவினர் காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய், (௫)

அனலென் றிடவெரிந்து புகைதமன் றிடுவதன்
புனலென் றிடவமிழ்ந்து மடியிலதாகித் [து
உருவும் பொருந்துமார்ந்து சலனம் படுவதன்று
மருக்கொண் டழிதகன்றெனு மியக்கிலதாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழிற்கொடு லாவும்
ஆருநிலையாதபாதமே, (௬)

இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க ஒருமுதலாகும்.
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங்களில் விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே, (௯௫)

என்றென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் றிரளினின்
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயமதாக [று
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசெந் தனைபிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ, (௯௬)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநிலை யாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுன்றி
வசனந் திரமுமின்றி அவரிக ழுறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொ
பகரும் படிதுணிந்து குழலுமு [illegible] [ல்
மாலைவகைபலகுடையுடனே, (௯௭)

பதுமந் தனைநிகைந்த முலையென் [illegible]
வரிவன் டெனவுழன்று தவிநிலை [illegible]

நெடுநீலங் கொடிசிலம்பு புனைதல் வடகண்முழுக்
குழிநன்றெனமகிழ்ந்துச்செவிகொளக்கரி [கும்
மசமற்று சகிக்கவியந்த மனமுறுந் திடமுமுற்று
பயமின்றி நிடவிறைஞ்சி வரிசையி னூடு
காலின்பிசைமுடிசூடிடமயலாய், (ஐந)

சுத்தனுந் தெருளுறும்வந்து கதியென்பதைமறந்து
மதனன் சலிந்திபொங்க விரணமுதான
அளிபுண் டனைவனைந்து விரல்கொண்டுறவினைக்
கரந்து சுகபதிகொன்று பரவச மாகி [து
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந்தினமும்விஞ்
சுவனுகும் பிறைகுறைந்த படியதி சோர [சி
வானமெனபேணிதிரையாய், (ஐரு)

மயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து எிருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி
மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலைஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
எ நதுன்னைபழிகாரமனமே. (ச)

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய
மாணாக்கராகிய
அருளையரென்பவர்
மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியா வொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்க் கடகடித்துற்
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுறுங் கருத்துங் கதிரொளி போல
நண்ணிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் படைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்தமனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென்
சிந்தையுட் புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
மின்னொளி ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளை கொண்டென்னைக் குறையிலா நிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குங்
காட்டா வின்பங் காட்டிய கதிநிலை
வாக்கான் மனக்கான் மதிக்கிடமிலா
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாகியபதியா யகண்டமாயகண்ட
சோதியாய் விரிந்துலங்கிய தோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்படிந்தவென்ஞானத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளுப்பொள்ளாத்
கட்டுக்கடங்காச்சோதியுடையார்
பட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடஞ்செய்யும்
வாதனுஞ்சொற்றைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதலுர்மெய்கர்ப்பூரவிளக்குச்
சுடரையகன்றடத்தூவெளியெல்லாந்
திரளவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழ்ப்பளாச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
பெழிநருபட்டனத்திறைவனையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவனுறி
சாக்தழுவிதன்னருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பாவியமாட்சி
விரவுபலத்றவேகாண்டக்காட்சி
யாட்சிபொலிருக்குமவிலக்தனக்கும்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தவிழுத
லானுமபென்னுமலிபுமல்வாதகேதார
தாரையாய்நின்றதைக்காக்கனிக்கட
சென்றவிமன்னவனபுமெய்ப்படியப்படி
புள்ளுங்குதம்புழலாவியபொருள்பொரு
ளனவிலாமதக்கொதாமைவரவர்பொருளென
வுனநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணிதி

துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரச
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவதிதய
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்புபாகமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்ட
யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசி
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி [ன்
யென்னுளத்திருக்குமேகநாயக
னாதிமுடியில்லாவருட்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமேகமாயிருந்து
மிருநிலையென்றாயினுமொன்றென்றே
னருளனைத்தொன்றேயருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன்

உற்றசத்திரண்டு தன்மையுந்தாமென
பொருக்கொருச்சதசத்துணக்கெனவுரைத்தோ
ருண்மையருள்விடனைக்கு ஞானத்தென்னைக்
கரணகுணங்கொண்மையாற்காணவேயுரைத்தோர்
றெசன்மமுள்ளனவுந்தீராதிழுக்கும்
கன்மம்விடாமெனக்காட்டியவள்ளா
ருளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
யளவிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
ரில்லறத்திருந்தும்பயமடக்கிய
வல்லவன்றுறவினமகாயோகியென்றோன்
றுறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
றுமவளைகயறியானந்ஞானியென்றோ
னிறைவாமனத்தானிறக்கவுமைத்திப்
பிறைவாவாரந்தரும்பேரறிவாள
ரத்தனைகருவாலவைத்தையுமியக்குஞ்
சத்தமாமாயையின்றேற்றமென்றுரைத்தோ
ரிருண்மலமகலவினைசந்ததிலமுந்தும்
பொருளருட்டி போதைப் பொற்பெனப்புகன் [றோர்
விருவினையுமுதல்வினம்பியபடியே
பாலமறுஇயென்றதிஞருக்குறைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குலவயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெருமினென்றியம்பியதாரதி
கருமபூர்த்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்
குரினைபாயனாமோர்நெவகைப்பயன்
றன்றுயிர்போலத்தாணியின்மருவிய

களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோ
நான்பெற்றும்பெறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
பஞ்சலென்றுணுமறிஞர்சிகாமணி
சிவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்
யாவினையெதன்றுவிதைநலினெம்பெருமான்
ஆவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்செலும்
பொருணமெல்லதுபொருளெனபதியான்
பூதமுதலாய்ப்பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையைந்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பஞ்சபாபந்தொலைப்பாரேயிருந்து
கடந்திடப்புரியுந்நெறியிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடுபுண்ணியன்
னதுநாலெனவோர்ந்திடுமைவர்
பதினெட்டுக்குநன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவார்நேர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னோ

சித்தனொருதுவாத்தவாயிசைக்கெரளி
வறிக்கியஞ்ஞானக்கவேவென்றே
மௌசயோகத்துறத்துபமொல்லாமெய்யுறு
இராஜயோகத்திறையிராஜயோகந்தான்
பொருளைமெதெளிவுபுவிமாசார
மறுவிலாவண்ணமைவாசியந்தை
தன்னைப்பார்த்துநயங்கெயர்த்தி
யென்னென்கலைபயிலிலையிலாக்கல்வி
வல்லவிராக்கம்பிலேசத்திய
மில்லையென்றுமெலவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்றுணைநொல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
காமெலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தே
னலடிமேவுபாநினையடுத்தே
சிலைமைத்துஞானந்தெளிந்தனனென்னவுந்
சித்தமெனனிறுடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
முலனேரின்முனைத்தமெனனிதன்
பாலன்பானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து
இடமுறமுறப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கன்னடமுதெலுங்கடசெனசமெல்லாக்
தன்மயமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
நித்தியமுத்தியுந்தித்தருள்கொழிக்கு
நித்தியதிரச்சனதிராவப்பநிறைவைப்

பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைந்தெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிற்து
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சேர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போலவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணெடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாநிலையென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினி
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேருத்துத் [ம்
திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகாதகளினமியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்றுறவொளிர்வுற
விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற

பெருந்தன்மையெல்லாமிசைந்தவனருள்
பெற்றனசிவகதிதேர்ந்தவருரைப்பப்
பாத்திரமடைப்பரிவுடனுடைச்
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவேயவனுயிர்க்காக
தொல்லையிலன்பனிவனெனவிளங்கி
வினைவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானநான்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கிற்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
அருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவசிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்யவர்ஞானம் விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியவர்க்குறித்துரைத்தருளியண்ணல்
சிதம்பரச்சேர்மைதிறமாயுரைத்திற
பரம்பரமெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலியக்கியந்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னற்செயமுகத்தன்சேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சமுத்திபிருந்தபாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்தவன்

குருவருளாலே கூடுவதல்லாற்
றிருவருளுறுதெனத் தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோதா
னைந்துமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத்தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னாதசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதர்
மனாதவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்
கல்லானைகன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ [தோன்
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றோ
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றோ
னெவ்வணமெவரவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்கண்டவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பறித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாறியாவின்பமெய்த
மொருசொல்லுணர்த்தவுங்குருபுகர
னத்துவமார்க்கமாமையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகன்மாருதியெதிர்ந்தவாறறைமையில்
வருமுனைவாளன்மருளிலாமனத்த

மேன்னியவென்னைமேல் லாக்கித்தனை
நன்கருள்செய்தவன்றுபமானவ [மூர்
மெஞ்ஞமொழிபகர்க்கவுதவியாலவன்று
விருப்புறும்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவமே.

முற்றிற்று.

இக்கொச்சகம் ஓர் பழையபிரதியில் வண்ணத்தின்
இடை இடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

சத்தவெளிவெளிதன்னைவெறுக்கியருடந்தநிலை
பெற்றவனாமென்பேனெவன்றோவிரண்டுமொன்றினையும்
சித்தியென்றேகாட்டிக்கில்லாமலில்லெனவே
தத்துவத்தோடொத்துவிதர்க்கருள்தாயுமானவனே. (௧)

சித்தமதன்றேனைமினிக்கவுடல்வெறுத்தி
கைதப்பொருளென்னதல்லவென்றேனதுவல்லைமையும்
செய்தவன்றல்லாமல்தன்றேயுட்டிருந்த
தாயுமானவனே. (௨)

புத்தமொழிபோற்பறிக்குகளுப்பட்டேற்றேன்
மெய்ஞ்ஞானவியாய்ச்சிற்றருளிநிறைமேபோல்
சித்தமறைநெறிகள்ப்பற்றுவிக்கோர்மெய்கண்ட
சத்தரனைத்தானத்தசுத்தாயுமானவனே. (௩)

பின்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாதபேரிருளின்;
உன்னைத்தான்கண்ணிலர்போலொன்றுஙித்தானுமன்ற,
என்னைத்தானிவ்வணமென்றென்னையறியாவேளையென்
றே, தன்னைத்தான்றந்தாண்டான் றனித்தாயுமானவ
னே. (௪)

இடக்குப்பையாடரவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைவீத்தேயுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே
விடக்குட்டைக்கோலால்விளங்கியபொய்மெய்யெனவா
சடக்குட்டையென்றுதவிர்த்தான்றாயுமானவனே. (௫)

பகட்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானீங்காப்பரப்பானதிவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றாயுமானவனே. ( )

கஞ்சனரிகாணுதகாரணமேயன்பருக்காய்ப்
பஞ்சவன்முன்சேரடிமேலெழுந்தபரம்
மஞ்சுலவுஞ்சோலைபயின்மாமறைசைவந்தோங்கித்
தஞ்சமென்றுக்கந்தலைவாடாயுமானவனே. (௭)

மனைக்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிசர்ப்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெக்கொன்றாய்வேறுக்கியொன்றுமற
த்தினைக்கவிதானவின்பிரட்டையிதென்றேயுமாத்தான்
றனக்குவமையில்லாவெனக்குமருட்டாயவனே. (௮)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகண்ட	௧௧௪	அண்டமுடி	௫௪
[illegible]	௨௨௯	அண்டமுமா	௧௩௭
அசமேவு	௨௪௯	அண்டரண்ட	௨௯௯
அகரவு	௧௪	அண்டரண்ட	௨௯௩
அங்கமே	௨௨௭	அண்டருக்கு	௨௯௭
அங்கிங்	௧	அண்டனே	௨௮௮
அங்குமிங்	௨௮௯	அண்ணலே	௧௧௪
அங்கை	௧௪	அதுவென்று	௯௩
அஞ்சலஞ்	௨௧௭	அதுவென்று	௪௩௨
அஞ்சுமுக	௨௫௪	அத்தனென்	௨௯௩
அஞ்செழு	௨௭௯	அத்தனே	௧௧௩
அடக்கிப்புல	௨௯௫	அத்தனைச்	௪௫௩
அடிகளடி	௨௯௨	அத்தாநி	௨௮௫
அடிமுடிகா	௨௯௮	அத்தாவி	௨௮௩
அடிமுடியு	௧0௫	அத்துவா	௨௭௨
அடியெனு	௧௨௩	அத்துவித	௨௭௮
அடுத்தவி	௨௨௮	அத்துவிதமா	௨௩௯
அடையார்	௧௯௪	அத்துவிதம்	௪௩௯
அண்டபகி	௫	அத்துவிதவ	௨
அண்டபகி	௨௩௯	அத்துவிதவ	௧௫௪
[illegible]	௨௮௪	அந்தகனு	௨௯[illegible]
அண்டபிண்	௨௩௪	அந்தகாரத்	[illegible]
அண்டமனை	௨௧௯	அந்தக்கர	[illegible]

பாட்டு:	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அந்தக்கர	உகச	அவனன்றி	ரு[illegible]
அந்தக்கர	உகூக	அவனே	[illegible]
அந்தமுட	உசகூ	அவ்வுயிர்	உ[illegible]0
[illegible]	கூகூ	அழுக்காற்	உகூ[illegible]
அந்தரத்	உஎ0	அழுக்கார்ந்த	[illegible]0
அந்தோவீத்	அகூ	அளியுங்கனி	[illegible]
அப்பனென்	உகூரு	அள்ளக்குறை	[illegible]
[illegible]	உ0கூ	அறிந்தவறி	[illegible]
அப்புமுப்பு	உஉ0	அறியாதறி	உஎஅ
அப்பொருளு	சகூஅ	அறியாதவெ	ச[illegible]
அம்மாவீ	உ0கூ	அறியாநா	உஉஉ
அரசேகின்	[illegible]	அறியாமைசா	[illegible]
அருமறையின்	சஉ	அறியாமையீ	[illegible]
அரும்பொ	ருஉ	அறியாமைமே	[illegible]
அருவுருவ	[illegible]	அறியாயோ	[illegible]
அருவென்பன	[illegible]	அறியாவறி	உஎரு
அருளாகி	உகூஉ	[illegible]	[illegible]
அருளாலெ	[illegible]	[illegible]	[illegible]
அருளொலா	[illegible]	அறிவாரு	[illegible]
அருளேயோ	[illegible]	அறிவிப்பா	[illegible]
அருள்பழு	[illegible]	அறிவிலறி	[illegible]
அருள்வடி	[illegible]	[illegible]	[illegible]
அல்லலாந்	[illegible]	அறிவையறி	[illegible]
அல்லெல்ல்	[illegible]	அறிவோட	[illegible]
அல்லும்பக	[illegible]	அற்பமல	[illegible]
அல்லும்பக	[illegible]	அற்றவர்	[illegible]
அல்லும்பக	[illegible]	அனந்தபத	[illegible]
அல்லும்பக	[illegible]	அனைத்து	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அன்பர்நக்	௨௯௫	ஆசனமூர்த்த	௨௭௯
அன்பரொல்	௨௩௨	ஆசைக்கோ	௯
அன்பர்பணி	௨௨௧	ஆசைச்சுழ	[illegible]
[illegible]	௨௧௪	ஆசையுன்	௨௩௦
அன்பின்	௪௯	ஆசைநிகள	௨௧
அன்பைப்	௨௦௫	ஆசையெனு	௧௩௪
அன்றந்த	௨௩௫	ஆடலேய	௨௭௭
அன்றுநால்	௧௩௧	ஆடாமலோய்	௭௩
அன்றுமுத	௯௫	ஆடியோய்	௨௨[illegible]
[illegible]	௧௧௯	ஆடுகறங்கா	[illegible]
அன்றென்று	௨௯௯	ஆடுங்கறங்கு	௧௬௫
அன்றேவா	[illegible]	[illegible]	௨௧௯
அன்னேய	௫௭	ஆணவத்தை	௨௬௬
அன்னைபோல	௨௯[illegible]	ஆணவத்தோ	௨௭௮
அன்னையப்	௧௧௧	ஆணிலே	[illegible]
அன்னையிலா	௨௧௦	ஆண்டநின்	௨௩[illegible]
		ஆண்டான்	௨௭௮
ஆ		ஆதிகால	௨௩௧
ஆகத்தை	௨௫௩	ஆதிக்கக்	[illegible]
ஆகார	௮௫	ஆதிப்பி	௨௮[illegible]
[illegible]	௯௦	ஆதியந்தநீ	௨௩௦
ஆக்கியளி	௨௯௭	ஆதியந்தங்	[illegible]
ஆக்குவை	[illegible]	ஆதிபந்தங்	[illegible]
ஆக்கை	௧௫	ஆதியந்தங்	[illegible]
ஆங்காரம	௨௪௨	ஆதியந்தமி	[illegible]
ஆங்காரமா	௨௭	ஆதியந்தமி	[illegible]
ஆங்காரமெ	௨௬௧	ஆதியந்தமெ	[illegible]
ஆங்கென்று	௨௯௭	ஆதியனுதி	[illegible]

திருப்பாடல்கராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆதியாய்நடு	௪௩0	ஆழாதியென்	[illegible]
ஆதியாய்வா	௨௮௬	ஆழித்துரும்	௨0௮
[illegible]	௧௬௫	ஆழ்ந்தா	௨௩0
ஆயிரஞ்சொ	௨௨௫	ஆழ்ந்துநினை	௨௫௮
ஆயுங்கலை	௧௬௨	ஆறுணகண்	௨௪௭
ஆயுமறி	௯௪	ஆறுசமய	௨௫௪
ஆரணங்	௧௬௭	ஆறுளொன்	௨௫௬
[illegible]	௧௫௮	ஆறுருத்திலங்	௧௫௫
ஆரணமார்க	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	௨௬௭	ஆனந்தங்கதி	௧௧௭
[illegible]	௨0௪	ஆனந்தமான	௨௨௬
ஆராமைகண்	௧௮௪	ஆனந்தமோ	௧௭௮
ஆராயும்	௪	ஆனபற	௨௬௨
ஆராமொள	௭௫	ஆனமான	௧௧௧
ஆராரு	௨௭௬	ஆனாலும்	௨00
[illegible]	௧௩௪	**இ**	
[illegible]	௨௯௨	இகபரமு	௧௧
ஆராவமுதெ	௧௫௭	இகமுழுது	௧௬௭
ஆராவமுதே	௨0௪	இக்காயம்	௨௩௨
[illegible]	௨௧௭	இங்கற்றபடி	௩௪
[illegible]	௨௭௪	இடத்தைக்	௧௪0
[illegible]	௨௪௭	இடமொரு	௧௨௧
[illegible]	௪௬0	இடம்பெறு	௧௫௬
ஆலாவென்ற	௪௯௬	இடம்பொரு	௧0௪
[illegible]	௨௪[illegible]	இடம்வான	௪௭௭
[illegible]	௨௯௧	இடைத்திடை	௧௨௯
[illegible]	௧0௭	இந்தநா	௨0௯
[illegible]	௮	இந்திரு	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	௨௩௪	இன்பமய	௧௮௧
இந்திர	௬௧	இன்பருள	௨௪௭
இப்பிறவி	௭௨	இன்றுபுதி	௨௦௮
இம்மை[illegible]	௨௭௯	இன்றுன	௧௧௦
இமையவள	௯௯	இன்றெனை	௯௯
இயல்பென்று	௮௯	இன்றே	௨௨௧
இரக்கமொடு	௨௦௪	இன்னமுது	௪௮
இரப்பா	௪௩௪	இன்னம்பிற	௯௯
இரவுபக	௨௧௧	ஈ	
இருக்காதி	௨௯௨	ஈருக	௨௯௫
இருநிலமா	௧௨௭	ஈன்றருநா	௨௯௪
இருநிலனுய்	௨௭௩	ஈன்றருமு	௨௦௯
இருப்பா	௪௮௧	ஈனமில்லா	௨௯௯
இரும்பை	௧௧௧	உ	
இருவரோ	௧௨௦	உடம்பறியு	௨௯௩
இல்லாத	௨௨௫	உடலைப்பழி	௧௭௧
இல்லையில்லை	௯௨	உடல்குழைய	௩௩
இல்லையு	௧௦௯	உடல்பொய்யு	௧௯௫
இல்லையென்	[illegible]	உணர்த்துமு	௨௩௪
இவ்வுடம்பு	௨௮௩	உண்டவர்க்	௧[illegible]௯
இறப்பும்பிறப்	௨[illegible]	உண்டுடுத்து	௨௪[illegible]
இற்றைவரை	[illegible]	உண்டுபோ	௨௩௪
இனியகருணை	௧௭௪	உண்டோந	௨௯௮
இனியகருப்பு	௧௭௯	உண்டோநீ	௨௦௧
இனியேதெம	[illegible]	உண்ணின்று	௨௮௩
[illegible]	[illegible]	உந்திச்சுழி	௨௫௯
இன்பநிட்டை	[illegible]	உ[illegible]பிற	௨௯௧
இன்பநிரு	[illegible]	உய்யும்படிக்கு	௧௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.
உருவிருப்ப	௨௫௮
[illegible]	௨௪௩
உரையிறந்த	௨௦௪
உரையிறந்து	௯௫
உரையிறந்து	௧௧௬
உரையுணர்வி	௧௩௭
உலகநெறி	௨௪௩
உலகமாயை	௧௩௬
[illegible]	௧௪௪
உள்ளக்கொதி	[illegible]
உள்ளங்குழை	௨௪௩
உள்ளதுணரா	௨௪௦
உள்ளதுமி	௨௯௫
உள்ளத்தி	௧௮௪
உள்ளத்தி	[illegible]
[illegible]	[illegible]
உள்ளத்தை	௧௬௧
உள்ளபடியா	[illegible]
உள்ளபடியெ	௧௦௫
உள்ளபடியொ	௨௨௮
உள்ளபொரு	௨௩௦
உள்ளமறியா	௨௨௮
உள்ளமறிவா	௨௦௭
உள்ளமே	௧௨௨
[illegible]	௨௮௧
உறவுடலே	௪௫௨
உற்றதுணை	௧௦௧
உற்றவேளை	௧௨௦

பாட்டு.	பக்கம்.
உற்றறியும்	[illegible]
உற்றுணர்	[illegible]
உற்றுநினை	[illegible]
உற்றுற்று	[illegible]
உனக்குநா	[illegible]
உனக்குவமை	[illegible]
உன்மனிக்கு	[illegible]
உன்னவுன்ன	[illegible]
உன்னும	[illegible]
உன்னுவெளி	[illegible]
உன்னிலு	[illegible]
உன்னிலையு	[illegible]
உன்னுமன	[illegible]
உன்னைநினை	[illegible]
உன்னையுட	[illegible]

[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.
ஊரனந்த	[illegible]
ஊருமிலார்	௨௪௭
ஊரைப்பா	௨௪௭
ஊறுக	௨௮௮
ஊனிருந்த	௨௮௪
[illegible]	[illegible]
ஊன்பற்று	[illegible]

[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.
எக்கணுமா	௨௬௬
எக்கலையு	௨௨௭
எக்காலமு	௪௮

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எக்கருணீ	௨௯௧	எத்தனையோ	௨௯௧
எங்குஞ்சிவ	௧௭௭	எத்தனைவி	௬௭
எங்குமென்னை	௧௧௯	எத்தனைமை	௨௧௨
எங்கும்வியா	௧௯௪	எத்தாற்பி	௨௪௦
எங்கெங்கு	௨௯௭	எந்திக்குந்	௨௦௫
எங்கெங்கே	௨௪௫	எந்தச்சமய	௨௯௮
எங்கேயெம்	௬௯	எந்தநாயோ	௧௧௫
எங்ஙனே	௧௧௨	எந்தநாள்	௫௫
எச்சிலென்று	௨௩௪	எந்தப்படி	௨௧௫
எடுத்ததேக	௧௧௮	எந்தம	௨௪௭
எடுத்ததேகம்	௧௮௫	எந்தவு	௨௨௫
எட்டத்தோ	௨௭௯	எந்தாளுன	௧௦௫
எட்டுத்திசை	௨௪௧	எந்தைதந்த	௨௧௭
எட்டுத்திசை	௨௬௪	எந்தைசள	௨௫௫
எண்டிசை	௨௪௮	எந்தாளுமு	௫௬
எண்ணமறி	௨௪௦	எந்நெஞ்சமே	௨௨௫
எண்ணமு	௨௨௧	எப்பொருளு	௨௪௧
எண்ணரிய	௫௭	எம்பராப	௧௪௭
எண்ணரிய	௨௫௭	எம்மாலதி	௨௮௭
எண்ணுதந்த	௧௫௫	எம்மைவிண்	௨௬௫
என்றுமெல்லை	௨௦௮	எல்லாஞ்சிவ	௧௫௨
எண்ணிப்பெ	௧௮௭	எல்லாநனது	௨௪௦
எண்ணிலபல	௨௫௪	எல்லோர்க்கெ	௨௮௨
எண்ணிமற	௨௮௧	எல்லாமறிக்	௭௭
எத்தனைநா	௨௦௮	எல்லாமிறந்த	௨௯௪
எத்தனைபிற	௧௬௫	எல்லாமு	௯
எத்தனைபோ	௨௮௨	எல்லாமுதவு	௧௫௨
எத்தனைபோ	௨௫௪	எல்லாமே	௧௭௫

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லாருமின்பு	உஉஅ	என்றுமிரு	உகஅ
எல்லையி	உசுகூ	என்றுமுன்னே	கoஅ
எவ்வடிவும்	உஎகூ	என்றுவிடி	உசஎ
எவ்வாறிங்	உசுஅ	என்றுனோநீ	உoக
எவ்விடத்து	கஅஉ	என்னதி	உஉஅ
எவ்வுயிருந்	உஎங	என்னதியா	உஎகூ
எவ்வுயிருமெ	உகக	என்னரசே	உஅகூ
எவ்வுயிர்த்திர	அங	என்னறிவு	உககு
எள்ளத்தனையு	உஅஉ	என்னறிவுக்	உஅசு
எள்ளளவுநின்	உoகூ	என்னறிவை	உருசு
எள்ளுக்குளெ	உசுஎ	என்னுடைய	உஎச
எறிதிரைக்கட	அங	என்னுடையு	கசங
எனக்கினியா	உஙச	என்னேநான்	உoங
எனக்குணீ	உஎரு	என்னைக்கெடு	உஉஉ
எனக்குமுனக்	கஎஅ	என்னைத்தா	கசச
எனக்குமேள	கoகூ	என்னைநான்	ககூரு
எனக்கெனச்	கசச	என்னைப்புர	உசச
எனக்கென்	கஙச	என்னையறிய	உஅரு
எனக்கோர்	கருசு	என்னையின்ன	உஉக
எனதென்பது	கஙங	என்னையுந்தன்	[illegible]
என்செயலின்	கஉங	என்னையுன்ற	உகஎ
என்செயினு	உஅஉ	என்னையுன்னே	கஎசு
என்புருகி	உoசு	ஏ	
என்பெலா	ருo	ஏகமானவுரு	அக
என்போலெ	உககு	ஏங்கியிடை	உஙகூ
என்றுங்கரு	உகூ	ஏசற்ற	கஅo
[illegible]	உஙஎ	ஏடார்மலர்	உசஅ
என்றுமழி	உகூஅ	ஏதமற்ற	கசஅ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஏதுமின்றி	௧௪௪	ஐவொன்றபுல	௮௧
ஏதுக்குச்சும்	௧௬௬	ஐவரொடு	௨௩௨
ஏதுக்குஞ்சும்	௧௭௯	ஒ	
ஏதுக்குடற்சு	௧௭௨	ஒட்டுடன்	௨௫௭
ஏதுக்குமுன்	௨௨௭	ஒப்பிலா	௨௯௧
ஏதுந்திரு	௧௬௮	ஒப்புயர்	௨௪௬
ஏதுந்தெரியா	௨௪௧	ஒருமைமன	௬௦
ஏதுந்தெரியா	௨௮௭	ஒருமொழி	௧௦௩
ஏதுவந்து	௨௨௫	ஒருவனொன்னு	௪௧௦
ஏதேதுசெய்	௨௭௧	ஒருவனவன்	௯௫
ஏதேதுசொ	௨௪௧	ஒளியே	௧௬௨
ஏதைச்சுமை	௨௨௪	ஒன்றதாய்	௧௪௬
ஏய்ந்தநல்ல	௧௪௯	ஒன்றனையு	௨௬௮
ஏரின்சிவபோ	௨௫௬	ஒன்றாகிப்	௮௭
ஏழைக்குரு	௨௬௦	ஒன்றாய்	௨௯௧
ஏறுமயிர்	௨௨௩	ஒன்றியொன்	௧௦௧
ஏறுவாம்பரி	௧௨௮	ஒன்றிரண்	௨௩௬
ஐ		ஒன்றிரண்டா	௧௫௦
ஐந்துபூத	௮௦	ஒன்றிரண்டு	௨௭௭
ஐந்துவ	௧௭	ஒன்றுந்தெரி	௧௫௯
ஐந்துவ	௨௨	ஒன்றுமறநில்	௧௬௯
ஐம்பூதத்தா	௨௬௦	ஒன்றுமறியா	௨௩௭
ஐயமற்றவதி	௧௧௨	ஒன்றேபல	௨௧௭
ஐயனேயுனே	௧௧௪	ஒன்றைநினை	௨௧௩
ஐயவாதனே	௧௪௧	ஓ	
[illegible]	௧௭௦	ஓகோவுனை	௨௦௭
ஐயோவுனை	௨௦௮	ஓடுங்கருத்	௨௮[illegible]
ஐவகையெனு	௧௬	ஓடுமிரு	௨௦[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	௯௬	கண்டவறி	௨௪௫
ஓயாதே	௨௦௭	கண்டவிட	௨௭௩
[illegible]	௨௮௬	கண்டறியேன்	௧௮௬
ஓராமலெல்	௨௪௧	கண்டனவல்ல	[illegible]
ஓராமலே	௧௭௬	கண்டனவே	[illegible]
ஓராமன்	௨௭௮	கண்டாருள	[illegible]
ஒருணா	௨௩௭	கண்டார்கண்	[illegible]
ஓவின்ற	௧௯௬	கண்டார்நகை	[illegible]
ஔ		கண்டிலை	௨௦௨
ஔவிய	௧௫	கண்டுகண்டு	[illegible]
க		கண்டுமொழி	[illegible]
கங்குல்பக	௨௨௦	கண்டுயிலா	௨௨௯
கங்கைநில	௨௫௪	கண்டேனின	[illegible]
கச்சிருக்குப்	௨௫௯	கண்டேனி	[illegible]
கட்டத்தைமண	௧௪௧	கண்ணகன்ற	[illegible]
கடலமுதே	௨௦௭	கண்ணடி	[illegible]
கடலின்ம	௨௯௫	கண்ணாக்	[illegible]
கடலின்மடை	௨௭௧	[illegible]	[illegible]
[illegible]	௧௬௧	கண்ணவாரோ	[illegible]
கட்டுங்கனமு	௨௩௫	கண்ணிறைந்த	[illegible]
[illegible]	௨௬௫	கண்ணிற்கா	[illegible]
கணமதேறு	௧௪௫	[illegible]	[illegible]
கண்கவில்	௨௫௯	கண்ணுணின்ற	[illegible]
கண்டகண்ணு	௧௧௮	[illegible]	[illegible]
கண்டதனை	௨௪௮	[illegible]	[illegible]
[illegible]	௨௫[illegible]	கண்ணெளிமைய	[illegible]
கண்டவடி	௨௩௫	கண்முடி	[illegible]
கண்டவடி	[illegible]	கந்தானுபூதி	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கந்துகம	௭௬	கள்ளினிவ்	௨௭0
கருணைமொழி	௧00	கள்ளாதுகட்	௨௩௮
கருதரிய	௯௪	கற்கண்டா	௨௭௨
கருதுமடி	௨௩௬	கற்கண்டோ	௧௬௭
கருத்திருட்	௧௨௨	கற்குணத்தை	௨௭௨
கருப்புவட்	௨௭௬	கற்குர்லை	௨௪௨
கருமருவு	௧௮	கற்குமது	௨௩௯
கருமுகங்கா	௨௫௪	கற்பதெல்லா	௨௯0
கரைந்துகரை	௧௭௨	கற்பனை	௨௪௩
கரையிலின்ப	௧௧௩	கற்புறுசிந்	௧௮௭
கலக்கமுற	௨௩௯	கற்றகலை	௨௧௪
கலங்காத	௨0௨	கற்றதுங்கே	௨௯௩
கலந்தமுத்தி	௧௧௬	கற்றவறி	௨0௮
கல்லாத[illegible]	௨௮௫	கற்றுமென்ப	௧௧[illegible]
கல்லாதபேர்	௪௧	கற்றும்பலபல	௪௬௫
கல்லாத[illegible]	௨௫	கற்றலுங்கே	௨௩௫
கல்லாதேனு	௨௪௬	கன்மநெறி	௨௭௮
கல்லாலடி	௨௯0	கன்மமென்ப	௨௨௮
கல்லாலினீழ	௪௯௮	கன்மமே	௧௧௫
[illegible]	[illegible]௫௭	கன்றிருக்கு	௨0௭
கல்லெதிய	௨௨௭	கன்றுமன	௨௬௫
கல்லேறு	௪௬௮	கன்னங்கரிய	௨௩[illegible]
கல்லேனு	௫0	கன்னலமு	௪0
கல்லேன்	௨௪௮	கன்னலுடன்	௨[illegible]
கல்லையுற்ற	௧[illegible]௫	கன்னற்றரும்	௨௩௧
[illegible]	௧[illegible]	கன்னன்முக்	௧[illegible]௫
கள்ளந்தலைவ	௨௫௩	கா	
கள்ளம்பொரு	௧௬௧	காசமானது	௪0

பாட்டு.	பக்கம்.
காகமுறவு	கஅங
காகமோடுகழு	[illegible]கூ
காக்குநின்ன	ககஎ
காக்கைகரி	உருஎ
காச்சச்	உசஉ
காடுங்கரையு	கஅஉ
காட்சியெல்	உசக
காட்டத்திலங்	உஙஅ
காட்டவரு	உகஉ
காட்டியவர்த	கசாங
காட்டுகின்ற	உஅக
காட்டுந்திரு	உசாஎ
காணரிய	கூக
காணுத	உசஅ
காணுங்கண்	க௦எ
காண்டல்	கூ௦
காண்பானு	உஎஎ
காதலால்	உசஅ
காதற்று	கஎ௦
காதிலோலை	[illegible]
காந்தமதை	[illegible]
காந்தமிரு	[illegible]
காமனைவா	[illegible]
காயநிலை	உஉ௦
காயாதமர	கூஅ
[illegible]	[illegible]
காரகமா	[illegible]
காராரு	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.
காரிட்ட	கஎ
காலமூன்று	ககஎ
காலமேகா	உ௦உ
காலமொடு	கூஎ
காலமொரு	உஉரு
காலர்பய	உஉசா
காலன்றனை	கஎங
காலால்வழி	உகூஉ
காலையுயி	உசாச
கால்பிடித்	உஉ௦
காற்றைப்	ககூச
கானகமிலங்கு	உரு
கானற்சலம்	உசாகூ
கான்றசோ	உகூகூ
கி	
கிட்டிக்கொ	[illegible]சஅ
கிட்டுராய்	உசகூ
கு	
குடக்கொடு	சாச
[illegible]	உ[illegible]௦
குருலிங்க	ககாகூ
குருலிங்க	உஅ௦
குருவாகி	கஎகூ
[illegible]	[illegible]
குலமிலான்	கசக
குறிகளோடு	எகூ
[illegible]	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
குறியுங்குணு	கஎகூ	**கை**	
குறைவிலரு	உ௬௫	கைத்தலம்	௬அ
குறைவிலா	க௨எ	கையினூற்	க௪எ
குற்றங்குறை	உ௩எ	கையுங்கு	உஅஎ
குற்றச்சமய	உஎ௩	கையுமெய்ப்பு	க0அ
குன்றாதே	க0௨	கைவிளக்கி	உ௬௬
குன்றிடாத	க௪அ	**கொ**	
கூ		கொடியவெ	ககஅ
கூடியபின்	கஅ௫	கொடுக்கின்	க௩௫
கூடுதலுடன்	ககூ	கொடுத்தே	கஎ௩
கூர்த்தவறி	உ0எ	கொந்தவி	எ0
கூர்த்தவறிவா	உ௩௩	கொலைகளவு	உ௩௫
கூறுகின்ற	க௨கூ	கொல்லா	உ௨௫
கூறுய	௪கூகூ	கொல்லாமை	௪௨
கூறுங்குணமு	உ௪கூ	கொல்லாயி	உ0கூ
கெ		கொழுந்தா	க௫௪
கெசதுரக	௩அ	கொழுந்தில்	உக௩
கெடுத்தே	உஎ௨	கொழுந்து	க௨௫
கெட்டவழி	உ௨0	கொள்ளித்தே	உ௨௨
கெட்டிமையன்	உக௨	கொள்ளைவெ	உ௨எ
கே		**கோ**	
கேடிலபசு	உ௬கூ	கோட்டாலை	உஎ௪
கேட்டதை	உ௨௪	கோலமின்றி	க0எ
கேட்டலுடன்	க௯எ	**ச**	
கேட்டவன்	உஎகூ	சகத்தின்	ககஎ
கேவல	க௩அ	சகமனைத்தும்	௪௬௬
கேவலத்தி	உஅ0	சகமெலாங்	க௪அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சக்கரவர்த்தி	உருஎ	சித்தநினைவு	[illegible]
[illegible]	உசரு	சித்தந்தெளி	[illegible]
சஞ்சிதமே	உகூஉ	சித்தந்தெளி	[illegible]
சடத்துளுயிர்	உகூகூ	சித்தமவுன	[illegible]
[illegible]	உஅச	சித்தமவுனி	[illegible]
சத்தமுதலா	உகூ0	சித்தமெனும்	[illegible]
சத்தமுதலா	உகூங	சித்தான	உஅ[illegible]
[illegible]	உஙக	சித்துஞ்சட	[illegible]
[illegible]	உகூஎ	சித்திநெறி	[illegible]
[illegible]	கூ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	உஙஉ	சிந்திக்குந்	[illegible]
[illegible]	ஙஉ	சிந்திக்குந்	[illegible]0
[illegible]	உஎ0	சிந்தித்த	[illegible]
சருகுசல	உகூ	சிந்தித்தவெ	[illegible]
சன்மார்க்க	அகூ	சிந்தைத்	[illegible]
சன்னல்பின்	உகூங	சிந்தைசி	[illegible]
சா		[illegible]	[illegible]
சாக்கிரமா	கச0	சிந்தைமயக்	[illegible]
சாட்டையி	கஙரு	சிந்தைமரு	[illegible]
சாட்டையிலா	உஅக	சிந்தைமறந்	[illegible]
சாதனை	உஙஎ	சிந்தைய	[illegible]
சாதிகுலம்	கக	சிந்தையன்	[illegible]
சாலக்கடாட	உகூரு	சிந்தையி	[illegible]
சாலோக	உகூகூ	சிந்தையுமே	[illegible]
சாற்றரிய	உஅஎ	சிவமாதி	[illegible]
சி		சிவன்செய	[illegible]
சிட்டர்க்கெ	உஅங	சிற்பரமே	[illegible]
[illegible]	உஙக	சிற்றம்பல	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.
சிற்றரும்	கசஉ
சிற்றறிவு	உஎஎ
சிற்றின்ப	உகூஅ
சிறையிறக்க	உஉஉ
சின்னஞ்சி	உஉச
சின்னஞ்சி	உசகூ
சீ	
சீராருந்தெய்	உ0ச
சு	
சுகமாகு	கருச
சுகிலமு	உருஎ
சுட்டழகா	உஅரு
சுட்டியுண	உகஅ
சுத்தமு	சச
சுத்தவறி	உ0கூ
சுத்தவித்தை	உகூக
சும்மாவிருக்	ககூ0
சும்மாவிருக்	கஎச
சும்மாவிருப்	உகக
சுழுத்தியெ	சகூஅ
சுழுத்தி	கச0
சூ	
சூட்டியென	சஉகூ
சூதாகேவார்	உஉஉ
சூதானமென்	உகச
சூதொன்று	உசஅ
சூரியர்கள்	உகூரு

பாட்டு.	பக்கம்.
செ	
செகத்தை	ககூச
செங்கதிரின்	உஎரு
செங்கிருமி	உருஅ
செப்பரிய	அஅ
செப்பரிய	உஎச
செப்புவ	உகஎ
செம்பொன்	க0அ
செம்மையறி	உகூரு
செய்யுஞ்செ	க0அ
செய்யுந்தவ	கருக
சென்றவிட	உகூஅ
சென்று	உஎச
சே	
சேராமற்	ககூஎ
சேராமற்சே	உஅச
சை	
சைவசமய	சஅஉ
சொ	
சொல்லற்கரி	சஉச
சொல்லாடா	உசஉ
சொல்லாய	உ0உ
சொல்லாலட	உ0எ
சொல்லாலும்	கச0
சொல்லாலே	ககூச
சொல்லாற்	கருக
சொல்லான	ருஅ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சொல்லான்	கருஎ	தக்கரவி	[illegible]
சொல்லான்	உஎரு	தட்டுவை	[illegible]
சொல்லிறந்	உசகூ	தத்துவ	[illegible]
சொல்லிறப்	உசசா	தத்துவமா	[illegible]
சொல்லிறப	உஙசா	தத்துவமெ	[illegible]
சொல்லுக்கட	கஎ0	தத்துவர்	[illegible]
சொல்லுஞ்	உஙஎ	தந்திர	உஎஎ
சொல்லும்	உ0கூ	தந்தேனே	[illegible]
சொல்லும்	உஉகூ	தந்தையி	உருச
சொல்லையுன்	க0அ	தந்தைதாயு	[illegible]
சொன்னசொ	உகூச	தந்தைதாய்	எங
சொன்னத்	உ0கூ	தந்தைதாய்	[illegible]
சொன்னத்தை	உஉக	தந்தைதாய்	[illegible]
சொன்னவர்	கஎசா	தப்பித	[illegible]
சோ		தம்முயிர்	உஉ0
சோதியாதெ	ககசா	தர்க்கமி	[illegible]
சோதியா	உ0உ	தற்பர	[illegible]
சோதியே	க0க	தற்பரமா	[illegible]
சோதியே	உஅரு	தற்போத	[illegible]
சோற்றுத்	உஉஅ	தனியிரு	[illegible]
ஞா		தனிவளர்	[illegible]
ஞாலத்தை	உஉச	தன்செய	[illegible]
ஞானநெறி	சஅ0	தன்மய	[illegible]
ஞானநெறி	உஎஅ	தன்மயமா	[illegible]
ஞானமே	கங0	தன்மய	[illegible]
த		தன்னதென்	க0எ
தக்ககேள்	கஃங	தன்னரசு	[illegible]
தக்கநின்	கசகூ	தன்னிலே	கருக

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	௪௩௫	தானமூந்	௪௨அ
தன்னையறி	௨அஅ	தானவனூந்	௨௭௯
தன்னைத்	௨௪அ	தானுக	௨௩௦
தன்னையறி	௧௫௧	தானுதல்	௨௩௨
தன்னையறி	௧அ௯	தானுனதன்	௯௩
தன்னையறி	௨௧௪	தானுனதன்	௧௭௯
தன்னையறி	௨௧௪	தானினென்னை	௧௭௪
தன்னையறி	௨௩௫	தானேசுபா	௨௫௩
தன்னையறி	௨௪௯	தானேயகண்	௪௨௫
தன்னையொ	௧௩௨	தானேயா	௨௪௪
தா		தானேயு	௧௦[illegible]
தாகமறிந்	௨௦௯	தி	
தாக்குநல்	௨௧௭	திகையாதோ	௪௯அ
தாங்கரிய	௨௪௯	திக்கொடுதி	௩௫
தாங்கிய	௨௭௯	திக்கொடு	௨௦௫
தாயர்கர்ப்	௨௧அ	திங்களமு	௨௯௨
தாயான	௨௦௩	திடமுற	௪அ௪
தாயிருந்	௨௪௨	திண்ணிய	௨௫௯
தாயினு	௪அஅ	திருந்து	௪௪௯
தாயினு	௨அ௨	திருவருட்	௧௪௫
தாயுந்தர்தை	௧௩௯	திருவருண்	௨௯[illegible]
தாராதவரு	௪௯	[illegible]	௨௬௫
தாராவரு	௨௩௦	திரையில்லா	௧௦௨
தாவிய	௨௪௯	தினமேசெல	௧௯௦
தானந்த	௨௪௦	தினையத்தனை	௨அ௪
[illegible]	[illegible]	தீ	
தானந்தவ	௧௭அ	தீங்கரும்	௨௭௦
தானந்தவ	௨௨௧	தீதனையா	௨௭[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தீதெலா	௧௮௭	தெரிவாக	[illegible]
[illegible]தெலைவு	௨௪௪	தெருளாகி	[illegible]
[illegible]ரத்திஞற்	௨௬௬	தெளிவோ	[illegible]
[illegible]ராக்கரு	௨௫௦	**தே**	
தீராதவெண்	௧௫௨	தேகச்செய	[illegible]
து		தேகமியா	௨௪௬?
துங்கமமு	௧௭௪	தேகமுத	௨௯௨?
துச்சப்புல	௨௭௯	தேகாதி	௨௬௪?
துச்சனென	௨௦௯	தேக்கியின்	[illegible]
துட்டனை	௨௭௨	தேசிகர்	௨௮௦
துய்யன்	௧௪௯	தேடாததே	௨௬௦
துய்யசா	௨௫௫	தேடினேன்	௨௨௪
துரியங்	௨௮௦	தேடுந்திர	௨௬௦?
துள்ளுமறி	௬௬	தேடுவார்	[illegible]
துன்பக்கட	௪௭௨	தேடுவேனின்	௨௪௬
துன்பக்கண்	௨௦௮	தேவரொல்	௨௦௧
துன்பமெ	௨௮௪	தேவர்தொ	[illegible]
துன்மார்க்	௨௯௯	தேன்முகம்	[illegible]
தூ		**தொ**	
தூங்காம	௨௮௧	தொல்லை	௪௭௨?
தூங்கிவிழி	௨௫௦	தொல்லைக்	௨௫௦
தூயபனித	௨௯௦	தொல்லைப்	௨௮௨?
தூயவறி	௨௭௯	**தோ**	
தூயதான	௧௧௪		
[illegible]	[illegible]	தோற்பா	௨௨௪
தெ		**ந**	
தெட்டிலே	௪௮௯	நடக்கினு	௧௫௫?
தெய்வம்	௧௨௦	நடத்தியிவ்	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நலமே[illegible]	௨௯௭	நானென்னு	௯௦
நன்றறி	௨௦௮	நானேகருதி	௨௫௦
நன்றென்	௧௯௯	நான்னுனெனு	௧௮௦
நன்னெஞ்ச	௨௫௦	**நி**	
நா		நித்தமா	௨௮௩
நாட்டமுள	௧௪௩	நித்தியமாய்	௧௦
நாட்டா	௨௧௦	நித்தியமொ	௨௨௩
நாட்பட்ட	௨௦௦	நித்திரையா	௨௩௮
நாட்பட்	௨௩௨	நித்திரையா	௨௯௩
நாடுநகரு	௨௨௯	நித்திரையிற்	௨[illegible]௫
நாதகீத	௧௧௫	நித்திரையு	௨௪௯
நாதமே	௪௯௮	நியமலக்ஷண	௮௨
நாதனை	௧௮௭	நிர்க்குணநி	௨௮
நாம்பிரம	௨௭௯	நில்லாதவா	௧௦௪
நாய்க்குங்	௨௮௭	நில்லாது	௯௧
நாவழுத்துஞ்	௨௩௧	நில்லாப்	௧௭௫
நாளவங்க	௨௫௫	நில்லாமனின்	௨௫௯
நாளவங்க	௬௭௭	நிறைகுடங்	௧௭௪
நாறுநம்பொ	௨௯௦	நிற்குநன்	௧௦௭
நாற்றச்சடல	௧௫௯	நினையுநி	௧௩௨
நாற்றமிகக்	௨௫௮	நினையுநினை	௧௯௧
நானுனதன்	௨௨௯	நினைப்பற	௨௭௪
நானுனதன்	௨௯௭	நினைப்பு	௨௯௮
நானுனிங்	௧௦௧	நினைவொன்	௧௦௩
நானுனெனக்	௨௩௨	நின்போதத்	௨௪௩
நானென்ன	[illegible]௮	நின்றநிலை	௨௯௨
நானெனவு	௧௪௧	நின்னிறை	௨௩௩
நானென்றெ	௪௫௫	நின்னைச்சர	௨௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நின்னைபுணர்	௨௨௭	நெறியார்	௧[illegible]
நீ		நே	
நீசப்பிரி	௨௬௬	நேசஞ்சிறி	௨[illegible]
நீக்கிமலக்	௨௫௪	நேசத்தா	௨௩௭
நீங்காதுயி	௧௫௪	நேசிரு	[illegible]
நீட்சிகுறு	௨௩௮	நேசிக்குஞ்	௧௭௧
நீதியாய்	௧௭௪	நேராய	௧௬௭
[illegible]	௨௦௦	நேரோதா	[illegible]
[illegible]	௪௭௫	நேரோநின	[illegible]
நீயன்றி	௨௨௭	நேற்றுளா	௧௩௮
நீயெனநா	௧௯௫	நோ	
நீயேநா	௨௪௫	நோக்கற்கரி	௧௬௧
நீயேயிங்	௧௯௭	நோயும்வெங்	௧௮௩
நீராய்க்	௨௩௦	ப	
நீர்க்குமிழி	௨௨௬	பச்சென்ற	௨௫௬
நீர்க்குமிழி	௨௫௦	பச்சைகல்	௨௫௧
நீர்க்குமிழி	[illegible]	பச்சைநிற	[illegible]
நீர்ப்புற	௨௨௬	பஞ்சப்	௨௬௩
நீர்பூத்த	௨௫௩	பஞ்சரித்து	௨௧௩
நூ		பஞ்சாய்	௨௮௨
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
நெ		படிப்பற்று	௨௩௧
நெஞ்சகத்தில்	௨௫௦	பட்டப்	௨௪௩
நெஞ்சகமே	௨௨௦	பட்டப்ப	௩௦
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பண்ணோ	௩௧	பன்முத்திரை	௨௫௦
பதுமென்று	௧௫௦	பா	
[illegible]	[illegible]அஅ	பாகத்தி	[illegible]
பத்திரீ	௧அஅ	பாகமோ	[illegible]
பத்திநெறி	௨௧	பாக்கியங்க	௨௭[illegible]
பத்தரரு	௨௩௩	பாசசாலங்	[illegible]
பத்தர்	௨௪௫	பாசநீக்	[illegible]அ
பந்தமயக்	௨௪௧	பாசபந்த	௨௫[illegible]
பந்தமறு	௯௨	பாசமகலா	௨௭[illegible]
பந்தமெலா	௨௪௦	பாசம்போய்	௨[illegible]அ
பரமாப்	௨௪௩	பாடாது	௭௪
பரமுனக்	௨௧௦	பாடிப்படி	௨௦௯
பரம்பர	௧௨௨	பாடியாடி	௧௪௭
பரவரிய	௧௫௧	பாடுகின்ற	௨௯௩
பவம்புரிந்	௧௪௯	பாட்டளி	௩[illegible]
[illegible]	௪௫௯	பாட்டுக்கோ	௨௪[illegible]
பள்ளங்க	௨௯௦	பாதிவிருத்த	௨௫[illegible]
பற்றியபற்	௨௯௪	பாயப்புலி	௧௫[illegible]
பற்றினைத்	௨௯௧	பாரகமும்	௨௧௫
பற்றும்	௨௧௩	பாரறியா	௨௧[illegible]
பற்றுவன	௫௨	பாரனைத்து	௧௭[illegible]
பற்றுவெகு	௨௭	பாராசை	௨௫[illegible]
பற்றலாம்	௧௨௦	பாராதி	௧௦[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	௨[illegible]௫
பற்றற்றிரு	௨௩௧	பாராதபூ	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
பன்மாலைத்	௯௯	பாராதிக	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாராதிவி	கூரு	புண்ணீர்மை	[illegible]
பாராதே	உஅஅ	புத்தமிர்த	எஅ
பாரார்யோ	ககூஎ	புத்திசெறி	[illegible]
பாராயோ	உ0எ	புத்தியெனு	[illegible]
பாரொரொடு	ஙகூ	புந்தியிறு	[illegible]
பார்க்கி	உசங	புரந்தோர்	உஉகூ
பார்க்கினன்	உககூ	புலர்ந்தேன்	[illegible]
பார்த்தவிட	உ0ரு	புலனைந்து	கஎங
பார்த்தன	உ0க	புலியினத	கஎ0
பார்லொராடு	உககூ	புன்புலான	க0[illegible]
பாவமென்று	உசஉ	புன்மலத்	[illegible]
[illegible]	உஙஉ	பூ	
பாவியே	கஉகூ	பூங்காவன	[illegible]
பாழாகி	கஅ0	பூட்டற்றுத்	[illegible]
பி		பூட்டிவைத்	[illegible]
பிடித்ததை	உஙஎ	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
பித்தனையே	உசஅ	பூதமொடு	[illegible]
பிள்ளைமதி	கஎங	பூதலயமா	[illegible]
பிறிதொன்	உஎரு	பூரணி	[illegible]
பிறியாத	எரு	பூராயமா	[illegible]
பிற்யாது	உசக	பெ	
பின்னுமு	கசஎ	பெண்ணை	[illegible]
பின்னுமுட	கஎஉ	பெரியவண்ட	[illegible]
பு		பெருன்மக்	[illegible]
புகலரிய	உ0சு	பெரும்வெளி	[illegible]
புக[illegible]	கஉ0	பெற்றவட்	[illegible]
புண்ணிய	உஎ0	பெற்றவர்	[illegible]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	உசரு	பொய்யி	சகூ
[illegible]	கஎக	பொய்புலக	உஉச
பே		பொய்யுல	உஅக
பேசாத	உகூரு	பொய்யு	உசகூ
பேசாது	சஉரு	பொய்யெல்	உஉந
பேசாவிடும்	உகூச	பொய்யெ	உஅஉ
பேச்சாசா	உகஉ	பொய்யைப்	உகரு
பேச்சுழக்	உஎஅ	பொருக்கு	உ0க
பேறித்தமை	ருச	பொருளாகக்	[illegible]
பேதைப்	உருக	பொருளே	உ00
[illegible]	அஎ	பொருளேட்டு	கநந
பை		பொல்லாத	ககூந
பைங்கூழ்	உகூஉ	பொல்லாத	உகூக
பைம்பயி	உருக	பொறியிற்	கநஎ
பொ		பொறிவழி	உஉந
பொங்கிய	உககூ	பொற்பி	ச0
பொங்கேத	உஎக	பொற்பு	கநகூ
பொய்கள்	உருரு	பொன்று	உருந
பொய்சூவித்	[illegible]	பொன்னை	க0
பொய்க்கா	உகூச	போ	
பொய்க்கூடு	உருக	போக்குவர	உஎஎ
பொய்திக	நஅ	போதமா	உ0
பொய்ப்ப	உருக	போதமென்	கநஅ
பொய்முட	உஎ	போதூர்	உருஎ
பொய்ம்மை	உஅரு	போதாந்த	உ0ந
பொய்மகலை	உஉஅ	போற்றே	உஎக
பொய்யணிவ	உக0	போனக	உச
பொய்யாமொழ	கருச	போனாட்	உ0ய

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ம		மற்றுன	௧௧௬
மடிமை	௨௨௬	மனதேகல்	௨௧௬
[illegible]	௨௮௫	மனத்தாலும்	௧௬௫
மட்டுப்ப	௨௫௨	மனமான	௨௬௧
மண்டலத்தி	௧௫0	மன்றுடும்	௨௮௧
மண்ணதி	௨௪௪	மா	
மண்ணதி	௨௯	மாசற்ற	௨௮0
மீணனுன	௨௪0	மாசான	௨௯0
[illegible]	[illegible]	மாடுமக்கள்	௧௯௮
மணனுமதி	௨௪௬	மாதத்தி	௪௬௩
மண்ணும்	௨௧௯	மாயமயக்	௨௨௫
மண்ணுறங்	௨௫௧	மாயாசகத்	௪௬௭
மண்ணோடு	௨௬௯	மாயாசக	௨௧௫
மண்ணெனு	௨௧௩	மாயாவிகார	௨௬௩
மதியுங்	௧௪௯	மாயாவிகார	௨௮0
மத்தமத	௬௭	மாயைமுத	௨௧௬
மத்தர்	௮௪	மார்க்கண்	௨௪௮
மந்தவறி	௨௨௫	மாலைவளர்	௨௫௨
மந்திரத்	௨௩௮	மால்காட்	௨௧௧
மயச்சு	௪௪௨	மாலவைத்த	௨௪0
மயக்குறு	௨0௩	மாறுத	௨௩௩
மரபைக	௨௯௫	மாறுவனு	௨0௬
மரவுரி	௬௨	மாறுபடு	௪௩
மருமலர்ச்	௭௧	மி	
மலைமலையா	௯௧	மிடியிட்ட	௧௯0
மறக்கின்ற	௪௬௩	மின்போ	௭௭
மறமலி	௪௩௧	மின்னலிய	௨௨௩
மனநடும்	[illegible]	மின்னலிய	௨௩

பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	௪௩௮
[illegible]	௧௪௭
மு	
முகமெ	௧௮௪
முக்குணத்	௨௨௨
முககுணத்	௨௯௪
[illegible]	௨௭௯
முத்தனைய	௯௨
முத்தாந்த	௨0௯
முத்தாந்த	௨௩௪
முத்திக்கு	௨௬௯
முத்தியி	௨௨௭
முத்தேப	௨0௫
மும்மலச்	௨௫௮
முருந்திள	௧௮௭
முற்றுமோ	௨0௧
முன்னள	௨௯0
முன்னுண்	௨௨௮
முன்னிலைச்	௧௫௭
முன்னிலை	௪௩௯
முன்னினை	௨௬0
[illegible]	௨௧௧
மூ	
[illegible]	௨௪௨
மூர்த்திதலங்	[illegible]
மூர்த்தி[illegible]ய	[illegible]
மூலவிருக்	[illegible]
மூன்றுகப்	௧௭௧
மெ	
மெய்த்தகுல	௨௭௨
மெய்யான	[illegible]
மெய்யிற்சிவ	௨௬0
மெய்யிஞேய்	௨௫௨
மெய்யைப்	௪௭௭
மெய்விடா	௫௧
மெய்வீ[illegible]	௨௫௮
மெல்லிய	௨௮௫
மே	
மேலொடுகீ	௨௭௭
மேவுபஞ்ச	௨௫௨
மேற்கொண்	௩௫௮
மை	
மைகாட்டு	௨௪0
மையுலாம்விழி	௧௧௪
மைவண்ண	௨௧௧
மோ	
மோனகுரு	௧௭௯
மோனந்தரு	௨௪௧
யா	
யாதமன	௪0
யானெனல்	௧௩௧
யான்றெனென	௧௭௭
யோ	
யோகியற்கே	௨௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வ		வா	
வஞ்சகத்து	உஅஉ	வாக்காதி	உசுடு
வஞ்சமன்	உகஎ	வாக்காய்	உ0ரு
வஞ்சமோ	கஅக	வாக்கான்	உஅரு
வஞ்சனைப்	கஉஎ	வாக்குமன	உசுரு
வஞ்சனைபு	உ0அ	வாக்குமன	உருசு
வடிவிலா	க00	வாக்குமன	உகூக
வடிவிலா	கஉச	வாசகஞான	உஉச
வடிவெலா	ககஉ	வாசாகயி	ரு
வட்டமிட்	கசுரு	வாடாதே	உஎஎ
வண்டாய்த்	உசகூ	வாடுமுகங்	உசஉ
வந்ததை	உஉரு	வாட்டப்	உருஉ
வந்தவர	கஅக	வாதஞ்	உஅக
வந்தவரை	உகூஅ	வாதனைப்	கசக
வந்தவாறி	கருகூ	வாதனை	உஅஅ
வந்திந்த	உகக	வாதனைவி	உகரு
வந்தெந்து	[illegible]கக	வாதுக்கு	உஉஉ
வம்பனேன்	கஉஎ	வாதைட்டி	உசரு
வரும்போ	க0கூ	வாயாதோ	கஅக
வரும்போ	கருஉ	வாயார்ந்த	உசஉ
வருவான்	உசரு	வாயிலோரை	கரு0
வலையமை	உஉஉ	வாயிறுத்தெ	உக0
வல்லான	உ[illegible]க	வாயுள்ள	கருஎ
வழிதிரு	எரு	வாயெபான	உகஅ
வளம்பெறு	[illegible]	வாய்க்குஞ்	சகச
வளரொ	[illegible]	வாய்திறவா	உருஉ
வள்ளுட்சி	உசரு	வாய்ப்பேச	சஅஉ
		வாராதேனா	எ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	கசா௩	வான்கெடு	உ[illegible]
[illegible]	சஅக	வான்பொரு	[illegible]
[illegible]	உருஉ	வி	
வாரிக்கொ	கசஉ	வி[illegible]கபுலப்	உ௩௩
வாரியெழு	ககO	விண்கருணை	உ௩கூ
வாலற்ற	உஅக	விண்டு	உசாO
வாவாவென்	கஎரு	விண்ணருவி	கஎ௩
வாவிக்கமல	சஅரு	வி[illegible]	அஅ
வாழாதுவா	கஅச	வி[illegible]வா	உ[illegible]
வாழிசோ	க௩ரு	வி[illegible]	உ[illegible]ரு
[illegible]	ககO	விண்ணாடர்	உஎக
வாழ்வினைத்	கOO	விண்ணாதி	கஉ
வாழ்வினைத்	கருO	விண்ணாரக்	உஅசா
வாழ்வென	கஉஅ	விண்ணார்	உரு௩
வாழ்வென	ககூக	விண்ணாறு	கஅரு
வாளாருங்	உஅஉ	விண்ணிறைக்	க[illegible]
வாளாருங்	உகூக	விண்ணுக்கும்	உஉO
[illegible]	கசாஅ	விண்ணுள்வளி	உரு௩
வானந்த	உOரு	விதிக்கும்	உகூக
வானமுகில்	உஎO	விதியையும்	கசஅ
வானமெல்லாக்	உOரு	வித்தன்றி	உகஉ
வானாதித்து	உ௩அ	வித்தியாதத்	உசாக
வானாதிநி	உகரு	விமலமுத	அஎ
வானாதிபூத	சகூ	விரிந்தமன	உககூ
[illegible]	உஎசா	விரும்புஞ்	உஉக
வா[illegible]முத	கஉசா	விளக்குந்	உகரு
வா[illegible]	ககO	விளங்கவெண்	கூஅ
வான்[illegible]	உகரு	விளங்கவென	ககூஅ

பாட்டு.	பக்கம்.
விளியுஞ்சி	உகூசு
வீ	
[illegible]	உ[illegible]
[illegible]	உ[illegible]
[illegible]யவே	[illegible]எரு
வெ	
வெஞ்சேலெ	உருச
[illegible]	[illegible]கக
வெந்து	[illegible]
வெ[illegible]ந்ந	[illegible]ருக
வெம்பந்த	உருசு
வெய்யபிற	உசுரு
வெய்யபுவி	உசுரு
வெள்ளக்கரு	உககு
வெள்ளை[illegible]	கஎ0
வெளியா	உஉச
வெளியான	கருச
வெளியினின்ற	சகரு
வே	
வேண்டா	உகூஅ
வேண்டிய	[illegible]
வேண்டுஞ்	[illegible]
வேண்டும்	[illegible]
வேண்டுவப	[illegible]
வேட்டைப்	[illegible]
வேதமுத	[illegible]
வேதமுட	[illegible]
வேதமெத்த	[illegible]
வேதாந்த	[illegible]
வேதாவை	[illegible]
வேலையிலா	உ[illegible]
வேறுபடு	உ0[illegible]
வை	
வைதிகமாஞ்	உருசு
வைத்தசுவ	உஙசு
வைத்த	க0அ
வைத்தபொரு	சகூஎ
வைத்திடு	சகூஎ
வையகமா	கசுச

Checked.
15376